

การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง
จังหวัดอ่างทอง

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTION AS PACKAGE OF RUM-TONE FOR MATAYOM
1, SATRI ANGTHONG SCOOOL.

กัมปนาท โนนศรี

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2561

การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
สตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTION AS PACKAGE OF RUM-TONE FOR
MATAYOM 1, SATRI ANGTHONG SCOOOL.

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for MASTER OF EDUCATION (Art Education)
Faculty of Fine Arts Srinakharinwirot University

2018

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง

จังหวัดอ่างทอง

ของ

กัมปนาท โนนศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิขณันต์เศก ย่านเดิม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมกริช กาวินทร์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่ม
อินทร์)

ชื่อเรื่อง	การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
ผู้วิจัย	กัมปนาท โนนศรี
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิทธิชนันต์เศก ย่านเดิม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง และเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2561 วิชาดนตรี จำนวน 40 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มจับฉลากแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน และใช้ค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า การสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ประกอบด้วย 5 บทคือ บทที่ 1 เพลงบทนำ บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนบทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ได้ 49 คะแนน และบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ได้ 47 คะแนน ส่วนหลังเรียนพบว่า บทที่ 1 เพลงบทนำ ได้ 78 คะแนน บทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ได้ 74 คะแนนบทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ได้ 77 คะแนนบทที่ 4 เพลงยุค 3.0 ได้ 80 คะแนนและบทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ได้ 79 คะแนน ดังนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นจึงมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 28% จากก่อนเรียน

Title	THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTION AS PACKAGE OF RUM-TONE FOR MATAYOM 1, SATRI ANGTHONG SCHOOL.
Author	KAMPANAT NONSRI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2018
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Sitsake Yanderm

The objectives of this research were to create a “Rum-Tone” (tone dance) singing instructional package for grade seven students at Satri Angthong School in Angthong Province and to determine students’ academic achievement before and after completing the developed package. The sample of this study was 40 grade seven students at Satri Angthong School in the academic year 2018. The sample was selected based on a simple random drawing. The research instruments used were the Rum-Tone singing instructional package as well as academic achievement pre-tests and post-tests. Data were analyzed using basic statistics. The results of this research indicated that the Rum-Tone singing instructional package consisted of five chapters, namely Chapter 1: Introduction Songs; Chapter 2: 1.0 Songs; Chapter 3: 2.0 Songs; Chapter 4: 3.0 Songs; and Chapter 5: 4.0 Songs. The academic achievement scores before taking the developed instructional package were as follows: 54 points for Chapter 1: Introduction Songs; 49 points for Chapter 2: 1.0 Songs; 48 points for Chapter 3: 2.0 Songs; 49 points for Chapter 4: 3.0 Songs; and 47 points for Chapter 5: 4.0 Songs. After taking the developed instructional package, the academic achievement scores were as follows: 78 points for Chapter 1: Introduction Songs; 74 points for Chapter 2: 1.0 Songs; 77 points for Chapter 3: 2.0 Songs; 80 points for Chapter 4: 3.0 Songs; and 79 points for Chapter 5: 4.0 Songs. Therefore, the Rum-Tone singing instructional package developed for this research was effective in improving academic achievement in all five chapters for grade seven students at Satri Angthong School in Ang Thong Province. Average improvement across all chapters was 28%.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิมนต์เศก ย่านเดิม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรีชาญาณที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษา และชี้แนะข้อมูลอันเป็นประโยชน์ ในการจัดทำชิ้นงานวิจัยแก่ศิษย์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้ กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขสันติ แวงวรรณ อาจารย์ปภครอง ทองสมบัติ อาจารย์มยุรี พื่อนรำดี อาจารย์จำรัส อยู่สุข และอาจารย์ กิตติ เจือเพชร ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ ตลอดจนให้คำแนะนำในการปรับปรุง แก้ไขเครื่องมือวิจัยจนเสร็จสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

กัมปนาท โนนศรี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญรูปภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของวิจัย.....	4
ความสำคัญของวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
บทที่ 2 เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	7
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 2 ดนตรี(ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)	8
1.2 คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (สาระที่ 2 ดนตรี)	9
2.ทักษะการร้องเพลง	9
3.ทฤษฎีการเรียนรู้.....	20
4. ชุดการสอน.....	39

5. ประวัติโรงเรียนสตรีอ่างทอง.....	44
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	50
3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
4.1 ผลการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	63
1. ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	63
2. สมมุติฐานของการวิจัย.....	63
3. ขอบเขตของการวิจัย	63
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	64
5. การดำเนินการทดลอง.....	64
6. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
7. สรุปผลการวิจัย.....	64
8. อภิปรายผลการวิจัย	67
9. ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	71
ภาคผนวก.....	73
ประวัติผู้เขียน.....	97

สารบัญตาราง

หน้า

ไม่พบรายการสารบัญภาพ

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กลุ่มนักเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 2 ระดับประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2561 ในการประกวดมารชึ่งความดี.....	45
ภาพประกอบ 2 รางวัลชนะเลิศรองอันดับ 1 ระดับประเทศ ปี พ.ศ. 2561 ในการประกวดตลก ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย.....	46
ภาพประกอบ 3 รางวัล TOP 5 ระดับประเทศ ปี พ.ศ. 2561 .ในการประกวดวงดนตรีสตริงในรายการ thailandbandnockout	46
ภาพประกอบ 4 กลุ่มนักเรียนเข้าประกวดในรอบรองชนะเลิศรายการ HOTWAEV 2018.....	47
ภาพประกอบ 5 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 กลองยาวที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองปีพ.ศ.2559.....	47
ภาพประกอบ 6 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ลานหน้าเวทีโรงเรียนสตรีอ่างทอง	95
ภาพประกอบ 7 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ลานหน้าเวทีโรงเรียนสตรีอ่างทอง	95
ภาพประกอบ 8 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ห้องดนตรีโรงเรียนสตรีอ่างทอง .	96
ภาพประกอบ 9 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ห้องดนตรีโรงเรียนสตรีอ่างทอง .	96

บทนำ

ดนตรีเป็นศิลปะที่อยู่อยู่กับมนุษย์มาอย่างช้านานจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันต่างมีที่มาระบุไว้ว่า ดนตรีคือศาสตร์หนึ่งที่นักปราชญ์ และผู้ศึกษาเล่าเรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้เพื่อควมมีสุนทรียะ เนื่องจากดนตรีเป็นรูปแบบของศิลปะที่ต้องผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ เพราะในการกำเนิดเสียงดนตรีนั้นต้องอาศัยทักษะหลายด้านไปพร้อมกัน คือ ทักษะด้านการฟัง ทักษะด้านการร้องหรือทักษะด้านการปฏิบัติเครื่องดนตรี ทักษะด้านการเคลื่อนไหว ทักษะด้านการสร้างสรรค์และทักษะแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำไทโนศตวรรษที่21และ ที่มาของเพลงพื้นบ้าน รำไทโนของจังหวัดอ่างทอง เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก การรำและร้องของชาวบ้าน ซึ่งจะมีผู้รำทั้งชายและหญิง รำเป็นคู่ๆ รอบครก ดำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่รำกันเป็นวงกลม โดยมีเสียงไทโนเป็นเครื่องประกอบจังหวะ เหตุที่เรียกชื่อว่ารำไทโน เพราะเดิมเป็นการรำประกอบจังหวะการตี "ไทโน" ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีหลักในการเล่น ภายหลังแม้ใช้เครื่องดนตรีอื่น เช่น รำมะนา ตีให้จังหวะแทนก็ยังเรียกชื่อเช่นเดิม ผู้ที่นิยมเล่นรำไทโน คือหนุ่มสาวชาวบ้าน กล่าวกันว่าในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ผู้คนต้องอพยพหนีภัยทางอากาศจากกรุงเทพฯ ไปยังชนบทตามที่ต่างๆ กัน ในภาวะสงครามนั้นยามค่ำคืนจะมืดไปทุกหนทุกแห่ง เนื่องจากทางรัฐบาลห้ามกระทำการต่างๆ หลายอย่าง เช่น ห้ามจุดไฟ ห้ามชุมนุมและอื่นๆ ประชาชนเกิดความเหงาและเครียด การสนทนากันเพียงอย่างเดียวไม่สนุก จึงได้คิดเล่นรำไทโนขึ้น การละเล่นชนิดนี้ชาวบ้านรู้จักและเล่นได้ทุกคน ขณะที่เล่นจะจุดตะเกียงตั้งไว้ตรงกลาง ผู้เล่นจะยืนล้อมวง จุดประสงค์ของการเล่นคือ เพื่อความสนุกสนาน และเพื่อพบปะเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาว เพลงรำไทโน ที่นำมาร้องนั้นใช้วิธีจดจำสืบทอดกันมา เป็นเพลงที่มีเนื้อร้องง่ายๆ เป็นเพลงสั้นๆ ไม่มีชื่อเพลงเฉพาะ มักเรียกชื่อตามวรรคแรกของเนื้อร้อง ไม่บอกชื่อผู้แต่ง ใครอยากแต่งขึ้นมาใหม่ก็ได้ ไม่นิยมดัดแปลงทั้งเนื้อร้องและทำนอง คือจำมาอย่างไรก็ร้องและรำอย่างนั้น บางครั้งการถ่ายทอดอาจได้มาเฉพาะเนื้อเพลง กรณีเช่นนี้ผู้เล่นจะคิดทำนองประกอบเองตามความหมายของเนื้อเพลง เนื้อร้องมักเป็นการเกี่ยวพาราสี ปลุกใจหรือสะท้อนชีวิตความเป็นอยู่หรือมาจากวรรณคดีไทย เช่น เพลงลพบุรีของเราเอยเอย เจ็ดนาฬิกา ใครรักใครใคร่ใคร เชื้อผู้นำของชาติ ศิลปากร ฯลฯ จากการสำรวจพบว่า แม้เป็นเพลงเดียวกัน หากคณะของผู้เล่นอยู่ต่างสถานที่หรือต่างท้องถิ่นกัน ทำนองและเนื้อเพลงก็อาจผิดแผกกันไปได้ แต่บางเพลงยังคงเหมือนกันทุกประการ อย่างไรก็ตามเพลงทุกเพลงไม่จำเป็นต้องได้จากการสืบทอดเสมอไป ผู้เล่นสามารถแต่งเนื้อร้อง

และทำร่ำขึ้นเป็นปัจจุบันในขณะเล่นก็ได้ เครื่องดนตรี เดิมใช้ "โทน" ตีในจังหวะ "ป๊ะ โทน ป๊ะ โทน ป๊ะ โทน โทน" หรือ "ป๊ะ โทน โทน ป๊ะ โทน โทน" ใช้โทนใบเดียว หรือหลายใบก็ได้ ต่อมานิยมใช้ "รามะนา" แทนเพราะเสียงดังไพเราะและเข้าใจดีกว่า อาจใช้อุปกรณ์อื่นๆ เช่น ถังน้ำมันตีให้จังหวะแทนก็ได้ นอกจากนี้อาจจะใช้ฉิ่งตีให้จังหวะได้อีกด้วย ยังเกี่ยวข้องกับดนตรีพื้นบ้านของจังหวัดอ่างทอง คือ เพลงรำโทน

ศิลปะการดนตรีที่ก่อให้เกิดความซาบซึ้งใจมากที่สุด คือ ศิลปะการขับร้องการร้องเพลง เป็นกิจกรรมที่แสดงออกทางดนตรีที่นำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรี ความซาบซึ้งในดนตรี และเป็นสื่อในการแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์ ภาวะแวดล้อมสังคมยุคนี้ทำให้คนเรามีความเครียดเพิ่มขึ้นทุกที แต่ถ้าเราหาโอกาสพักผ่อนปล่อยอารมณ์ให้คลายลง โดยสอดแทรกใจลึกๆ เข้าปอดและร้องเพลงเราชอบสักเพลงหรือเพลงอะไรก็ได้ในการประกอบการเล่นการสอน ก็จะช่วยให้เรามีความสุขมีความคิดแจ่มใสและสบายใจขึ้น การร้องเพลงเป็นสิ่งที่บันเทิงที่ใกล้ชิดตัวเราที่สุด ประหยัดที่สุด เพราะเครื่องดนตรีชิ้นนี้คือ เส้นเสียง ซึ่งอยู่ภายในตัวเราเอง ไม่ต้องไปซื้อหาจากไหน เมื่อเรามีความสุขก็อยากร้องเพลง เสียงเพลงของเรามาจากส่วนลึกภายในจิตใจของเราจริงๆ ร่างกายก็จะมีความรู้สึกสดชื่นขึ้น เพราะอย่างน้อย ปอดและหัวใจก็จะทำหน้าที่อย่างเต็มที่

อย่างไรก็ตามการร้องเพลงและศิลปะการขับร้องเป็นคนละเรื่องกัน มนุษย์ทุกคนร้องเพลงเป็น ยกเว้นทารกและคนใบ้ แต่ไม่ใช่ทุกคนคนจะมีศิลปะในการขับร้องเพราะการขับร้องมีกฎเกณฑ์พิเศษ ประกอบไปด้วยปัจจัยหลายอย่าง และต้องฝึกฝนที่เหมาะสมกับตัวผู้ฝึกเป็นเวลานานและมีหลักการร้องที่ถูกวิธีโดยปกติอวัยวะของมนุษย์จะทำงานสอดคล้องกับการตอบสนองของระบบประสาทอย่างเป็นธรรมชาติ การเปล่งเสียงโดยยึดหลักการกระทำที่เป็นธรรมชาติและผ่อนคลาย จะทำให้สามารถเปล่งได้ทั้งเสียงสูง-ต่ำ ดัง-ค่อย เร็ว-ช้า หนัก-เบา อีกทั้งยังทำให้เสียงมีความยืดหยุ่นและเปล่งเสียงได้นาน ผู้ฝึกขับร้องควรปฏิบัติ ตามสุขวิทยาในการขับร้อง เพื่อป้องกันโรคอันเกิดจากการทำงานของระบบทางเดินหายใจและอวัยวะในการเปล่งเสียง ถ้ามีความผิดปกติเกิดขึ้นก็ต้องรีบพบแพทย์ทันที สำหรับที่มีความสามารถขับร้องได้อย่างเป็นธรรมชาติ หรือมีความพร้อมในการขับร้องนั้น การฝึกฝนอย่างถูกวิธีจะช่วยพัฒนาคุณภาพของเสียง แต่สำหรับคนส่วนใหญ่ที่มีความตั้งใจร้องเพลง แต่ร้องไม่เป็นและร้องไม่ถูกวิธีและอาจมีอุปสรรค ให้การไปพบครู หนังสือแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงอาจจะช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะที่ดีขึ้นกว่าเดิม จึงถือได้ว่าดนตรีเป็นศาสตร์ที่ผสมผสานศักยภาพของประสาทสัมผัสของมนุษย์และความคิดสร้างสรรค์ไว้ได้อย่างลงตัวจากความสำคัญของดนตรีที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้วิชา

ดนตรีได้ถูกบรรจุให้เป็นส่วนหนึ่งในสาระการเรียนรู้ศิลปะในหลักสูตรการศึกษาภาคบังคับทุกงาน และทุกระดับชั้น โดยการศึกษาของไทยในปัจจุบันนั้นได้ดำเนินการจัดหลักสูตรสถานศึกษาตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การจัดการศึกษาโดยเน้นการพัฒนาตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 3) กล่าวคือ การจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้เต็มศักยภาพตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความสนใจ ความถนัดและความแตกต่างระหว่างบุคคลรวมถึงพัฒนาการทางสมองของผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างที่ทราบกันดีว่าดนตรีเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเล่นได้ แต่กลับไม่ใช่ทุกคนที่มีความสามารถในการสร้างสรรค์ดนตรี ทำให้มาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดขึ้นนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจในองค์ประกอบของดนตรีตลอดจนสามารถปฏิบัติเครื่องดนตรีอย่างน้อยหนึ่งชิ้นในระดับพื้นฐานได้

ทักษะแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำไท่น คือองค์ประกอบสำคัญอย่างมากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและถ่ายทอดความเป็นดนตรีออกมาได้ เนื่องจากการสร้างสรรค์ดนตรีนั้นจะต้องอาศัยความเข้าใจในสัญลักษณ์ดนตรีซึ่งเปรียบเสมือนภาษาที่ในการสื่อสารระหว่างผู้ประพันธ์เพลงไปสู่ผู้คนที่รับฟังเพลงเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดสุนทรียภาพให้แก่ผู้ฟัง เพราะเนื้อเพลง คำร้องดนตรีถูกสร้างขึ้นมานบนแนวความคิดที่ว่า ถึงแม้เสียงจะเป็นสิ่งที่มองไม่เห็นแต่ทุกคนบนโลกสามารถได้ยินเสียงเดียวกันได้ ดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล

การเรียนรู้ทางสาระดนตรีเกี่ยวข้องกับเนื้อหาแนวคิดและทักษะสาระต่างๆ การแต่งบทเพลง ผู้เรียนต้องจะทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับสาระดนตรี แนวคิดพื้นฐาน และใช้ความรู้พัฒนาความรู้ทั่วไปและความสามารถทางดนตรี จะเห็นได้จัดเรียงสาระดนตรีอย่างมีระเบียบ โดยคำนึงถึงถึงความยากง่ายหรือความซับซ้อนของสาระดนตรีเป็นหลักให้ผู้เรียนศึกษาทำความเข้าใจสาระดนตรีอย่างถ่องแท้ในหลักสูตรระดับมัธยมต้น ดนตรีเป็นวิชาสามัญทุกคนต้องเรียน (ณรุทธ์ สุทธจิตต์.2532:145)

โรงเรียนสตรีอ่างทองมีการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรที่มีการกำหนดมาตรฐานตามตัวชี้วัดวิชาดนตรี 1 คาบต่อสัปดาห์ แผนการสอนจัดตามจัดหลักสูตรที่มีการเรียนทฤษฎีดนตรีและการขับร้องเพลง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนความรู้พื้นฐานและทักษะชุดการสอนเพลงรำไท่นเนื้อหาในหน่วยความรู้พื้นฐานเรื่องการขับร้องเพลงรำไท่นเป็นบทเรียนที่จำเป็นทำให้นักเรียนรู้จักหลักการในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันในเวลาสั้นๆ ไม่พอต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ขึ้น เพื่อจะทำให้ให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นวิถีชีวิตของจังหวัดอ่างทอง ผ่านเพลงรำไท่น นักเรียนจะเข้าใจวิถีชีวิตเกษตรกรรม การพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรม และการสร้างนวัตกรรมตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล โดยมีกิจกรรมการเรียนรู้การเรียนการสอนเรื่องประวัติเพลงพื้นบ้าน วิธีการร้องเพลง การเรียนรู้จังหวะหน้าทับ การเข้าจังหวะหน้าทับ และการร้องเพลงรำไท่น ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโรงเรียนสตรีอ่างทองได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ความสำคัญของวิจัย

1. ได้สร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ที่มีประสิทธิภาพ
2. ได้ทราบการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 400 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยคือนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ห้อง 1/1 จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลาก
2. ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง
ทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

3.1 ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นในการทำวิจัยครั้งนี้คือ

- 1.ประวัติเพลงรำไท่น
- 2.วิธีการเปล่งเสียง
- 3.การฝึกไล่เสียง
- 4.การใช้ลมหายใจ
- 5.การใช้คำในการขับร้อง
- 6.บทเพลงในการขับร้องเพลงรำไท่น

3.2 แบบประเมินคุณภาพจาก ชุดการสอนเพลงรำไท่น โดยผู้เชี่ยวชาญ

3.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้ ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

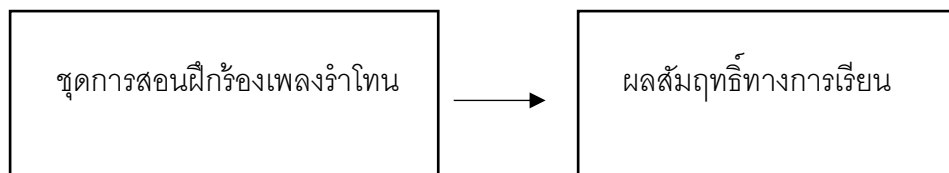
1 ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น หมายถึง ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ที่มีเนื้อหา บทเพลง เสียง ภาพ ที่เกี่ยวกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่ประกอบด้วย ประวัติเพลงรำไท่น วิธีการเปล่งเสียง การฝึกไล่เสียง การใช้ลมหายใจ การใช้คำในการขับร้อง และบทเพลงในการขับร้องเพลงรำไท่น ที่ผู้วิจัยสร้างคำร้องเพลงรำไท่นขึ้นมาเอง ส่วนทำนองผู้วิจัยพัฒนาจากเพลงรำไท่นแบบเดิมที่มีอยู่แล้วของจังหวัดอ่างทอง

2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถที่แสดงเป็นคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน จากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น

3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ปีการศึกษา 2561

4 โรงเรียนสตรีอ่างทอง หมายถึง โรงเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ชั้น ม.1 จังหวัดอ่างทอง

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

หลังจากการเรียนรู้ด้วย ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทที่ 2

เอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง โดยผู้จัดวิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ วิชาดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 2. ทักษะการร้องเพลง
 - 2.1 เทคนิคการร้องเพลง
 - 2.2 วิธีการเปล่งเสียง
 - 2.3 วิธีการใช้ลมหายใจ
 - 2.4 การใช้คำในการขับร้อง
 - 2.5 การฝึกทำนองและจังหวะ
 3. ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 3.1 ประวัติเพลงพื้นบ้าน
 - 3.2 ที่มาของเพลงรำไท่น
 - 3.3 ตัวอย่างของเพลงรำไท่น
 4. ชุดการสอน
 - 4.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 4.2 ประเภทของชุดการสอน
 - 4.3 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 4.4 คุณค่าของประโยชน์ของชุดการสอน
 - 4.5 ขั้นตอนการจัดทำชุดการสอน
 - 5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกายและจิตใจสติปัญญาอารมณ์สังคมตลอดจนการนำไปใช้สู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองอันเป็นพื้นฐานใน

การศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือทัศนศิลป์ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทักษะ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมใช้เทคนิค วิธีการของของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิวิจารณ์ คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ประยุกต์ใช้ชีวิตประจำวัน

ดนตรี มีความเข้าใจองค์ประกอบดนตรีแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิพากษ์ วิวิจารณ์ คุณค่าทางดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน อย่างเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล ร้องเพลงและเล่นดนตรี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรีแสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรมและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นาฏศิลป์ มีความเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดเป็นอิสระ สร้างสรรค์ การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์นาฏศิลป์กับประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 2 ดนตรี(ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

1.1.1 มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจาร คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัดระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 คือ

มาตรฐาน 1/1 อ่าน เขียน ร้องโน้ตไทย และโน้ตสากล

มาตรฐาน 1/2 เปรียบเทียบเสียงร้องและเสียงบรรเลงของเครื่องดนตรีจากวัฒนธรรมที่ต่างกัน

มาตรฐาน 1/3 ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องที่หลากหลาย

มาตรฐาน 1/4 จัดประเภทของเครื่องดนตรีไทยและสากลที่มาจากวัฒนธรรมต่างๆ

มาตรฐาน 1/5 แสดงความคิดเห็นของอารมณ์เพลงที่มีความเร็วและดัง-เบา

มาตรฐาน 1/6 เปรียบเทียบอารมณ์ ความรู้สึกในการ ฟังดนตรีแต่ละประเภท

มาตรฐาน 1/7 นำเสนอตัวอย่างเพลงที่ตนเองชื่นชอบ และอธิบายลักษณะเด่น

มาตรฐาน 1/8 ใช้เกณฑ์สำหรับการประเมินคุณภาพ งานดนตรีหรือเพลงที่ฟัง

มาตรฐาน 1/9 ใช้และบำรุงรักษาเครื่องดนตรีอย่างระมัดระวังและรับผิดชอบ

1.1.2 มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ตัวชี้วัดระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐาน 1/1 อธิบายบทความความสัมพันธ์และอิทธิพลของดนตรีที่มีต่อสังคมไทย

มาตรฐาน 1/2 ระบุความหลากหลายขององค์ประกอบของดนตรีในวัฒนธรรม ต่างกัน

1.2 คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (สาระที่ 2 ดนตรี)

รู้และเข้าใจแหล่งกำเนิดเสียงคุณสมบัติของเสียงบทบาทหน้าที่ความหมาย ความสำคัญของบทเพลงใกล้ตัวที่ได้ยินสามารถท่วงทกลอนร้องเพลงเคาะจังหวะ เคลื่อนไหว ร่างกายให้สอดคล้องกับบทเพลง อ่าน เขียน และ ใช้สัญลักษณ์แทนเสียงและเคาะจังหวะแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีเสียงขับร้องของตนเองมีส่วนร่วมกับกิจกรรมดนตรีต่อการดำเนินชีวิต ของคนท้องถิ่น

สรุปได้ว่ากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะวิชาดนตรีจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ดนตรีพื้นฐานตามหลักสูตรที่มีมาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจะเป็นการเรียนรู้ที่มีเพิ่มขึ้นอีกระดับหนึ่ง ให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ผลงานให้เหมาะสมตามวัยการเรียนรู้ทฤษฎีและการปฏิบัติทาง ดนตรีเพิ่มขึ้นและนำไปต่อยอดในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.ทักษะการร้องเพลง

2.1 เทคนิคการเปล่งเสียง

การร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่คนทั่วไปกระทำอยู่เสมอในสังคมปัจจุบันเป็นทักษะ ทาง ดนตรีที่อาจกล่าวได้ว่ามีอยู่ในตัวคนทุกคนแต่ละทักษะที่ควรได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ การฝึกร้องเพลงมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1) เรียนรู้เทคนิคการขับร้อง เมื่อฝึกฝนก็ย่อมได้รับความรู้และเกิดความเข้าใจ ในการขับร้อง จากที่ร้องไม่เป็นก็ จะทำให้พอร้องได้บ้าง

2) พัฒนาความรู้ด้านดนตรีทั่วไป การฝึกร้องควรหัดอ่านโน้ต อ่านจังหวะ ความสัมพันธ์เกี่ยวของระหว่างเสียงกับดนตรีประกอบ

3) พัฒนาความรู้ด้านจิตใจศิลปะ ถ้าไม่รักศิลปะก็คงไม่คิดอยากจะทำเพลง เมื่อทำเพลงก็รักศิลปะยิ่งขึ้น

4) ทำให้มีความคิดที่ละเอียดอ่อน ดนตรีและการขับร้องเป็นศาสตร์ที่ต้องการละเอียดอ่อน จะทำอย่างลวกๆ ฉาบฉวยไม่ได้เมื่อได้ฝึกขับร้องก็เท่ากับฝึกการใช้ความคิดที่ละเอียดอ่อนไปด้วยในตัว

5) เพิ่มความจำ เราต้องอ่านตัวโน้ต ท่องเนื้อเพลง สมองได้รับ การกระตุ้นอยู่เสมอ เซลล์สมองพัฒนาความจำที่ดีขึ้น

6) เพิ่มความรู้ทางวรรณคดีและภาษา คำร้องทุกบทเพลงที่มีคุณภาพ ล้วนเป็นวรรณกรรมชั้นเยี่ยม ไม่ว่าเราจะฝึกเพลงไทยหรือเพลงสากลเราควรเรียนรู้ภาษานั้นๆ เพิ่มขึ้น เพื่อสื่อความหมายของบทเพลงให้ถูกต้อง

7) เพิ่มบุคลิกภาพสร้างความมั่นใจในตนเองเมื่อเราทำในสิ่งที่เรารักเราชอบประสบความสำเร็จเบื้องต้น เราก็จะมีความเชื่อมั่นในตัวเอง

8) ทำจิตใจมั่นคงแน่วแน่และอดทน การฝึกขับร้องต้องขยันและต้องมีความพยายาม เป็นการฝึกความอดทนไปด้วยในตัว

9) มีผลต่อสุขภาพต่อระบบการหายใจ ระบบหมุนเวียนของโลหิต ระบบขับถ่าย รายละเอียดในเรื่องนี้จะขอเล่าในตอนต่อไป.

10) เพิ่มการแสดงออกทางใบหน้าและเพิ่มความกระตือรือร้นทางความคิด ความอ่านมากขึ้น เมื่อเราพยายามที่จะสื่ออารมณ์ความหมายของเพลงนั้นๆ ออกมาอย่างถูกต้องให้ผู้ฟังได้รับ เราก็จะฝึกฝนการแสดงออกทางใบหน้าและความกระตือรือร้น ทางความคิดความอ่าน

11) ทำให้สรีระแข็งแรง การฝึกขับร้องเพลงต้องยืนให้ถูกวิธีและต้องมีความคล่องตัวในการเคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติซึ่งจะช่วยให้มีสรีระที่แข็งแรงตามวัย

12) เป็นการพักผ่อนหย่อนใจ ดนตรีสามารถทำให้เราผ่อนคลายความเครียดทั้งร่างกายและจิตใจได้

13) ทำให้เกิดความสุขระหว่างร่างกายและจิตใจ เมื่อร่างกายผ่อนคลาย คลายจิตใจก็จะคลายเครียด ความสุขระหว่างร่างกายและใจก็จะเกิดขึ้น

14) ชะลอความชราที่เกิดขึ้นได้แก่ทุกคนเพราะดนตรีคือยาบำรุงจิตใจที่วิเศษที่สุด

จากการที่ได้ศึกษาทักษะการร้องเพลงเราควรตระหนักอยู่เสมอว่าการฝึกร้องเพลงมิใช่เพียง เพื่อต้องการที่จะร้องเพลง ให้เก่งให้ไพเราะอย่างเดียว เพราะการที่คิดจะพัฒนาเฉพาะเทคนิคการร้องเพลง โดยละเลย การพัฒนาจิตใจที่ดั่งามของเราไปพร้อมๆกันนั้นจะทำให้ เรา ไม่สามารถก้าวไปสู่การพัฒนาศักยภาพของมนุษย์ การพัฒนาจิตใจและการพัฒนาสัญชาตญาณใฝ่ดีที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เมื่อได้ทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากฝึกร้องเพลงแล้ว ควรฝึกร้องเพลงให้มีทักษะที่พัฒนาในทางที่ดีต่อไป

2.2 วิธีการเปล่งเสียง

เมื่อเราผ่อนคลายใจออกจากปวดผ่านหลอดลมและต่อไปยัง บริเวณเส้นเสียง เส้นเสียงจะถูกแรงดันของลมหายใจทำให้เคลื่อนตัวเข้าชิด และสั่นพัวเป็นจังหวะ ทำให้เบ่งเกิดเสียงขึ้นไม่ว่าจะเป็น เสียงหัวเราะ เสียงตะโพน เสียงกระซิบ เสียงร้องไห้ หรือเสียงร้องเพลง ล้วนมีบ่อเกิดเสียง จาก ความเคลื่อนไหวดังกล่าวทั้งคลื่นเสียงของมนุษย์จัดอยู่ในประเทศเครื่องดนตรีชนิด เป่าลมเสียงพื้นฐานจะเกิดขึ้นได้จากช่องคอ (larynx) และมีคลื่นก้อง (harmonics) อยู่อย่างสมบูรณ์ เสียงพื้นฐานจะถูกกลั่นกรองหรือเพิ่มกำลังขึ้นโดยช่องปาก และโพรงจมูก การกระทำอันนี้จะเพิ่มกำลัง ให้แก่เสียงสะท้อนตัวอื่นๆด้วยและเสียงของมนุษย์มีลักษณะเฉพาะตัว ดังนั้น การที่มีเสียงจะมีคุณภาพเช่นไร มีความดัง เบา กังวาน หรือแหบแห้ง ประการใด ล้วนต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่างดังนี้

1) เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ ความแตกต่างของโครงสร้างอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย เช่น รูปทรงกะโหลกศีรษะ ใบหน้า โพรงจมูก เป็นปัจจัยสำคัญในการแยกแยะเสียงพูดโดยธรรมชาติของมนุษย์

2) ภาษาดั้งเดิม(ภาษาแม่) ของชนชาตินั้นๆ มีส่วนสำคัญในการกำหนดลักษณะการเปล่งเสียง

3) อวัยวะที่ก่อให้เกิดเฉพาะเสียงโดยเสียง (vocal chord) เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดทั้งเสียงพูด และเสียงร้องเพลงของมนุษย์จะพบว่า

เส้นเสียงยาว	เสียงมีพิสัยที่กว้าง
เส้นเสียงสั้น	เสียงมีพิสัยที่ค่อนข้างแคบ
เส้นเสียงหนา	เสียงมีพิสัยค่อนข้างทุ้ม
เส้นเสียงบาง	เสียงมีพิสัยค่อยข้างแหลม

4) การทำงานของกล้ามเนื้อหน้าท้องและกะบังลมเป็นฐานรองรับการเปล่งเสียง และทำให้เกิดเสียงขึ้น

5) การเปล่งเสียงของมนุษย์แยกได้ 2 ชนิด คือ เสียงพูด และเสียงเพลง เสียงพูดนั้นโดยปกติไม่จำเป็นต้องใช้ลมหายใจมาก แต่เสียงร้องจำเป็นต้องลมหายใจให้เพียงพอ จึงเปล่งเสียงที่มีคุณภาพได้

การร้องเพลงคือการแสดงอย่างมีศิลปะในการใช้เสียงเพื่อแสดง ถึงความรู้สึก ของมนุษย์ทั้งนอก และภายในซึ่งแสดงออกมาพร้อมๆกัน อาทิเช่นการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางและกิริยา และการเปล่งเสียงออกมาพร้อมกับการเต้นของหัวใจและการหายใจ ล้วนแต่บอกให้รู้ถึงลักษณะภายใน ตัวบุคคลนั้น ปฏิกริยาเหล่านี้สะท้อน ออกมาให้เห็นจากการสัมผัสของร่างกาย เช่น ตาและหู ความรู้สึกจะถูกระบบ ประสาทส่งไปยังกลามเนื้อซึ่งจะเป็นผู้ทำให้เกิดกิริยาท่าทางขึ้น เช่น กล้ามเนื้อที่ที่หน้าก็ทำให้สีหน้าเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของความรู้สึก ที่ได้รับมา กล้ามเนื้อที่เส้นเสียงก็ควบคุม การเปล่งเสียงกล้ามเนื้อที่หัวใจควบคุม การเต้น ของหัวใจสารเคมีมี จะปรากฏตัวอยู่ในเส้นของโลหิต เพื่อตอบสนอง การทำงานให้เป็นไปพร้อมด้วยการเกิดความรู้สึกต่างๆ ทั้งหมด ซึ่งมนุษย์ รับเข้ามาไว้ในตัวโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกชนิดใด เช่น รู้สึกเกียดหรือรัก ดีใจหรือเสียใจ ประหลาดใจหรือกลัว หรือก้าวร้าว ความรู้สึกต่างๆ เหล่านี้แสดงออกจากการเปล่งเสียงของมนุษย์ เช่น ถ้ากล่าวถึงเรื่องราวที่มีเนื้อหา จืดชืด และมีลักษณะเป็นกลางๆ คนเราก็จะพูดออกมาด้วยเสียงเอื่อยๆ และมีเสียงต่ำ เมื่อแสดงออกถึง ความพอใจ การเปล่งเสียงเสียงออกมาจะเป็น เสียงชนิดหนึ่ง ถ้าโกรธหรือเกลียดเสียงที่ออกมาก็จะเป็นอีกชนิดหนึ่งหรือเมื่อตกใจ กลัว เสียงที่ออกมาก็จะเป็นอีกชนิดหนึ่ง จะเห็นได้ว่า คนเรามีท่อนสามารถต้อง การเปลี่ยนแปลงการแสดงออก ไม่รู้ว่าจะ การพูดหรือร้องเพลงก็ดีความดังของ เสียงก็จะเปลี่ยนไปด้วยเสียงจะสูงขึ้นหรือต่ำลงตามความเข้มข้นของความรู้สึก

เสียงขับร้องของมนุษย์ ตามหลักสากลแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ดังนี้

เสียงสูงของผู้หญิง หรือเสียง โซปราโน (soprano)

เสียงต่ำของผู้หญิง หรือเสียง อัลโต (alto)

เสียงสูงของผู้ชาย หรือเสียง เทเนอร์ (tenor)

เสียงสูงของผู้ชาย หรือเสียง เบส (bass)

2.2.1 การฝึกและการสอน คนเรานอกจากจะมีน้ำเสียงที่ดีแล้วยัง ต้องมี ความชัดเจนในการฝึกด้วย จึง จะประสบความสำเร็จในการร้องเพลง การเลือกครูจึงสำคัญมากครูที่ดีขวัญ มี ความรู้เรื่องศิลปะการขับร้องที่ถูกต้อง ฐักของศาสตร์แขนงนี้ครูที่มีประสบการณ์ จะนำเราให้ ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ได้โดยไม่หลงทางหัวใจสำคัญ ของการสอน คือครูคนนั้นๆ ต้องมีความสามารถ ในการแยกแยะปัญหา ในการเปล่งเสียงของศิษย์ได้ดี และค้นหา วิธีปรับปรุงเสียง

ให้มีคุณภาพ เช่นเดียวกับแพथวิทยาโรคที่ สามารถตรวจวิเคราะห์ และวินิจฉัยรูปพร้อม ทั้ง กำหนดวิธีการรักษาได้ถูกต้อง เริ่มต้นจากการกำหนดคุณภาพเสียง พิกัดของ เสียงความดังความเบา ของเสียง ว่าเป็นเสียงร้องชนิดใดและมีลักษณะแบบใดจากนั้นก็พยายามสังเกตว่าการขับร้องเพลง ของศิษย์ ว่ามี ลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่

- 1) เสียงรบกวนคล้ายเสียงเสียดสี
- 2) มีการรั่วไหลของลมหายใจ
- 3) มีเสียงในลำคอหรือเสียงขึ้นจมูก
- 4) คุณภาพเสียงไม่คงที่
- 5) เสียงสั้นผิดธรรมชาติ
- 6) การขึ้นเสียงสูงเป็นธรรมชาติ
- 7) ไม่สามารถรักษาตำแหน่งเสียงให้คงที่
- 8) ร้องทำนองเอื้อนหรือโยนเสียงไม่มา
- 9) เสียงขาดหายจางคั่น
- 10) ร้องเพลงเพี้ยนสูงหรือต่ำ
- 11) ไม่สามารถออกเสียงอักขระตามทำนองเพลงได้อย่างชัดเจน
- 12) ไม่สามารถควบคุมความหนักเบาของเสียง P f ได้
- 13) ค่ะความรู้สึกลำบากทางด้านจังหวะ
- 14) ถ้าการแสดงอารมณ์ทางสีหน้าและท่าทาง เมื่อพบว่ามีลักษณะเช่นใดก็จัด

แผนการเรียนการสอนเพื่อแก้ไขจุดบกพร่องต่างๆเหล่านั้นตามสภาพของแต่ละคนและควรจดจำไว้ ว่า

14.1) หลีกเลี่ยงการสอนตามเสียงที่ตนเองคุ้นเคย

14.2) หลีกเลี่ยงการสอนที่ให้เลียนแบบเสียงของครูหรือเลียนแบบจากนักร้อง ที่มีชื่อเสียง ควรศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเสียงและการพัฒนาเสียงของสิทธิ์อย่างเต็มที่ หลีกเลี่ยง วิธีการร้องตามใจชอบหรือพินให้ใช้รูปแบบวิธี การฝึกร้องที่ไม่เหมาะสมกับสิทธิ์ ในขณะที่ทำการ ฝึกสอนจึงต้องใส่ใจความสำคัญระหว่างจิตกับการอย่างเต็มที่ที่ต้องสร้างสภาพจิตใจที่ทำให้สิทธิ์ รู้สึกสงบและสภาพร่างกายที่ผ่อนคลายและมีความต้องการเรียนรู้การร้องเพลงอย่างจริงจังเพื่อ ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนขับร้อง เมื่อมีปัญหาด้านการเรียนการสอน ควรพยายามค้นหาสาเหตุ ของปัญหาดังกล่าว และหาวิธีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ศิลปะการขับร้องเป็นสิ่งที่สมบูรณ์ซึ่ง ไม่อาจอาศัยเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้นแต่เป็นการผสมผสานกับการทำงานในหลายด้านการ

แก้ปัญหาเด่นมุ่งไปที่ส่วนสำคัญส่วนใดส่วนหนึ่งก็ตามแต่ทว่า จะ มองข้ามความสำคัญของส่วนอื่นๆไม่ได้

2.2.2 เงื่อนไขสำหรับผู้ฝึก

- 1) สุขภาพดีไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ
- 2) สมานิตีมีจิตใจสงบ
- 3) มีการรับปกติหูไม่เพี้ยน
- 4) มีพื้นฐานการนับจังหวะที่ดี
- 5) ไม่มีความบกพร่องเกี่ยวกับอวัยวะในการเปล่งเสียงเสียงพูดปกติเสียงไม่แตก
- 6) มีไหวพริบดีความจำดี
- 7) มีความรู้ทางด้านดนตรีขั้นพื้นฐาน
- 8) มีความรู้ทั่วไปทางด้านภาษาวัฒนธรรมและศิลปะที่สำคัญที่สุดผู้ฝึกต้องมีใจรัก การร้องเพลงอย่างแท้จริง

2.2.3 อายุที่เหมาะสมในการฝึก

ประเภทที่ 1 ฝึกขับร้องเพลงโดยการใช้เสียงตามธรรมชาติฝึกพื้นฐานการหายใจ การเปล่งเสียงรวมทั้งทฤษฎีดนตรีเพื่อให้เกิดทักษะทักษะเบื้องต้นในการขับร้องประเภทนี้ฝึกได้ตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงอายุ 12 ปี หลังจากนั้นควรหยุดพักเสียงชั่วคราวหนึ่งเพื่อให้ร่างกายและอวัยวะในการใช้เสียงได้ปรับตัวเข้าสู่ช่วงเจริญวัยถ้าไม่หยุดพักในช่วงนี้เสียงจะล้าและอาจเกิดปัญหาต่าง ๆ กับเส้นเสียงได้การฝึกในช่วงอายุน้อยนี้เพื่อเป็นการให้เด็กได้สัมผัสดนตรี และเรียนรู้พื้นฐานทฤษฎีดนตรีและปูพื้นฐานที่ดีให้แก่เขาเมื่อเติบโตขึ้นไม่มีนักร้องคนไหนที่เคยฝึกร้องเพลงอย่างดุเดือดมาตั้งแต่เด็กและเจริญเติบโตเป็นนักร้องระดับซูเปอร์สตาร์ทั้งของในประเทศและต่างประเทศการให้บุตรหลานฝึกร้องเพลงยังหนักตั้งแต่เยาว์วัย เปรียบเสมือนการบังคับให้เด็กอายุ 7-8 ฝึกยกน้ำหนักซึ่งจะทำให้ร่างกายสรีระของเด็กพิการจนโตขึ้นนั้นเด็กฝึกร้องเพลงเกินสมรรถภาพของร่างกายและสมรรถภาพเสียงของเด็กก็จะเกิดปัญหาหรือพิการเมื่อเติบโตขึ้น

ประเภทที่ 2 ฝึกร้องเพลงอย่างจริงจังควรจะเริ่มเมื่อเสียงเปลี่ยนจากเด็กเป็นผู้ใหญ่แล้ว หรือเมื่ออวัยวะที่ใช้ในการเป็นเสียงโดยเฉพาะเส้นเสียงได้พัฒนา เต็มที่แล้วใน เด็กชายอายุประมาณ 15 ถึง 16 ปี ส่วนในเด็กหญิงอาจจะเร็วกว่า คืออายุประมาณ 15 ถึง 16 ปีหรือเมื่อมีรอบเดือนผ่านไปแล้วสองปีการฝึกประมาณ นี้สามารถฝึก ได้จนถึงสิ้นอายุขัยเคยมีตัวอย่างมาแล้วว่าคนอายุ 70 ปีที่มี สุขภาพสมบูรณ์ทั้งกายและใจยังสามารถฝึกและขับร้องเพลงได้ดีระดับหนึ่ง

2.3 การฝึกไล่เสียง

- 1) เส้นเสียงขณะหายใจเข้าจะเปิดออกในรูปแบบสามเหลี่ยม
- 2) เส้นเสียงขณะสร้างเสียงโดยจะปิดเข้าชิดกันและเกิดการสั่นพลิ้ว ทางเส้นสำหรับเสียงระดับต่ำ
- 3) เส้นเสียงสั่นพลิ้วด้านหน้าสำหรับเสียงระดับกลาง
- 4) เส้นเสียงสั่นพลิ้วด้านหลังสำหรับระดับเสียงระดับสูง จบ 3-4

2.3.1 สรีระและอวัยวะที่ใช้ในการเป็นเสียง ถ้าจะถามว่ามนุษย์เราใช้ร่างกายส่วนใดร้องเพลงคำตอบที่ถูกต้องและสำคัญที่สุดคือใช้ ทุกส่วนของร่างกายตั้งแต่สมองอวัยวะและกล้ามเนื้อทุกส่วนในร่างกาย อธิบายเฉพาะพื้นฐานสรีระและลักษณะทางกายภาพที่ใช้ในการเปล่งเสียงโดยตรงจะแบ่งได้เป็น3ประเภทคือ

- 1) อวัยวะที่ใช้ในการหายใจประกอบด้วย ปอด, กระบังลม, หลอดลม, กล้ามเนื้อบริเวณหน้าท้อง
- 2) อวัยวะในการเปล่งเสียง ประกอบด้วย เส้นเสียง, ช่องคอ, ช่องปาก
- 3) อวัยวะในการสร้างเสียงสะท้อนประกอบด้วย ทรวงอก, โพรงปากและโพรงจมูก, โพรงกะโหลก

เส้นเสียงซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเครื่องดนตรีประจำอยู่ในร่างกายของเราและอาจจะไม่ใช่ที่รู้จักสำหรับนักร้องหรือบุคคลทั่วไปเส้นเสียงเป็นกล้ามเนื้อบางบางเส้นมีความยาวประมาณ 1.2 ถึง 1.7 เซนติเมตรกว้างประมาณ 0.2 ถึง 0.3 เซนติเมตรวางขวางอยู่เหนือหลอดลมเนื่องจากจะมีหน้าที่ทำให้เกิดเสียงในยามที่ลมหายใจจากปอดผ่านออกมาแล้วที่สำคัญกว่านั้นคือเส้นเสียงเป็นประตูกั้นมิให้สิ่งแปลกปลอมต่างๆผ่านเข้าไปในหลอดลม อย่างนั้นได้กล่าวแล้วว่าความหนาบางยาวสั้นกว้างแคบของเส้นเสียงเป็นตัว กำหนดคุณภาพของเสียงมนุษย์รวมทั้งปัจจัยอื่นอีกดังได้กล่าวไว้ในบทที่สองดังนั้นการฝึก จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณภาพเสียงของตัวเองไม่ใช่ฝึกตามความต้องการ การของตนเองหรือการที่ตนชื่นชอบมิเช่นนั้นแล้วจะได้ผลไม่คุ้มค่าหรืออาจไม่ได้ผลอะไรเลย การขับร้องต้องอาศัยการประสานงานของอวัยวะที่ใช้เป็น เสียงอวัยวะที่ใช้หายใจและอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียงสะท้อนซึ่งเป็นองค์ประกอบทางกายภาพการควบคุมการทำงานได้ถูกต้องหรือไม่จะส่งผลต่อเสียงที่เป็นออกมาไม่ว่าจะเป็นวิธีร้องเพลงชนิดใดเช่นเพลงสากลเพลงพื้นบ้านเพลงลูกทุ่งหรือเพลงคลาสสิกล้วนมีลักษณะพิเศษเฉพาะตัวเราจึงต้องคำนึงถึงลักษณะและการทำงานของอวัยวะต่างๆดังกล่าวข้างต้นและปรับปรุงวิธีการขับร้องให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษต่างๆของเพลง

2.4 การหายใจในการร้องเพลง

ไม่ว่าท่านจะขับร้องเพลงประเภทใดควรมีวิธี ควบคุมและ ผ่อนลมหายใจที่ดี จึงจะสามารถมีเสียงอันไพเราะได้ การหายใจ เป็นการเคลื่อนไหว ขอบอวัยวะในการใช้หายใจทำงานร่วมกับอวัยวะที่ใช้ ออกเสียงและอวัยวะที่ทำให้เกิดเสียงสะท้อนนี้ใช้อาศัยเพียง การสูบลมหายใจเข้าออก เท่านั้นวิธีการหายใจที่ถูกต้องมีเพียงอย่างเดียว เมื่อหายใจเข้ากระบังลมจะเคลื่อนตัวลงต่ำทำให้เกิดที่ว่าง ระหว่างทรวงอกอากาศภายนอกจะไหลเข้าไปแทนที่โดยผ่านปากหรือจมูก หลอดลมแล้วจึงเข้าสู่ปอดเมื่อหายใจออกกระบังลมจะยกตัวขึ้น อากาศภายในปอดจึงถูกผลักดันออกมาทางหลอดโรงจมูก และปากเช่นเดียวกัน การหายใจเข้าไปภายในกลีบของปอดแล้วค่อยค่อยเติมลมใน ในช่วงบนของปอดเปรียบเสมือนการรินน้ำใส่แก้วน้ำจะไหลลงไป ในก้นแก้วแล้วจึงร้อนขึ้นมาข้างบน การฝึกหายใจขึ้นแรกต้องยืนให้ถูกต้องเพื่อไม่ให้อวัยวะที่เกี่ยวข้องถูกกดทับเหยียดตรงอย่างมุงมั่นยืดตึง ผ่อนคลายทุกส่วน ในร่างกายทำให้ตัวสบายสบาย ใจต้องสงบใจจึงสงบลมหายใจก็ยิ่งเป็นธรรมชาติ พอดีกับกายส่งผลต่อกันดังนั้นใจต้องสบายและจำเป็นต้องทำสมาธิก่อนฝึกทุกครั้ง ขณะสูบลมหายใจเข้าปอดจะขยายกว้างที่โครงยึดออกสองข้างท้อง น้อยขยายออกเมื่อสูบลมหายใจเต็มที่แล้วก่อนปล่อยออกให้ใช้ที่โครงเสื่อกันลมไว้หนึ่งถึง 2 วินาทีแล้วค่อยค่อยผ่อนลมออกมาช่วงที่ปล่อยลมออกมากคือช่วงที่เปล่ง เสียงอย่างต่อเนื่อง ขณะหายใจออกให้ผ่อนลมช้าๆ จนรู้สึกได้ตอนฝึกใหม่ใหม่จะรู้สึกเหนื่อยเพราะกระบังลมรับ น้ำหนักมากขึ้น อย่างกระทันหันแต่ฝึกไปสักพักจะค่อนข้างช้าขึ้นขณะหายใจออกซึ่งคงจะค่อยค่อย กลับสู่สภาพก่อนสูบลมหายใจแต่ป้าจะไม่หืดและครายทันทีต้อง ให้รู้สึกว่าลมหายใจถูกพุงอยู่ระหว่างช่องอกกับสะดือเสียงที่ออกมาจึงเปรียบหาลังสามารถปรับใช้และควบคุมลมหายใจได้เมื่อเราหายใจผ่านเส้นเสียงแล้วจึงถึงขั้นตอนการเกิดเสียงซึ่งทำงานประสานกันระหว่างช่วงอกช่วงท้องและกระบังลม การบีบและขยายตัวจะก่อให้เกิดกำลังลมที่ที่ต้องการขณะเป็นเสียงเมื่อปฏิบัติไปเรื่อยเรื่อยก็จะเข้าใจแจ่มแจ้งโดยไม่รู้ตัว การสูบลมไม่ต้องสู่มากแต่ผู้เริ่มฝึกมักจะกลัวลมหายใจและไม่พองจึงสูเข้าเต็มปอดกลับทำให้ส่วนอกโดยเฉพาะอกท่อนบนเกิดอาการเกร็งขาดความยืดหยุ่นจนทำให้เปล่งเสียงได้ลำบากความจริงปริมาณอากาศปานกลางดีกว่าปริมาณอากาศมากเพราะทำให้ปอดมีแรงยืดหยุ่น อีกทั้งไม่ก่อให้เกิดความแน่นและขัดขัดการเปล่งเสียงและขณะหายใจออกก็ต้องควบคุมลมหายใจโดยค่อยค่อยผ่อนออกมา การฝึกหายใจควรฝึกพร้อมการออกเสียงหรือพิสูจนดูว่าวิธีหายใจถูกต้องหรือไม่ผู้เริ่มฝึกจะรู้สึกอ่อนเพลียเพราะร่างกายต้องทำงานหนักขึ้นจึงจำเป็นต้องฝึกอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนอย่าใจร้อนแม้เข้าใจทฤษฎีแล้วแต่เมื่อปฏิบัติอาจพบว่าไม่สามารถบังคับกล้ามเนื้อได้ง่ายนักต้องใช้เวลามากขึ้นกว่าจะได้ตามที่ต้องการมีฉะนั้น

อวัยวะที่ใช้หายใจจะทำงานไม่ประสานกับส่วนอื่นๆลมหายใจจะมากเกินไปจนส่งผลให้ เส้นเสียงทำงานนั้นคุณภาพเสียงจะได้รับผลกระทบ สะเทือนรวมทั้งอาจรุกรามจนเกิดความบกพร่องที่เส้นเสียงจะทำให้กะบังลมถูกบีบรัดโดยไม่รู้ตัว ทานข้าวก็จะทำให้อวัยวะที่ใช้หายใจอักเสบส่งผลต่อสุขภาพทั้งการ ให้ผู้ขับร้องสูญเสียเสียงร้องไปด้วย วิธีการใช้ลมหายใจใน การร้องเสียงสูงและเสียงต่ำนั้นต่างกัน ขณะร้องเสียงต่ำไม่ต้องหายใจ แรงนักไม่เช่นนั้นลำคอจะตีเสียงจะไม่ออกมาข้างนอกลำคอลมหายใจแพร่เกินไปก็อาจทำให้เสียงถูกห่อหุ้มอยู่ข้างในและเบาดังนั้นต้องปรับให้เหมาะสมการใช้วิธีแบบถอนหายใจ ไม่มีพลัง เมื่อร้องจะรู้สึกหายใจลำบาก เปลืองลมหายใจและเปลืองแรงลมหายใจที่ใช้ร้องเพลงเสียงตึงกลับตอนพูดใกล้เคียงกันเพราะการฝึก ร้องเสียงระดับทางควบคุมได้ค่อนข้างง่ายกว่า การร้องเสียง ระดับสูงการหายใจขณะร้องเสียงสูงก็คล้ายกับการพูดเสียงดังแต่ห้ามยกไหล่ทั้งสอง เมื่อฝึกเสียงร้องได้ค่อนข้างนิ่งและสม่ำเสมอแล้วก็ค่อยค่อยฝึกร้องให้ดัง ขึ้นและเบาลงโดยเริ่มจากช่วงเสียงกลาง ค่อยๆพัฒนาขึ้นการฝึกนี้ เพื่อพิสูจน์ ดูว่าเราได้มาตรฐานหรือไม่และต้องฝึกฝนค่อนข้างนานอย่างมีแบบแผนจึงจะทำได้ การสูบลมหายใจเข้าออกอย่างต้องเป็นหนึ่งเดียวกับองค์ประกอบอื่นๆ ของศิลปะการขับร้องประกอบดนตรีเช่นช่องปากริมฝีปากลิ้นเสียงสะท้อนภาษาเป็นต้นน้ำเสียงจึงจะมีพลังขอให้พยายามคำนึงเสมอว่าผู้ฝึกร้องเพลงควรกำหนดลมหายใจตามมวรรคตอนและประโยชน์ของทำนองเพลงรวมทั้งดูตามคำและความหมายของเนื้อเพลงด้วย

2.5 การออกเสียงให้ถูกต้อง

การขับร้องเป็นศิลปะที่แยกไม่ออกกับวิชาภาษาศาสตร์ เพราะเพลงนั้นมีเนื้อร้องด้วย ดังนั้น การออกเสียงภาษานั้นๆ ให้ถูกต้อง จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการขับร้อง ต้องประสานกับ การฝึกหายใจ การเปล่งเสียง และการสร้างเสียงสะท้อน การฝึกออกเสียงเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถทำให้ร้องเพลงได้ดี บางคนแม้จะออกเสียงภาษานั้นๆ ได้ถูกต้องตามอักขระวิธีในเวลาพูด แต่อาจจะร้องเพลงไม่ได้ชัดถ้อยชัดคำ เพราะการใช้ลมหายใจและการสร้างเสียงสะท้อนขณะร้องเพลงกับขณะเปล่งเสียงพูดไม่เหมือนกัน ระดับเสียงที่ไม่ใช้ก็จะต่างกัน ดังนั้น แม้ว่าจะพูดชัดก็ไม่แน่ว่า จะร้องเพลงได้ดีเสมอไป

การออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์อย่างไม่ถูกต้อง บางครั้งทำให้ความหมายของบทเพลงเปลี่ยนไป ในทางกลับกัน ถ้าผู้ขับร้องออกเสียงภาษานั้นๆ ได้ถูกต้องตามอักขระวิธีก็จะเพิ่มความประทับใจให้แก่ผู้ฟังปัญหาเรื่องรูปแบบ ปากได้พูดไปในตอนที่กล่าวถึงการเปล่งเสียงร้องขณะเปล่งเสียงร้องเพลงก็ยิ่ง ต้องระมัดระวังเป็นพิเศษเนื่องจากเสียงที่ผลิตขึ้นมาจะต่างกันตามรูปปาก สำหรับเพลงไทยเราแล้ว ผู้ฝึกร้องควรจะหัดเพลง หัดพูด หัดอ่านเนื้อร้องภาษา

ไทยให้ชัดเจนทุกพยางค์ สระ และวรรณยุกต์ พยางค์ในภาษาไทยมีเอกลักษณ์ที่ไม่เหมือนพยางค์ของฝรั่ง สระไทยก็มีทั้งสระแท้ และสระประสมไม่ควรนำสำเนียงสระฝรั่งมาใช้ ปะปนกับสระไทยที่เห็นผิดพลาดบ่อยๆ สิ่งที่ต้องที่ต้องคำนึงมากๆ อีกข้อหนึ่งคือเรื่องสระเสียงสั้นเสียงยาวในภาษาไทยควรรักษาการออกเสียงที่ถูกต้องของคำนั้นๆ ไว้ (เช่นคำว่า ตก) ซึ่งใช้สระเสียงสั้น ก็ไม่ควรร้องให้เป็นสระเสียงยาวจนกลายเป็น (โตก) ซึ่งถือว่าการออกเสียงผิด เพราะนำเอสระเสียงสั้นมาร้องเป็นสระเสียงยาว ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีเสียงวรรณยุกต์ และเสียงสระที่ต่างกัน 5 เสียงนั้น ทำให้ความหมายของคำต่างกันเช่น คำว่า (เสือ) ย่อมมีความหมายที่ไม่เหมือนกับคำว่า (เลื้อ) ฉะนั้นผู้ขับร้องจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องนี้

2.6 การฝึกทำนองและจังหวะ

ดนตรี คือ เสียงต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยมีเจตนาและมีระบบระเบียบความคิดดนตรีเป็นวิชาการที่มีสาระ เฉพาะของตัวเอง เป็นเรื่องของการรับรู้ด้านการฟัง ได้แก่ โสตศิลป์และการแสดงด้วย ดังนั้นในการศึกษา ดนตรีนั้น จึงควรรับทราบถึงสาระทางดนตรีทางดนตรีและการพัฒนาโสตทักษะไปในเวลาเดียวกัน ดนตรีเป็นโสตศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับเสียงและเวลา คุณสมบัติของเสียงที่สำคัญ ได้แก่ ระดับเสียง ความยาวของเสียง และคุณภาพของเสียง คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับเวลา ได้แก่ ความเร็วของจังหวะ อัตราจังหวะ และจังหวะ เมื่อนำคุณสมบัติของเสียงและเวลามาสัมพันธ์กัน เกิดเป็นองค์ประกอบทางดนตรีขึ้น ได้แก่

2.6.1. เสียง หมายถึง ส่วนที่สัมผัสโสตประสาท มีทั้งเสียงที่เกิดตามธรรมชาติ และเสียงมนุษย์รวมทั้งเสียงต่างๆ ที่มนุษย์ สร้างขึ้นโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจแต่เป็นการสั่นสะเทือนของอากาศอย่างสม่ำเสมอ เรียกว่า เสียงที่มี ความถี่ คงที่

2.6.1.1 ระดับเสียง หมายถึง ความสูงต่ำของเสียงในเชิงฟิสิกส์ หากความถี่ของการสั่นสะเทือนเร็วจะสูง ถ้าความถี่ของการสั่นสะเทือนช้าเสียงที่ได้มาจะเป็นเสียงต่ำ

2.6.1.2 สัญลักษณ์ระดับเสียง หมายถึง สิ่งที่มนุษย์กำหนดขึ้น เพื่อแสดงระดับเสียง ปัจจุบันใช้โน้ตวางอยู่บน เส้นหรือระหว่างเส้นในกลุ่มบรรทัด 5 เส้น หรือเรียกกันว่า (สตาฟ)

2.6.2.ทำนองคือการจัดเรียงของเสียงที่มีความแตกต่างของระดับ เสียงและความยาวของเสียง โดยทั่วไปดนตรีประกอบด้วยทำนอง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ง่ายต่อการจำมากที่สุด คีตกวีใช้เสียงดนตรีผ่าน สื่อต่างๆ ได้แก่เครื่องดนตรีในการถ่ายทอดอารมณ์และแนวคิดของตน ในทำนองเดียวกับที่กวีใช้ภาษาใน การถ่ายทอดความรู้สึกออกมาเป็นบทประพันธ์ บทเพลงแต่ละ

เพลงจึงมีทำนองที่แตกต่างกัน ดังนั้น การทำความเข้าใจดนตรีจึงเป็นต้องจำเป็นต้องจำได้ว่า ทำนองเป็นอย่างไร

2.6.2.1 เวลา ดนตรีเป็นเรื่องของเสียงหรือความเจียบที่เกิดขึ้นและดำเนิน ไป ในช่วงเวลา องค์ประกอบเรื่องของเวลาจึงเป็นส่วนสำคัญของดนตรี ประกอบด้วย ความเร็วของ จังหวะ มี 3 ประเภท คือ เร็ว ปานกลาง และช้า จังหวะดนตรีโดยปกติมีการกำหนด อัตราความเร็ว จังหวะต่างๆกันออกไป ในแต่ละเพลง ซึ่งกำหนดโดยอัตราความเร็ว-ช้าของจังหวะ อัตราจังหวะ ได้แก่ ความสั้น ยาวของ เสียงที่นำมาประกอบกันขึ้นเป็น จังหวะของทำนองที่มีความอิสระ ไม่ ตายตัวเหมือนกับจังหวะตบ เพลงที่มีทำนองต่างกันถือว่ามีจังหวะตามตัวโน้ตหรือทำนองต่างกัน

2.6.3. การฝึกจังหวะ มีจุดประสงค์ในการฝึกเพื่อให้ผู้ฝึกเกิดความรู้สึกทางจังหวะ ความสม่ำเสมอ ความชัดเจน ตลอดจนถึงความจำนองเรื่องจังหวะ ประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดขึ้น คือ เพื่อการร้องที่กลมกลืน และสอดคล้องกับดนตรีประกอบ

2.6.3.1 ความเร็วของจังหวะ หมายถึง ความเร็วดนตรีอาจมีจังหวะเร็ว จังหวะปานกลาง หรือจังหวะช้าซึ่งอยู่กับ ความถี่-ห่างของจังหวะยืนพื้นหรือจังหวะตบ ที่ให้แก่ จังหวะบรรดาที่ดำเนินไปเรื่อยๆ ตลอดถึงมีลักษณะ คงที่ คล้ายกลปีการเต้นของหัวใจ เพราะเพลงช้า หรือเพลงเร็วขึ้นอยู่กับอัตราความถี่-ห่างของจังหวะตบ

2.6.3.2 อัตราจังหวะ ได้แก่ การจัดกลุ่มจังหวะตบ เป็น 2,3,4 ตามธรรมชาติ ของความหนัก-เบาของจังหวะตบ ที่เกิดขึ้น ซึ่งกลุ่มของจังหวะเหล่านี้กำหนดได้ด้วยสัญลักษณ์ แสดงอัตราจังหวะที่ต้นเพลง จังหวะ ที่ประกอบด้วยจังหวะหนักและเบา นี้ ก่อให้เกิดลักษณะของ เพลงที่แตกต่างกันออกไป

2.6.3.3 จังหวะตามทำนอง คือ การจัดเรียงของเสียง หรือ ความเจียบมีความ สั้นยาวต่างกัน ประกอบกันขึ้นเป็น ลำนำที่ดำเนินไปอย่างอิสระ แต่ถูกกำหนดจังหวะตบ ที่เกิดขึ้น อย่างสม่ำเสมอในแต่ ดังนั้น ในแต่ละเพลง ที่มีท่วงทำนองแตกต่างกันไปด้วยยืดหยุ่นจนทำให้เปล่ง เสียงได้ลำบากความจริงปริมาณอากาศปานกลางดีกว่าปริมาณอากาศมากเพราะทำให้ปอดมีแรง ยืดหยุ่น อีกทั้งไม่ก่อให้เกิดความแน่นและอึดอัดการเปล่งเสียงและขณะหายใจออกก็ต้องควบคุม ลมหายใจโดยค่อยค่อยผ่อนออกมา การฝึกหายใจควรฝึกพร้อมการออกเสียงหรือพิสูจน์ดูว่าวิธี หายใจถูกต้องหรือไม่ผู้เริ่มฝึกจะรู้สึกอ่อนเพลียง่ายเพราะร่างกายต้องทำงานหนักขึ้นจึง จำเป็นต้อง ฝึกอย่างมีแบบแผนและมีขั้นตอนอย่าใจร้อนแม้เข้าใจทฤษฎีแล้วแต่เมื่อปฏิบัติอาจพบว่าไม่ สามารถบังคับกล้ามเนื้อได้ง่ายนักต้องใช้เวลามากขึ้นกว่าจะได้ตามที่ต้องการมีฉะนั้นอวัยวะที่ใช้ หายใจก็จะทำงานไม่ประสานกับส่วนอื่นๆลมหายใจจะมากเกินไปจนส่งผลให้ เส้นเสียงทำงานนะ

คุณภาพเสียงจะได้รับผลกระทบสะท้อนรวมทั้งอาจรุกรามจนเกิดความบกพร่องที่เส้นเสียงจะทำให้กะบังลมถูกบีบรัดโดยไม่รู้ตัว ทานข้าวก็จะทำให้อวัยวะที่ใช้หายใจอักเสบส่งผลต่อสุขภาพทั้งการให้ผู้ขับร้องสูญเสียเสียงร้องไปด้วย วิธีการใช้ลมหายใจในการ ร้องเสียงสูงและเสียงต่ำนั้นต่างกันขณะร้องเสียงต่ำไม่ต้องหายใจแรงนักไม่เช่นนั้นลำคอจะตีเสียงจะไม่ออกมาข้างนอกลำคอลมหายใจแพร่เกินไปก็อาจทำให้เสียงถูกห่อหุ้มอยู่ข้างในและเบาดังนั้นต้องปรับให้เหมาะสมการใช้วิธีแบบถอนหายใจ ไม่มีพลัง เมื่อร้องจะรู้สึกหายใจลำบาก เปลืองลมหายใจและเปลืองแรงลมหายใจที่ใช้ร้องเพลงเสียงตรึงกลับตอนพูดใกล้เคียงกันเพราะการฝึก ร้องเสียงระดับทางควบคุมได้ค่อนข้างง่ายกว่าการร้องเสียงระดับสูงการหายใจขณะร้องเสียงสูงก็คล้ายกับการพูดเสียงดังแต่ห้ามยกไหล่ทั้งสอง เมื่อฝึกเสียงร้องได้ค่อนข้างนิ่งและสม่ำเสมอแล้วก็ค่อยค่อยฝึกร้องให้สูงขึ้นและเบาลงโดยเริ่มจากช่วงเสียงกลาง ค่อยค่อยพัฒนาขึ้นการฝึกนี้เพื่อพิสูจน์ดูว่าเราได้มาตรฐานหรือไม่ และต้องฝึกฝนค่อนข้างนานอย่างมีแบบแผนจึงจะทำได้ การสูบลมหายใจเข้าออกอย่างต้องเป็นหนึ่งเดียวกับองค์ประกอบอื่นๆ ของศิลปะการขับร้องประกอบดนตรีเช่นช่องปากริมฝีปากลิ้นเสียงสะท้อนภาษาเป็นต้นน้ำเสียงจึงจะมีพลังขอให้พยายามคำนึงเสมอว่าผู้ฝึกร้องเพลงควรกำหนดลมหายใจตามวรรคตอนและประโยชน์ของทำนองเพลงรวมทั้งดูตามคำและความหมายของเนื้อเพลงด้วย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้

3.1 ประวัติเพลงพื้นบ้าน

การละเล่นพื้นบ้านที่เกิดจากภูมิปัญญาของชาวบ้านในท้องถิ่นตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทยมากมาย แต่รูปแบบการแสดงแตกต่างกันไปตามสภาพ ท้องถิ่นและวิถีชีวิตชาวบ้านในท้องถิ่นนั้นๆ การละเล่นพื้นบ้านบางชนิด เน้นการแสดงเป็นเรื่องราว เช่น ละครชาตรี ละครนอกโลก ในรา บางชนิดแสดง ในรูปแบบของระบำฟ้อน เช่น กลองยาว ฟ้อนเล็บ เซิ้งกระติ๊บ เรือมอันเร รองเง็ง บางชนิดแสดงเป็นรูปแบบของการละเล่นเพลง เช่น ลำตัด หมอลำ เพลงซอ เพลงบอก และบางชนิดแสดงออกทั้งการการเล่นเพลงและทำรำประกอบกัน เช่น เต้นกำรำเคียว เหย่อย รำไทน เป็นต้น ซึ่งแต่ละชนิดจะมีรูปแบบการเล่นที่มีศิลปะ เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รำไทนเป็นการละเล่นพื้นบ้านกันทั่วไปในกลุ่มจังหวัดอ่างทอง รำไทนจะก่อกำเนิด ขึ้นในยุคใดสมัยใดไม่ปรากฏแน่ชัด ทราบแต่เพียงว่า เล่นสืบต่อกันมานานหลายชั่วคนทำรำของรำไทนเป็นการทำรำที่มีลักษณะเรียกว่า “รำใช้บท” หรือ “รำทำบท” ด้วยเหตุที่มีการร้อง

3.2 ที่มาของเพลงรำโทน

เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่เล่นกันทั่วไป เล่นกันมากในภูมิภาคแถบภาคกลางเป็นการรำของชายหญิง ในเชิงเกี่ยวพาราสีและจับคู่รำหลายคู่รำเป็นวงกลมเคลื่อนวงในแบบทวนเข็มนาฬิกา ใช้ โทน กรับ ฉิ่งตี ประกอบจังหวะเป็นหลักในการรำโดยมีต้นเสียงซึ่งเป็น พุคตีโทนร้องนำมีผู้ช่วยและกลุ่มผู้รำ โดยมีต้นเสียง ซึ่งเป็นผู้ตีโทนร้องนำมีผู้ช่วยและกลุ่มพุดรำร้องตามลักษณะของ การรำจะเป็นการรำเข้าบทรหรือ การรำตีบทตามเนื้อร้อง ของเพลงรำโทน ที่ปรากฏในผลงานวิจัยฉบับนี้ ที่เป็นแบบฉบับของชาวบ้านที่เล่นกัน ตำบลสามโกอำเภอสามโก้จังหวัดอ่างทอง เท่านั้น

ลักษณะถ้ารำของการรำโทนจะมีลักษณะเฉพาะซึ่งเกิดจากภูมิปัญญาของชาวบ้าน คิดสร้างสรรค์ เป็นศิลปะประจำท้องถิ่นมีรูปแบบท่า ท่วงที่ถ้ารำตามบทเพลงในแต่ละเพลงที่เล่นกันมาแต่โบราณ และนิยมเล่นกันและหลายมากขึ้นตามรัฐนิยมอันเป็นนโยบายที่จะรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมความเป็นไทยในสมัยราชการของจอมพล แปลก พิบูลสงคราม รูปแบบของการรำโทน ในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง หมู่สาวชาวบ้านเมื่อเสร็จจากงานจะมีโอกาสชักชวนกันมาเล่นหาความสนุกสนานด้วยการรำโทนบริเวณต้นบ้านตอนกลางคืน ซึ่งเป็นการละเล่นที่ เรียบง่ายและเป็นที่นิยมของชาวบ้านภาคกลางพอมาถึงสมัยรัฐบาลจอมพลแปลก วิบูลย์สงครามซึ่งเป็นช่วงเวลาที่อยู่ในภาวะสงครามได้กำหนดให้มีการควบคุมการละเล่นเพื่อการรณรงค์ชวนกันไปถึงการละเล่นพื้นบ้านของท้องถิ่น ต้องขออนุญาตก่อนการแสดงแต่สนับสนุนให้มีการเล่นรำโทนแทนจึงทำให้การรำโทนแพร่หลายไปทั่วในกรุงเทพ พระนคร ธนบุรี และต่างจังหวัดการเล่นรำโทนในช่วงนี้ชาวบ้านจะให้ความสนใจนำเพลงไปร้องเล่นในหมู่บ้าน อย่างสนุกสนานนอกจาก นอกจากนี้รัฐบาลยังสนับสนุนให้ ทางรัฐบาลแต่งเพลงรำโทนเผยแพร่ ไปในหมู่ทหารตำรวจและเผยแพร่ไปยังชาวบ้านทำให้เกิดผลดีต่อทางราชการในการเข้าถึงประชาชนมากขึ้น การรำโทนในยุคนี้เพลงที่ใช้จะมี เนื้อร้องที่มีรักสนะปลุกใจให้รักชาติเป็นการเชิญชวนให้ประชาชนปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลเรื่องผู้นำของชาติ และยังได้ความเพลินเพลินสนุกสนานในการร้องรำพร้อมกับการย้ำเตือนรัฐนิยมไปด้วย

ประวัติความเป็นมาของรำโทน รำโทนเป็นการละเล่นพื้นบ้านที่เล่นกันอยู่ทั่วไป มีรูปแบบการแสดงที่เรียบง่ายแต่สนุกสนานเร้าใจด้วยเสียงโทน เสียงเพลง และเสียงปรบมือ ประกอบจังหวะตามท่วงทำนองเพลงรำโทนซึ่ง เป็นสื่อสัมพันธ์เรียกความสนใจ แก่ผู้ชมและหมู่บ้านใกล้เคียงได้อย่างดี เพลงรำโทนจะร้องให้เป็นเพลงที่มีเนื้อร้องสั้นสั้นหรือถ้าจะมีเนื้อร้องยาวก็จะร้องกวนอยู่ในพวงทำนองเดียวกันการร้องประกอบรวมจะร้องซ้ำๆกัน เพลงหนึ่งหนึ่งจะร้องซ้ำสองสามเที่ยวทำให้จดจำง่ายร้องจนติดปากกันต่อๆ มาเครื่องดนตรีประกอบการละเล่น

ได้แก่ โทณ ฉิ่ง และกรับ แต่โทณเป็นเครื่องประกอบจังหวะหลักที่สำคัญในการรำซึ่งเรียกว่ารำโทณ แต่เดิมรำโทณจะเล่นในท้องถิ่นชนบทในกลุ่มประชาชนที่ประกอบอาชีพทำอะไรทำนาเป็นส่วนใหญ่ และเป็นการกระเดื่องที่เล่นในทุกฤดูกาลเช่นงานเทศกาล หรืองานประเพณีของท้องถิ่นเล่นสืบทอดกัน มาไม่น่าจะน้อยกว่า 100 ปีชื่อนี้เรียกอาจจะแตกต่างกันไปบ้างตามแต่ละท้องถิ่น

สันนิษฐานว่าชื่ออ่างทองน่าจะมาจากชื่อบ้านอ่างทอง ซึ่งสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เสรฐสมพระยาดำรงราชานุภาพทรงกล่าวไว้ในหนังสือชุมนุมพระนิพนธ์ เรื่องสร้างเมืองไว้ตอนหนึ่ง ว่าเมืองอ่างทอง ดูเหมือนจะตั้ง เมืองเมื่อครั้งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเดิมชื่อเมืองว่าวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมแม่น้ำน้อยที่ไหลลงมาจากเมืองสวรรค์ อยู่มาแม่น้ำน้อยตื่นขึ้นฤดูแล้งใช้เรือไม่สะดวกจึงย้าย ออกมาตั้งริมแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านอ่างทอง จึงเปลี่ยนชื่อเป็นเมืองอ่างทอง ตามที่ปรากฏ หลักฐานในพระราชพงศาวดาร จังหวัดอ่างทองมีประวัติความเป็นมาย้อนหลังไปถึงสมัยอยุธยา ตอนต้นกล่าวคือ ในปีพ.ศ. 1967 มีการเอ่ยถึงชื่อสถานที่ที่อยู่ในเขตจังหวัดอ่างทองปัจจุบัน เมื่อ ครั้งเจ้าอภัยมณเฑียรและจากยี่ปญาสู้รบกันเพื่อชิงราชสมบัติและในพ.ศ. 2105 แผ่นดินสมเด็จพระ มหารัชมหาราชธิราช เมื่อเกิดกบฏญาณพิเชียร แต่ยังไม่มีการกล่าวถึงชื่อเมืองวิเศษชัยชาญ แต่ อยางใดเชื่อกันว่ายังไม่ได้มีการตั้งเมืองวิเศษชัยชาญ ขึ้นในเวลานั้นแต่อย่างไรก็ตามแผ่นดินที่เป็น จังหวัดอ่างทองทุกวันนี้ก็คงเป็นส่วนหนึ่งของกรุงศรีอยุธยาอย่างแน่นอน ชื่อเมืองวิเศษชัยชาญ ปรากฏเป็นครั้งแรกเมื่อประมาณพ.ศ. 2127 ในแผ่นดินสมเด็จพระมหารัชมหาราชธิราช เมื่อสมเด็จพระ นเรศวรและสมเด็จพระเจ้าเอกาทศรถเสด็จโดย กระบวนเรือจากกรุงศรีอยุธยาไปประชุมขุนที่ แขวงเมืองวิเศษชัยชาญในคราวทำสงครามพม่ากับพญาพะสิมที่เมืองสุพรรณบุรี ร้านจากนั้น ชื่อเมืองวิเศษชัยชาญก็ถูกเอ่ยถึงอีกครั้งในพระราชพงศาวดารในแผ่นดินตอบตอบมาทั้งในข้าใหม่ อยุธยาธนบุรีและรัตนโกสินทร์เชื่อกันว่าเมืองวิเศษชัยชาญก็คือจังหวัดอ่างทองในปัจจุบันนั่นเอง สันนิษฐานว่าเมืองวิเศษชัยชาญได้ตั้งขึ้นเป็นเมืองในแผ่นดินสมเด็จพระมหารัชมหาราชธิราช จาก พระราชพงศาวดาร เชื่อกันว่าน่าจะตั้งขึ้นในพ.ศ. 2127 ซึ่งเป็นปีที่ไทยประกาศอิสรภาพและรบ ชนะพม่าเคารพกับพระยาพะสิม หลังจากประกาศอิสรภาพแล้วไทยก็ต้องทำสงครามกับพม่าที่ พยายามยกกำลังเข้ามาปราบปรามหลายครั้งเมืองวิเศษชัยชาญกลายเป็นเสมือนด่านหน้าของกรุง ศรีอยุธยาคราวใดที่ไทยยกกำลังออกไปสกัดทัพพม่าก็ต้องผ่านวิเศษชัยชาญจนบางครั้งวิเศษชัย ชาญกลายเป็นสมรภูมิต่อสู้รบก็มี วิเศษชัยชาญจึงกลายเป็น ยุทธศาสตร์และมีความสำคัญขึ้นมา เมืองอ่างทองมีฐานะเป็นตรีเรื่อยมาจนเมื่อมีการปฏิรูปการปกครองส่วนภูมิภาคในสมัยรัชกาลที่ห้า ในพ.ศ. 2439 เมืองอ่างทองก็ถูกรวมอยู่ในรูปแบบของการปกครองมณฑลเทศาภิบาลและในพ.ศ.

2459 เมืองอ่างทองก็กลายเป็นจังหวัดอ่างทองในปัจจุบันส่วนเมืองวิเศษชัยชาญเดิมนั้นในพ.ศ. 2439 ถูกยุบเป็นอำเภอไผ่จำศีลแล้วเปลี่ยนเป็นอำเภอวิเศษชัยชาญจนถึงทุกวันนี้

ภูมิภาคจังหวัดอ่างทอง มีพื้นที่ราบลุ่มเกือบทั้งจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่ง พื้นที่ส่วนใหญ่ในอำเภอไชโย อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษชัยชาญและ อำเภอโพธิ์ทอง เป็นที่ราบลุ่มแอ่งกระทะพื้นที่บางส่วนในอำเภอแสวงหาสามโก้และวิเศษชัยชาญที่ติดกับ จังหวัดสุพรรณอ่างทองมีแม่น้ำสำคัญสองสายไหลผ่านคือแม่น้ำเจ้าพระยาซึ่งไหลอยู่ทางทิศตะวันออก และแม่น้ำน้อยซึ่งไหล อยู่ทางทิศตะวันตกและมีคลองสายสำคัญที่แยกจากแม่น้ำน้อยอีกหลายสายและแม่ แม่น้ำคลองสายต่างๆ มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองเป็นอันมาก

ภูมิอากาศ จังหวัดอ่างทองมีลักษณะลมฟ้าอากาศซึ่งเดียวกับจังหวัดอื่นๆในภาคกลางของประเทศไทยคือหยุดภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม เมืองร้อนระหว่าง เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดมาจากบริเวณที่เป็นพื้นน้ำตอนใต้คือ มหาสมุทรอินเดียนำความชุ่มชื้นมาทำให้มีฝน และมีความชื้นมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน เดือนกันยายน และระหว่าง เดือนพฤศจิกายนถึง เดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ ที่นำความเย็นแคล้งมาจากตอนกลางประเทศจีนทำให้ในช่วงนี้มีอากาศเย็น และแห้งแล้งไม่มีฝนในช่วง เดือนมีนาคมและเมษายน อากาศจะร้อนขึ้นและแห้งแล้งเมื่อเข้าเดือน พฤษภาคมจึงเริ่มมีฝนตกอ่างทองจึงมีสภาพพุ่มนี้อากาศที่สามารถทำการเพาะปลูกได้ตลอดปี การประกอบอาชีพ อาชีพของชาวอ่างทองสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติอ่างทองมี ลักษณะภูมิประเทศที่ราบลุ่มแม่น้ำ ไหลผ่านและมีลักษณะภูมิประเทศร้อนชื้นมีฝนตกเป็น ระยะเวลาหลายเดือนเมื่อถึงฤดูน้ำหลาก น้ำในแม่น้ำเออโน้นฝั่งกระแสน้ำพัดพาดินตะกอนมา ตกค้างบริเวณที่ชายฝั่งแม่น้ำทำให้ดินอุดมสมบูรณ์มีทั้งดินเหนียวและดินปนทรายลักษณะทาง ธรรมชาติเช่นนี้เหมาะแก่การเพาะปลูกและนี่คือที่ทำให้อ่างทองได้ชื่อว่าเป็นอยู่ข้าวอยู่น้ำแห่งหนึ่งของ ที่ราบภาคกลาง

ประเพณีและวัฒนธรรม ในแต่ละปีชาวจังหวัดอ่างทอง จะจัดเทศกาลของ วัดใหญ่ๆ ซึ่งประกอบด้วยการทำบุญให้วัดพระ และมหรสพงานประเพณีที่สำคัญที่มีเป็นประจำปีได้แก่ งานนมัสการหลวงพ่อดำศรีเมืองทอง วัดต้นสนหลวงพ่อดำราชภัฏวัดนกกอำเภอเมืองอ่างทอง หลวงพ่อโต วัดไชโยวรวิหาร อำเภอไชโย หลวงพ่อวัดเกาะ อำเภอโพธิ์ทอง หลวงพ่อโตวัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมกหลวงพ่อดำ 400 อำเภอ วิเศษชัยชาญเป็นต้น ประเพณีเกี่ยวกับงานรื่นเริงชาวอ่างทองมี ประเพณีการร้องรำและการละเล่นพื้นบ้านที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น ที่มีชื่อเสียงคือเพลงพื้นบ้าน และการละเล่นพื้นบ้านซึ่งเป็นเรื่องของความสนุกสนานสร้างความเข้าใจอันดีของหมู่คณะ และ

เป็นศิลปะที่แสดงให้เห็นความสามารถของชาวอ่างทอง เพลงพื้นบ้านที่ชาวอ่างทองร้องเล่นกันตามเทศกาลและฤดูกาล ได้แก่ เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเดินกำ เพลงสงพาง เพลงชักกระดาน เพลงระบำบ้านไร่ เพลงพวงมาลัย เพลงอีแซว เพลงเรือ และ เพลงรำโทนเป็นต้น

เพลงพื้นบ้านในประเทศไทยก็มีมาตั้งแต่ครั้งโบราณสืบหาหลักฐานไม่ได้แน่นอนว่ามีต้นกำเนิดขึ้นในสมัยใด เป็นของที่เกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยของคนในสังคม เพราะเป็นสิ่งที่ให้ความบันเทิง จากการหาต้นกำเนิดไม่ได้เช่นนี้ จึงมีผู้เรียกว่าเพลงพื้นบ้านเป็นบทเพลงที่ไร้ตำนานบ้าง เป็นเพลงบอกศตวรรษบ้าง เพลงนอกสำเนียง เพราะหลักฐานประวัติศาสตร์ วรรณคดี และความรู้ในแขนงในประเทศไทยที่เรา มักอ้างสิ้นสุดแต่ศิลาจารึกก็มีทุกแขนง ยกเว้นเพลงพื้นบ้าน มีกล่าวถึงการละเล่นเพียงเล็กน้อย ว่าเมื่อใดมีการมหรสพก็จะมี เสียงพาทย์ เสียงพิณ เสียงเลื้อน เสียงขับ ใครจักมักเล่น-เล่น ใครจักมักหัว-หัว ใครจักมักเลื้อน-เลื้อน เพียงเท่านั้นจะถือว่าเรามีการเล่นเพลงพื้นบ้านแล้วก็น่าจะเป็นไปได้ เพราะมนุษย์เราจักดีด สี ตี เป่า พุดคำคล้องจองกันได้ ก็สามารถสร้างเพลงขึ้นได้

ดังนั้น เราจึงสรุปได้ว่า เพลงพื้นบ้านของไทยนั้นมีมาช้านานพอกับสังคมไทยแต่จะเป็นไปในลักษณะไหนใด อาจจะต้องใช้การค้นคว้าอ้างอิงหลักฐานให้แน่นออกกว่านี้ และหลักฐานเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านมีปรากฏในสมัยอยุธยา มีการบันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านไว้ให้เราได้อ่าน และได้ใช้หลักฐานอ้างอิงเป็นจำนวนมาก การแบ่งประเภทของเพลงพื้นบ้านทำได้ต่าง ๆ กับการแบ่งตามท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาคประเพณีแต่ละภูมิภาคในประเทศไทย ซึ่งมีตัวอย่างบทเพลงรำโทนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยใช้ทำนองเพลงของเดิมที่เป็นของอำเภอสสามโก้ จังหวัดอ่างทอง ส่วนคำร้องประพันธ์โดยผู้วิจัย (นายกำปนาท โนนศรี) และนายวีระศักดิ์ แม่นพยัคฆ์ ซึ่งเป็นครูอัตราจ้างโรงเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทอง ดังเนื้อเพลงด้านล่าง

3.3 ตัวอย่างของเพลงรำโทน

เพลงรำโทนเป็นเพลงพื้นบ้านที่เกิดขึ้นมาควบคู่กับสังคมไทย ซึ่งแสดงถึงวัฒนธรรมการเดินกำรำเคียว คือการร้อง การแสดงท่าทาง ควบคู่ไปกับจังหวะของเครื่องดนตรี ซึ่งในการนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอเพลงรำโทนที่เป็นทำนองเก่า หรือทำนองเพลงดั้งเดิม โดยขอนำเสนอดังตัวอย่างบทเพลงรำโตนดังนี้

ตัวอย่างบทเพลงรำโทน

(เนื้อหาของบทร้อง เกี่ยวกับกิริยาและมารยาทไทย) โดยใช้ทำนองรำโทนของวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ฉบับดั้งเดิม

เพลงที่ 1 มารยาทในการรับประทานอาหาร (ใช้ทำนองเพลง แปรนาฬิกาฯ)

มารยาทในการทานอาหาร

ไม่ควรเสียงดังเกินไป

ทานเสร็จกวาดเศษอาหาร

หงายขึ้นเป็นคู่ทันใด

มีหลักการง่ายมากจำไว้

อีกทั้งไม่กินอย่างมูมมาม(ซ้ำ)

ที่มุมจานพร้อมรวบซ้อนไว้

ล้างเก็บให้เรียบร้อยสวยงาม(ซ้ำ)

----	-ล-ล	--ดฺช	-ฟ-ร	----	-ล-ล	-ดฺ-ร	-ฟ-ด
----	-ฟ-ฟ	--ชล	-ดฺ-ช	---ฟ	-ร-ช	-ฟ-ร	-ด-ฟ
----	-ลลล	--ดฺช	-ฟ-ร	----	-ล-ล	-ล-ด	-ล-ด
----	-ด-ร	--ลล	-ด-ด	----	-ด-ร	--ลล	-ด-ด
--ชช	-ด-ล	ฟฟ-ร	-ฟ-ฟ	-ด-ด	-ร-ด	--ฟร	-ฟ-ฟ
-----	-ล-ฟ	-ชชฟ	-ล-ช	----	-ล-ฟ	-ชชฟ	-ล-ช
--ชช	-ชช-	-ฟ-ร	-ฟ-ฟ	----	-ล-ด	-ล-ฟ	-ด-ด
-ฟ-ร	-ฟ-ฟ	---ร	-ฟ-ม	--ชฟ	-ดลช	---ฟ	-ช--
---ช	--ฟล	---ฟ	-ร-ฟ				
----	-ล-ล	--ดฺช	-ฟ-ร	----	-ล-ล	-ด-ร	-ฟ-ด
----	-ฟ-ฟ	--ชล	-ช-ด	---ล	--ชล	-ช-ฟ	-ร-ฟ
---ด	--ชล	--ชฟ	-ร-ฟ	-ด-ด	--ชล	-ช-ฟ	-ร-ฟ

เพลงที่ 2 มารยาทในการฟัง (ใช้ทำนองเพลง สวัสดิ์ฯ)

มารยาทในการฟัง

จงจดจำไว้ให้ดี

สายตาต้องมองข้างหน้า(ซ้ำ)

ไม่เสียงดังเอะอะโวยวาย(ซ้ำ)

ทั้งยืนนั่งจงฟังทางนี้

เวลาที่มีการพูดบรรยาย

คือกิริยาที่ต้องใส่ใจ

ฟังด้วยตั้งใจจะได้รู้ความ

----	-ร-ช	-ฟ-ม	-ร-ท	---ช	-ท-ร	-ม-ช	-ล-ช
----	-ช-ช	-ชชช	-ช-ช	---	----	----	----
----	-ร-ช	-ม-ช	-ท-ท	---ช	-ร-ม	-ช-ช	-ท-ท
----	-ล-ช	-ชชช	-ช-ม	----	ชม-ช	-ม-ม	-ช-ช
----	--รร	-ช-ช	-ท-ร	---ช	-ร-ช	-ช-ช	-ร-ท

----	-ล-ม	-ล-ช	-ช-ช	----	-ล-ม	-ล-ช	-ช-ช
--ชช	-ม-ช	-ช-ท	-ร-ร	----	--ชช	-ท-ร	-ท-ท
--ลล	-ลล-	-ช-ม	-ช-ช	--ลล	-ลล-	-ช-ม	-ช-ช
----	-ชลช	-ฟ-ม	-ฟ-ช	----	-ท-ช	-ฟ-ม	-ร-ท
----	-ม-ท	-ล-ช	-ม-ล	----	-ท-ล	-ท-ร	-ม-ช
---ช	-ม-ช	-ล-ช	-ม-ช	-ล-ช	-ม-ร	-ท-ร	-ม-ช

เพลงที่ 3 มารยาทในการพูด (ใช้ทำนองเพลง เรียมเคยรำฯ)

มารยาทในการพูด

พูดจาด้วยมิตรไมตรี

ไม่พูดกระโชกโฮกฮาก

จงคิดก่อนทุกครั้งไป

ทำให้มนุษย์นั้นมีราศี

ค่อยๆพาทียิ้มแย้มทักทาย

เหินแสมถางถากให้เจ็บเข้าใจ

วาจานั้นไร้วัดได้เป็นมงคล

----	---ร	----	-ท-ร	---ช	---ร	---ช	--ชช
----	---ช	----	-ล-ท	----ล	-ช-ล	-ช-ร	-ช-ช
----	-ร-ม	----	-ท-ร	-ท-ช	-ร-ร	-ช-ช	-ลชช
----	-ช-ม	--ทท	-ท-ร	----	-ช-ม	--ทท	-ท-ร
--ชล	-ชช-	-ชมช	-ลชช	----	-ชมท	-ชมช	--ชช
----	-ท-ช	-รทร	--ร	---ท	-ร-ท	-ช-ม	-ร-ท
----	ชม-ช	-ล-ท	-ททท	----	ชม-ช	-ล-ท	-ททท
--ลช	-ช-ท	-ช-ม	-ช-ช	----	-ร-ช	-ร-ร	-ท-ร
---ช	-ช-ท	---ท	-ร-ร	--ชม	-ม-ม	-ท-ล	-ร-ท
--ชม	-ม-ม	-ท-ล	-ร-ท	---ช	-ล-ล	-ชมช	-ช-ช
----	-ท-ร	-ม-ร	-ม-ร	----	-ม-ช	-ล-ช	-ล-ช
--ชม	-ม-ม	-ท-ล	-ร-ท	---ช	-ล-ล	-ชมช	-ช-ช
----	-ม-ม	-ช-ช	-ล-ช	---ร	-ม-ม	-ช-ท	-ร-ร
---ร	-ม-ม	-ช-ท	-ร-ร				

เพลงที่ 4 การแต่งกายเข้าวัด (ใช้ทำนองเพลง ชักชวนสาวงามฯ)

แต่งกายเข้าวัด ควรจะระมัดระวังให้ดี
 หญิงชายดูให้ถ้วนถี่ พระ ชี อยู่ในอาราม
 ไม่พิด ไม่สั่นไปนัก ดูให้น่ารักพองาม
 คงไว้ซึ่งวัฒนธรรม เป็นสิ่งดีงามประจำชาติไทย(ซ้ำ)

----	-ช-ดํ	----	-ช-ม	----	-ช-ดํ	--ชล	-ช-ม
----	-ด-ร	--ดช	-ช-ม	---ร	-ด-ร	-ด-ล	-ด-ด
----	-ช-ด	----	-ช-ม	----	-ชมช	-ชมช	-ลลดํ
----	-ดํ-รํ	-ดํ-รํ	-มํ-มํ	---ล	---ดํ	---ม	-ช-ช
----	-ชลช	-ดํ-ล	-ล-ดํ	----	-ชชม	-ชมช	-ล-ช
----	-ดํ-รํ	---ดํ	-รํ-มํ	---ชํ	-รํ-รํ	-ล-ดํ	-ดํ-ดํ
---รํ	-รํ-รํ	-ล-ดํ	-ดํ-ดํ				
----	-ดํ-ด	-ดลช	-ล-ดํ	---ล	-ช-ดํ	-ลชล	-ลชม
----	-ด-ด	--มร	-ม-ม	-ช-ช	-มชม	-ร-ร	-ด-ด
-รํ-รํ	-มํ-รํ	-ดํ-ดํ	-รํ-ดํ	-รํ-รํ	มํรํดํ	-ดํ-ดํ	รํดลดํ

เพลงที่ 5 มารยาทในการเดินตามผู้ใหญ่ (ใช้ทำนองเพลง เสียงโหนดี้ดังฯ)

เดิน เดิน เดิน พวกเรามาเดิน เดินตามผู้ใหญ่
 มารยาทในสังคมไทย(ซ้ำ) ผู้ใหญ่นำไปเด็กเดินตามมา
 ผู้ใหญ่นั่นเดินฝั่งขวา ผู้ใหญ่นั่นหนา ต้องเดินฝั่งซ้าย
 ลํารวมทั้งใจและกาย(ซ้ำ) ต้องจำไว้ระยะห่างพองาม(ซ้ำ)

----	-ช-ช	--มช	-ล-ดํ	---มํ	--รํดํ	-มํรํดํ	-ล-ช
----	-มรด	---ร	-ช-ม	---ช	-ลชม	-รอมร	ดล-ด
----	-ชลม	--ชช	-ล-ดํ	--ลดํ	-ลลล	-ม-ม	-ช-ช
----	-มมช	--มม	-ม-ม	----	-มมช	--มม	-ม-ม
--รํรํ	-รํ-รํ	-ดํดล	-ดํดํ	----	ดล-ดํ	---ดํ	-ดํ-ช
---ช	-ม-ช	--มช	-ล-ช	----	ดํดํดล	--ดํ	--มํม
----	ดํดํดล	--ดํ	--มํม	--รํรํ	-รํ-รํ	-ดํ-ล	-ดํ-ดํ

เริ่มแรกจะต้องยืนตรง

แล้วโค้งก้มตัวเร็วพลัน(ซ้ำ)

จงจำไว้ให้ดี

ตั้งจิตจำนงพนมมือมัน

ให้นิ้วโป้งนั้นอยู่หว่างคิ้วตน(เอ๋อ เออ เอ้อ เอีย)

----	----	รมชล	-ช-ล	----	-ท-ล	ทลชม	-ช-ล
---ม่	--ม่	---ริ	--ดิริ	---ดิ	--ลดิ	---ล	-ช-ล
----	----	-ชชม	-ช-ล	----	มช-ช	-ชลท	--ลล
--รม	-ชช-	--รม	-ช-ช	----	----	ชชชช	--ลล
----	ชช-ช	-ล-ช	-ล-ล	---ม	--มช	---ม	-ร-ด
ดิล-ด	-ม่ม่-	--ลล	-ช-ล	ดิล-ดิ	-ม่ม่-	--ลล	-ช-ล
-ล-ท	-ล-ช	-ล-ท	-ริ-ล	-ล-ท	-ล-ช	-ล-ท	-ริ-ล
----	----	-ม-ม	-ช-ล	----	-ล-ท	--ลช	-ท-ล
----	----	-ล-ดิ	-ริ-ม	----	-ล-ริ	--ดิท	-ช-ล
-ดิ-ล	-ช-ล	-ม-ล	-ช-ล	-ดิ-ล	-ช-ล	-ม-ล	-ช-ล

เพลงที่ 8 การสนทนากับผู้ใหญ่ (ใช้ทำนองเพลง ซ่อมมาลีฯ)

มารยาทข้อนี้

จะพาที่เรื่องการสนทนา

พวกเจานั้นหนาต้องควรรู้ไว้(ซ้ำ)

เวลายืนฟังผู้ใหญ่

จงตั้งใจมองสบสายตา

มือประสานไว้ข้างหน้า

ระดับเขว่นั้นหนาจงจำให้ดี(ซ้ำ)

จำให้ถ้วนถี่การสนทนา

----	-ช-ม	-ช-ท	-ร-ม	----	-ทรม	-ช-ช	-ทรม
----	-ท-ล	-ท-ม	-ช-ล	----	-รมฟ	-ล-ล	-ทรม
----	-ช-ม	-ม-ช	-ทรม	----	-ทรม	--มม	-ร-ม
----	-ท-ร	-ท-ท	-ล-ท	----	-ท-ร	-ท-ท	-ล-ท
--ฟร	-ร-ร	-ม-ม	-ร-ม	----	-ร-ร	--มฟ	-ม-ม
----	รทรม	--มม	-ม-ม	----	-ร-ร	-ร-ท	-ท-ท
----	-ร-ร	-ร-ท	-ท-ท	--รฟ	-ม-ฟ	--รร	-ฟ-ม

---ท	---ม	---ฟ	---ช				
----	-ฟ-ฟ	---ล	-ร-ม				
----	---ท	-ล-ช	-ฟ-ม	----	-ท-ม	-ฟ-ช	-ฟ-ม
-ท-ท	-ล-ล	-ช-ช	-ฟ-ฟ	-ล-ฟ	-ล-ท	-ร-ช	-ฟ-ม
---ม	--ชม	--ชท	--ชล	---ล	--ชล	--ชฟ	--รวม

เพลงที่ 9 การตกทาย (ใช้ทำนองเพลง นกยูงฯ)

บอกกล่าวหญิงชายทั้งผอง มาฟังเพลงร้องเรื่องการตกทาย

*คะ ขา ครับผม เวลาพบเจอ ยิ้มแย้ม ชื่น เธอ ถ้อยคำนำใจ

สวัสดิ์ศรีรับคือคุณผู้ชาย(ซ้ำ) หญิงตอบทันใดสวัสดิ์ศรีคะ

ไม่ว่าจะไปหรือมา(ซ้ำ) กล่าวลา ตกทาย สวัสดิ์ สวัสดิ์

----	----	-ด-ท	-ด-ร	----	-ม-ร	-ด-ท	-ด-ร
----	-ชลท	---ร	---ท	--ลช	-ท-ล	-ช-ฟ	-ล-ช
----	----	-ดดท	-ด-ร	----	-ด-ม	--รด	-ร-ร
----	----	-ร-ช	-ท-ร	---ร	-ท-ร	---ท	---ล
----	----	-ร-ร	-ท-ร	---ร	-ท-ร	---ท	---ล
----	-ช-ฟ	---ฟ	-ช-ล	---ล	-ช-ฟ	--ฟช	-ฟ-ช
---ล	-ช-ฟ	--ฟช	-ฟ-ช	----	----	-ด-ท	-ม-ร
----	---ด	---ม	---ร	----	----	-ร-ม	-ด-ม
----	-ท-ร	---ช	---ท	----	----	-ด-ท	-ด-ร
---ท	-ล-ร	---ช	---ล	----	-ช-ฟ	----	-ช-ล
---ฟ	--มม	--มฟ	-ม-ฟ	---ฟ	--มม	--มฟ	-ม-ฟ
----	----	-ม-ฟ	-ช-ล	----	-ช-ล	-ช-ฟ	-ช-ล
----	-ท-ล	-ช-ล	-ช-ร	----	-ท-ด	-ร-ด	-ท-ด
----	-ล-ช	----	-ล-ร	----	-ล-ช	-ล-ช	-ล-ช
----	-ท-ล	----	-ท-ช	----	-ท-ร	-ม-ด	-ร-ด

เพลงที่ 10 การเดินก้มหลังผ่านผู้ใหญ่ (ใช้ทำนองเพลง เธอจ๊ะ เธอจ๋าฯ)

เชิญทุกท่านจงฟังหน่อยหนา

มารยาทในการเดินผ่าน(ซ้ำ)

ศีรษะก้มแล้วโน้มกาย

เป็นมารยาท ที่งามกระไร

จะขอเจรจาบอกกล่าวเล่าขาน

ครูบา อาจารย์ หรือท่านผู้ใหญ่อาวุโส

เดินผ่านไปด้วยความมั่นคง

เราควรใส่ใจตามเจตจำนง

----	---ม	---ม	---ม	--รท	--รม	-ช-ม	-ร-ท
----	---ท	---ท	---ท	--รช	--ลท	-ล-ช	-ฟ-ม
----	---ม	---ม	---ม	--รท	--รม	-ช-ม	-ร-ท
----	-ท-ท	--ทล	-ท-ท	----	-ท-ท	--ทล	-ท-ท
--มร	-ม-ม	-ร-ม	-ม-ม	--มร	-ช-ม	----	-ร-ช
--มช	-ช-ช	-ร-ร	-ท-ร	----	-ร-ท	--รท	-ร-ท
----	-ร-ท	--รท	-ร-ท	--ชล	-ลท-	ชล-ม	-ช-ช
--ชล	-ลท-	ชล-ม	-ช-ช				
---ม	ชล-ช	-ล-ช	-ล-ช	-ทลช	-ม-ช	-ทลช	-ม-ช

เพลงที่ 11 การพูดในที่สาธารณะ (ใช้ทำนองเพลง น้ำในทะเล)

การเอ่ยการพูด

ไม่ควรเพิกเฉยละ

อักขระชัดเจนไพเราะ

กลั่นกรองไม่เพี้ยนพร้า

พูดในที่สาธารณะ

การใช้ถ้อยวจี

ฟังเสนาะนุ่มนวลทุกคำ

(คือความงดงามแห่งภาษาไทย)(ซ้ำ)

----	-ร-ม	----	-ช-ม	----	-ร-ม	-ช-ม	-ร-ม
----	-ท-ร	----	-ล-ท	----	-ช-ล	--มฟ	-ร-ม
----	-ร-ม	----	-ร-ช	--มร	-ร-ช	--รร	-ท-ร
----	-ช-ล	-ล-ท	-ล-ช	----	-ล-ม	-ร-ฟ	-ล-ล
----	-ร-ฟ	--มร	-ม-ฟ	----	-ม-ร	-ร-ม	-ร-ร
----	-ล-ท	-ล-ท	ลท-ช	(--มร	-ม-ม	--มม	-ฟ-ม)
(----	-ชลท	----	-มชล	----	-รมฟ	----	-ทมม)
-มชม	วมชม	ชลชท	--ลร	--ลท	--ลช	-ฟ-ม	----

เพลงที่ 12 การกราบเบญจางคประดิษฐ์ (ใช้ทำนองเพลง หยุดก่อนๆ)

กราบงามแบบไทย	ชื่อเพราะอะไร เบญจางคประดิษฐ์
คุกเข่าพนมมือชิด(ซ้ำ)	ไม่เอียง ไม่บิดเรียกท่าเทพนม
ทำนี้เรียกว่าอัญชลี	ต่อมาที่โน้มตัวโค้งก้ม
ที่หว่างคิ้วเลื่อนมือไปประนม(ซ้ำ)	ทำให้เหมาะสม เรียกว่าวันทา
สุดท้ายคือท่าอภิวาท	ทั้งสองหัตถ์กราบลงมา
ข้อศอกต่อเข่า แล้วกราบสามครา(ซ้ำ)	ห้าวส่วนกายา เรียกว่าเบญจางเอย

----	-ท-ท	-ทลท	-ร-ร	----	-ท-ร	-ท-ล	-ช-ม
----	-ม-ท	--ลท	ลช-ล	---ร	---ท	-ม-ท	ลช-ล
-ล--	---ล	-ลลล	-ล-ล				
----	-ลลช	--ทล	-ช-ม	-ท-ร	--ทร	-ท-ล	-ช-ม
----	-ร-ท	--ทร	-ท-ท	--ทร	-ท-ท	-ท-ท	-ท-ล
----	-ลชล	--ชช	-ช-ม	-ล-ท	-ท-ร	--ลช	-ท-ล
--ทร	---ล	--ทร	--ท-	-ล-ล	-ท-ท	ชม-ช	-ช-ช
----	-มชท	--ทล	-ช-ล	-ร-ร	-ท-ท	-ล-ท	ลช-ล
----	---ล	-ลลล	-ล-ล				
---ม	--ชล	---ท	--ชล	-มชล	-ทชล	-ทชล	-ช-ช
---ช	---ช						

เพลงที่ 13 การรับของจากผู้ใหญ่ (ใช้ทำนองเพลง เจ้าช่อมะลิป่าฯ)

ข้อนี้จะขบอกล่าว	ถึงเรื่องราว รับของจากผู้ใหญ่
รักษามารยาทไว้	ชนบทไทยสืบเนื่องมา
ให้ก้าวเท้าขวาออกไป	สองหัตถ์ใช้รับของดังว่า
พร้อมกับโค้งก้มกายา(ซ้ำ)	ให้นุ่มนวลหนาถอยกลับมาพลงัน
ดำรงคงไว้ให้นั้น	(ชั่วลูกชั่วหลาน นี่แหละคือไทย)ซ้ำ

----	---ทุ	---ร	มช-ม	----	-ล-ม	-ล-ม	-ร-ทุ
----	-ม-ช	--ลท	-ร-ล	---	-ล-ฟ	-ม-ร	-ทุ-ม
----	-รรทุ	---ม	-ม-ม	----	ทล-ช	-ล-ล	-ล-ท
----	-ล-ช	-ล-ท	-ม-ช	--ทท	--ชท	-ท-ช	-ท-ท
----	-ช-ล	--ชล	-ท-ท	----	-ช-ล	--ชล	-ท-ท
----	ลชทล	--มฟ	-ร-ม	----	รล-ม	-ร-ร	-ม-ม
----	รล-ม	-ร-ร	-ม-ม	--ชล	-ช-ล	--ชม	-ล-ช
----	--ทฟ	-ฟ-ฟ	-ท-ท	---ฟ	ทล-ฟ	-ม-ร	-ท-ม
----	-ช-ล	-ลชล	-ร-ร	----	-ช-ล	-ลชล	-ร-ร
-ม-ท	-ม-ล	-ม-ช	-ฟ-ม				
-ทลท	รทลท	รทลท	รทลช	ลชมช	ลชมช	ลชมช	มร-ม

เพลงที่ 14 การถอนสายบัว (ใช้ทำนองเพลง ขุนแผนฯ)

กิริยาที่งามโสภิต

นารีพึงนิยตเกิดหนา

เป็นยอดแห่งกิริยา(ซ้ำ)

จะบอกให้หนา คือการถอนสายบัว มือวางข้าง

ตัวแล้วก็ยืนตรง

เท้าขวาวาดข้างหลังมั่นคง(ซ้ำ)

ซ้อนเท้าซ้ายตรง มือประสานไว้

ย่อกายก้มหัวลงไป

ยืนขึ้นทันใดไม่เอนโอน

พระราชนิยมสืบมา

นี้แหละหนางามอย่างไทย

----	---ล	----	-มชล	----	-ทชล	-ช-ฟ	-ม-ร
----	-ลลช	ลล-ล	--ลท	----	-ลชล	-ล-ล	-ล-ท
----	-ช-ท	-ช-ล	-ล-ล	(---ร	-ม-ฟ	-ม-ร	-ม-ม)
----	-ล-ช	-ช-ช	-ล-ท	---ช	-ล-ล	-ท-ช	-ล-ท
----	-ช-ล	-ชชช	-ล-ล	(---ล	-ร-ร	-ม-ฟ	-ล-ม)
----	---ม	--ชล	--ชท	--ลร	--ลท	--ลช	-ฟ-ม
-ม-ช	-ม-ท	-ม-ท	ลชลท	-ม-ช	-ม-ล	--รท	ลชฟม

หมายเหตุ การขับร้องเพลงที่ 6 , 12 , 13 , 14 ได้มีการปรับเปลี่ยนเพิ่มรอบในการขับร้อง จากทำนองของเดิมเพียงเล็กน้อยทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับคำร้อง และเนื้อหาของบทร้อง

จากเพลงรำไท่นด้านบนที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นเป็นตัวอย่างบทเพลงรำไท่นในอดีต และเนื้อหาต่อไปในด้านล่างจะเป็นบทเพลงรำไท่นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใหม่เกี่ยวกับเนื้อหาไท่นแลนด์ 4.0 ดังนี้

บทเพลงรำไท่นไท่นแลนด์ 4.0

บทเพลงรำไท่นที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้เป็นทำนองเพลงดั้งเดิมของอำเภอสามโก้ จ.อ่างทอง ซึ่งได้แต่งและปรับเนื้อเพลงใหม่ให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0 ทั้งนี้ในแต่ละยุคแบ่งเนื้อหาออกเป็นเรื่องราวต่างๆดังนี้

ในที่นี่ผู้วิจัยได้แต่งบทนำ ซึ่งเป็นเพลงที่นำก่อนเริ่มเพลงทั้ง 4 ยุคเพื่อเป็นการโหมโรง เริ่มต้นของบทเพลงจาก ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวัสดิ์

เพลงยุค 1.0 ก็คือยุคของเกษตรกรรม เพลงนี้ผู้วิจัย(นายกัมปนาท โนนศรี)และนายวีระศักดิ์ แม่นพยัคฆ์ ได้แต่งขึ้นจากทำนอง เพลงอยุธยา

เพลงยุค 2.0 ซึ่งก็คือยุคอุตสาหกรรมเบา เพลงนี้ผู้วิจัย(นายกัมปนาท โนนศรี)และนายวีระศักดิ์ แม่นพยัคฆ์ ได้แต่งขึ้นจากทำนองเพลง วันนี้เป็นวันราวี

เพลงยุค 3.0 (ซึ่งเป็นยุคปัจจุบัน) เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก เพลงนี้ผู้วิจัย(นายกัมปนาท โนนศรี)และนายวีระศักดิ์ แม่นพยัคฆ์ ได้แต่งขึ้นจากทำนองเพลง จะมอดดูดาว

เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพลงนี้ผู้วิจัย(นายกัมปนาท โนนศรี)และนายวีระศักดิ์ แม่นพยัคฆ์ ได้แต่งขึ้นจากทำนอง เพลงลา

โดยมีเนื้อหาบทเพลงดังต่อไปนี้

เพลงบทนำ บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ

(ใช้ทำนองเพลงอุ้งข้าวสวัสดิ์)

ขอสวัสดิ์ นโยบายเรื่องนี้ขึ้นนำ	ผลิตผลคนไทยเราทำ (ซ้ำ)
เศรษฐกิจก้าวล้ำมั่นคงครบครัน (ซ้ำ)	
ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน (ซ้ำ)	4.0 ไทยแลนด์วางแผนผลักดัน
ยุค 1 ยุค 2 จากเดิม (ซ้ำ)	ยุค3 เพิ่มเติมก้าวไปให้ทัน
พัฒนาการค้าการขาย (ซ้ำ)	สู่โลกกว้างไกล ด้วยนโยบายปัจจุบัน
โละพรีม โละพรีม โละพรีม (ซ้ำ)	พรีมพรีม พรีมพรีม พรีมโละพรีมพรีม (ซ้ำ)

----	---ขอ	----	สวั-สดี	----	นโย-บาย	-เรื่อง-นี้	-ชี้-นำ
----	---ช	----	ดล-ด	----	ลช-ช	-ม-ล	-ล-ช
----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ	----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ
----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช	----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช
-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ-ครัน	-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ- ครัน
-มชม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช	-มชม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช
----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด- แคลน	----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด- แคลน
----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช	----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช
--4.0	-ไทย- แลนด์	-วาง-แผน	-หลัก-ดัน	----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม
-รร	-ม-ม	-ด-ล	-ล-ด	----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช
----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม	-ยุค-3	-เพิ่ม-เดิม	-ก้าว-ไป	-ให้-ทัน
----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช	-ร-ร	-ช-ม	-ล-ด	-ด-ด
----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย	----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย
----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช	----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช
-สู่-โลก	-กว้างไกล-	ด้วย	-ปัจจุบัน	----	-ใจะ-พริม	-ใจะ-พริม	-ใจะ-พริม
-ร-ช	-ชม-	ดรดด	-ลุดด	----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช
----	-ใจะ-พริม	-ใจะ-พริม	-ใจะ-พริม	---พริม	-พริมพริม-	-พริม-ใจะ	-พริม- พริม
----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช	---ร	-ชม-	-ด-ร	-ล-ด
---พริม	-พริมพริม-	-พริม-ใจะ	-พริม-พริม				
---ร	-ชม-	-ด-ร	-ล-ด				

บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม

(ใช้ทำนองเพลงอยุธยา)

เกษตรกรรม (ข้า) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวิ 1.0 นั้นหนา ภูมิปัญญาของชาวนาไทย
ปลูกข้าวพืชสวน ครบกระบวนอีกทั้งนาไร่ จริ่งหรือจริ่งชิ (ข้า) เลี้ยงหมู เป็ดไก่ส่งขายดีจริ่ง
ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ข้า) นี่แหละคือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่ยอดเยี่ยม
ผู้ขายผู้หญิงก็ยังคงยอม ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

--เกษตร	--ตรกรรรม	--เกษตร	--ตรกรรรม	----	-เรา-ทำ	-เพื่อ-เลี้ยง	-ชี-วา
--มร	--มม	--มร	--มม	----	-ร-ร	-ท-ม	-ร-ร
----	----	-1.0	-ของ-ขาว	----	-ภูมิ ปัญญา	-ของ-ขาว	-นา-ไทย
----	----	-ชชชล	-ท-ช		-มมม	-ล-ม	-ม-ม
----	----	-ปลูก-ข้าว	-พืช-สวน	---ครบ	--กระบวน	-อีก-ทั้ง	-นา-ไร่
----	----	-ร-ม	-ม-ช	---ช	--มม	-ท-ร	-ร-ท
-จริง-หรือ	-จริง-ช	-จริง-หรือ	-จริง-ช	-เลี้ยง-หมู	-เปิด-ไก่	-ส่ง-ขาย	-ดี-จริง
-ล-ช	-ล-ล	-ล-ช	-ล-ล	-ฟ-ฟ	-ร-ร	-ร-ฟ	-ม-ม
-ส่ง-ออก	--ไปขาย	-ต่างประเทศ	--ยังมี	-ส่ง-ออก	--ไปขาย	-ต่างประเทศ	--ยังมี
-ช-ช	--ลช	-ชชชช	--ลล	-ช-ช	--ลช	-ชชชช	-ล-ล
---นี้	--แหละ คือ	--ฝีมือ	-คน-ไทย	---คุณ	--ณภาพ	----	-เป็น- ใหญ่
---ม	--รม	--ลม	-ม-ม	---ร	--รร	----	-ร-ด
----	-ยอด-ยิ่ง	--ผู้ขาย	--ผู้หญิง	--ก็ยิ่ง	--ต้องยอม	----	-ยก-ให้
----	-ร-ด	--ดว	--รม	--ดว	--รด	----	-ร-ด
	-เป็น- ยอด	-เกษตร	ตรกร	--ไทย	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่	-ต้อง- พัฒ
----	-ร-ด	--รด	--รร	---ร	-ร-ด	-ร-ด	-ร-ช
--พัฒนา							
--รร							

บทเพลงที่ 3 เพลงยุค2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา

(ให้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันว่าง)

ยุคนี้เป็นยุคเริ่มนำ

เครื่องมือเครื่องจักร รวดเร็วทันใจ

เครื่องมือ เครื่องเขียนของเรา (ข้า)

เศรษฐกิจของไทย ก้าวหน้า

อุตสาหกรรมเข้ามำนำใช้

การค้าการขาย มีกำไรมั่นคง

เสื้อผ้ากระเป๋ เครื่องประดับ หูหระ

ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (ข้า)

----	-ยุค-นี้	--เป็นยุค	-เริ่ม-นำ	--อุตสาหกรรม	กรรม	--เข้ามา	-นำ-ใช้
----	-ร-ช	--รช	-ท-ร	--ทม	--รร	--รร	-ร-ม
-เครื่อง-มือ	-เครื่อง- จักร	-รวดเร็ว	-ทัน-ใจ	-การค้า	-การ-ขาย	-มีกำไร	-มัน-คง

-ร-ท	-ท-ร	-ร-ท	-ท-ท	-ร-ช	-ร-ช	-รรร	-ท-ร
----	-เครื่อง- ดื่ม	-เครื่อง-เขียน	-ของ-เรา	----	-เครื่อง- ดื่ม	-เครื่อง- เขียน	-ของ-เรา
----	-ล-ช	-ล-ท	-ร-ท	----	-ล-ช	--ลท	-ร-ท
-เสื้อ-ผ้า	--กระเป๋	-เครื่องประดับ	-หุ-หุ	---เศรษ	ธุรกิจ-ไทย	----	-ก้าว- หน้า
-ร-ท	--ชช	-รทท	-ช-ช	---ร	รร-ม	----	-ด-ด
--ต้องพัฒ	-พัฒนา	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรรม	--ต้องพัฒ	-พัฒนา	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรรม
--รช	--รร	-ดรร	--รร	--รช	--รร	-ดรร	--รร

บทเพลงที่ 4 เพลงยุค3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก

(ให้ทำนองเพลงจะมองดูดาว)

ยุคปัจจุบันแนวทางขับเคลื่อน
เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ซ้ำ)
ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น (ซ้ำ)
เอ๋ย โอ้เมืองไทย
ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง
เอ๋ยอุตสาหกรรม เกษตรกรรมนำใช้

สานต่อรอยเลื้อนสร้างทุนกำไร
รถยนต์เครื่องจักร เหล็กกล้ามีใช้
เรื่องปูนซีเมนต์ส่งออกไปขาย
เข้าสู่ยุคใหม่เรื่องการลงทุน
ค้าขายแคล่วคล่อง เงินทองมากมาย
ถือว่ายิ่งใหญ่ เศรษฐกิจไทยต้องพัฒนา

-ยุค-ปัจ	จุบัน	-แนว-ทาง	-ขับเคลื่อน	-สาน-ต่อ	-รอย-เลื้อน	-สร้าง-ทุน	-กำไร
-ม-ร	--มม	-ม-ม	-ร-ด	-ด-ท	-ด-ร	-ด-ร	-ร-ร
----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก	----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก
----	-ล-ท	--ชล	ลล-ช	----	-ล-ท	--ชล	ลล-ช
-รถ-ยนต์	-เครื่อง- จักร	-เหล็ก- กล้า	-มี-ใช้	----	ผลิต-ก๊าซ	พลัง-งาน	-มุ่ง-เน้น
-ล-ฟ	-ม-ร	-ร-ม	-ม-ฟ	----	รร-ช	มม-ม	-ร-ด
----	ผลิต-ก๊าซ	พลัง-งาน	-มุ่ง-เน้น	-เรื่อง-ปูน	--ซีเมนต์	-ส่ง-ออก	--ไปขาย
----	รร-ช	-ม-ม	-ร-ด	-ม-ม	--มม	-ร-ร	--มร
---เอ๋ย	---โอ้	----	-เมือง-ไทย	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่	-เรื่อง-การ	-ลง-ทุน
---ช	---ม	----	-ร-ด	-ด-ล	-ด-ล	-ด-ร	-ร-ร

-ต่าง-ชาติ	-ร่วม-หุ้น	-เข้า-มา	-จับ-จอง	-ค้า-ขาย	-แคล่ว-คล่อง	-เงิน-ทอง	-มาก-มาย
-ช-ช	-ล-ช	-ช-ล	-ช-ล	-ล-ร	-ม-ร	-ร-ม	-ร-ม
---เลี้ยว	--อุตสาหกรรม	----	--กรรม	--เกษตร	--กรรม	----	-นำ-ใช้
---ช	--รวม	----	--วัด	--ดล	--ด	----	-ร-ม
----	----	-ถือ-ว่า	-ยิ่ง-ใหญ่	---เศรษฐ	ธุรกิจ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--พัฒนา
----	----	-ช-ม	-ร-ด	---ร	มร-ฟ	-ร-ล	--มม

บทเพลงที่ 5 เพลงยุค4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

(ใช้ทำนองเพลงลา)

ถึงเวลาแล้วหนา เราเดินหน้าก้าวไปพร้อมกัน ประชารัฐสืบสาน รวมพลังเพื่อสร้างชาติไทย
 เศรษฐกิจยุคเก่า ขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคใหม่ Startup นวัตกรรมสู่ระบบ SME
 มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนแบบมีแนวทาง ICT โครงสร้างความสำเร็จนั้นคือปัจจัย
 ผลผลิตก้าวล้ำ ด้วยนวัตกรรมขับเคลื่อนต่อไป ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา (ซ้ำ)
 รักก็ลา ไม่รักก็ลา เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (ซ้ำ)
 ด้านผลผลิตเราต้องพัฒนา 4.0 ยุคใหม่ไทยแลนด์พัฒนา

----	---ถึง	--เวลา	-แล้ว-หนา	---เรา	-เดิน-หน้า	-ก้าว-ไป	-พร้อม-กัน
----	---ทุ	--รวม	-ฟ-ล	---ล	-ล-ฟ	-ม-ม	-ฟ-ม
----	----	ประชา-รัฐ	-สืบ-สาน	----	-รวมพลัง	-เพื่อ-สร้าง	-ชาติ-ไทย
----	----	ลล-ท	-ช-ช	----	-มมม	-ร-ม	-ม-ม
----	----	-เศรษฐกิจ	-ยุค-เก่า	----	-ขับ-เคลื่อน	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่
----	----	-รวมร	-ช-ร	----	-ทุ-ร	-ร-ทุ	-ร-ทุ
----	----	Star-tup	-นั้น-ใจ	----	-ก้าว-สู่	ระบบ-S	-M-E
----	----	ลล-ท	-ล-ช	----	-ม-ร	มร-ช	-ม-ม
----	----	-มั่ง-คั่ง	-มัน-คลัง	----	-ยัง-ยืน	-แบบ-มี	-แนว-ทาง
----	----	-ช-ม	-ร-ทุ	----	-ร-ม	-ทุ-ร	-ร-ร
----	----	-ICT	-โครง-สร้าง	----	-	-นั้น-คือ	-ปัจจัย
----	----	-ลลล	-ล-ช	----	-มมร	-ช-ม	-ม-ม
----	----	-ผลผลิต	-ก้าว-ล้ำ	-ด้วยนวัตกรรม	--กรรม	-ขับ-เคลื่อน	-ต่อไป

----	----	-มมร	-ช-ช	-รวมช	--มม	-ท-ร	-ท-ร
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--टना
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--टना
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
---รัก	--กิลา	-ไม่รัก	--กิลา	----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ
---ช	--รวม	--มช	--รวม	----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด
----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ	-ด้าน-ผล	-ผลิต	-เรา ต้องพัฒ	--टना
----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด	-ร-ม	--มร	-มมช	--มม
-4.0	-ยุค-ใหม่	-ไทย- แลนด์	-พัฒนา				
-รร	-ม-ร	-ม-ม	-ชมม				

4. ชุดการสอน

4.1 ความหมายของชุดการสอน

สมศักดิ์ สมใจ (2542: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ระบบนั้สื่อประสมที่สอดคล้องเนื้อหาวิชา

มาช่วยในการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัดอยู่ในรูปกล่องหรือซองที่บรรจุสื่อการเรียนการสอนต่างๆ และคำแนะนำในการกระทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สุกิจ ลัดดาภิบาล (2554 : 13) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ชุดของสื่อการสอนหลายๆ อย่างที่นำมาใช้ร่วมกัน ในเนื้อหา เดียวกัน วัตถุประสงค์เดียวกัน โดยมีสื่อแต่ละอย่างทำหน้าที่ต่างกัน

จากแนวคิดที่กล่าวมาผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง กานนำสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่มีหลากหลายรูปแบบมาใช้ร่วมกัน และสร้างสรรค์เรียบเรียงใหม่ให้มีความยากง่ายที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน จึงเรียกว่าสื่อประสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการเรียนที่กำหนดไว้ โดยจัดใส่กล่อง แฟ้มเอกสาร หรือหนังสือ ที่มีองค์ประกอบครบถ้วนภายในเล่มเดียว และสามารถหยิบนำมาใช้งานได้ง่าย และมีขั้นตอนที่ในการใช้งานที่เหมาะสม

4.2 ประเภทของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 117-118) ได้กล่าวถึงประเภทของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนแบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

4.2.1 ชุดการสอนประกอบด้วยการบรรยาย เป็นชุดการสอนที่มุ่งช่วยขยายเนื้อหาสาระการสอนแบบบรรยายให้ ชัดเจน ช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลง และให้สื่อการสอนทำหน้าที่แทนชุดการสอน แบบนี้นิยมใช้กับการฝึกอรรถและการสอนใช้ ระดับอุดมศึกษาที่ยังถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

4. 2.2 ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่มเช่นในการสอนแบบศูนย์การสอนการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

4.2.3 ชุดการสอนแบบเอกัตภาพ หรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียน

เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความแตกต่างระหว่างบุคคลอาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถความสนใจและความพร้อมของผู้เรียนชุดการสอนรายบุคคลอาจออกมาในรูปแบบของหน่วยการสอนย่อยหรือโมดูล

4.2.4 ชุดการสอนทางไกลเป็น. ชุดการสอนที่ผู้สอน กลับผู้เรียนอยู่ต่างที่ต่างเวลากัน มุ่งสอน

ให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองโดยไม่ต้องหาเข้าชั้นเรียนประกอบด้วยสื่อประกอบสัณนิพินธ์รายการวิทยุโทรทัศน์ภาพยนตร์และการสอนเสริมตามศูนย์บริการการศึกษา จากการศึกษาประเภทชุดการสอนสรุปได้ว่าประเภทของชุดการสอนทั้งสี่ประเภทไม่มีชุดการสอนใดดีที่สุดขึ้นอยู่กับผู้สอนที่จะเลือกใช้ประเภทชุดการสอนต่างๆเนื่องจากสถานการณ์และควรคำนึงถึงเรื่องของการใช้งาน ควรเลือกประเภทชุดการสอนให้เหมาะสมจะทำให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด

4.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

บุญชม ศรีสะอาด (2547: 95-96) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอนมีดังต่อไปนี้

4.3.1 คู่มือครู เป็นคู่มือที่ชี้สำหรับครูเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน อันประกอบด้วยแผนการสอนสิ่งที่ต้องเตรียมก่อนการสอนบทบาทของครูบทบาทของผู้เรียนเป็นต้น

4.3.2 บัตรคำสั่งหรือใบงาน. เป็นข้อคำสั่งที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามที่ระบุไว้ในข้อคำสั่งโดยจะระบุไว้ตามลำดับขั้นตอนในการเรียนซึ่งจะมีอยู่ทั้งในชุดการสอนทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่มประกอบไปด้วย

4.3.2.1. คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

4.3.2.2 คำสั่งสำหรับผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมในการเรียน

4.3.2.3 การสรุปบทเรียน

4.3.3. เนื้อหาสาระและสื่อต่างๆในสื่อการสอน ภายในบทเรียนของชุดการสอนจะมีเนื้อหา

และสื่อในรูปแบบต่างๆมีหลากหลายเช่นสิ่งตีพิมพ์ประเภทต่างๆ แผ่นใสวัสดุกราฟฟิคดีวีดีวีซีดี บทเรียนที่บันทึกอยู่ในรูปแบบโปรแกรมสไลด์โมเดลแบบจำลอง เป็นต้น

4.3.4. แบบประเมินผลหรือแบบทดสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน. เป็นแบบวัดประเมินผลที่

ได้จากการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ทราบว่าผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพในการเรียนหรือไม่ผู้เรียนมีทักษะในการเรียนรู้ที่ดีขึ้นหรือไม่และมีพฤติกรรมทางการเรียนเป็นเช่นไรแบบประเมินอาจอยู่ในรูปของการมอบหมายชิ้นงานให้ผู้เรียนทำหรืออาจเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนหรือแบบฝึกหัดท้ายบทที่มีลักษณะเป็นแบบทดสอบ ปรนัยอัตนัยหรือเป็นการทดสอบภาคปฏิบัติก็ได้

จากการศึกษาองค์ประกอบของชุดการสอนสรุปได้ว่าในทุกส่วนขององค์ประกอบนั้นมีหน้าที่ต่างกันและมีความสำคัญเท่าๆกันประการแรกคู่มือครูมีความจำเป็นอย่างมากที่ผู้สอนจะต้องเข้าใจการใช้ชุดการสอนก่อนที่จะลงมือสอนจริงมิเช่นนั้นอาจเกิดข้อผิดพลาดขึ้นได้ประการที่สองบัตรคำสั่งหรือใบงานเป็นสิ่งที่ช่วยนำทางให้ผู้เรียนไปถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ประการที่สามเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กล่าวคือในส่วนนี้เป็นเนื้อหาและความรู้ที่มากับสื่อการสอนและประการสุดท้ายหลังจากมีการนอกจากการเรียนการสอนแล้วต้องมีเครื่องมือแบบประเมินผลเพื่อติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน

4.4 คุณค่าและประโยชน์ของชุดการสอน

กุศยา แสงเดช (2545: 10-11) กล่าวถึงคุณค่าและประโยชน์ของชุดการสอนไว้ดังนี้

4.4.1 ชุดการสอนช่วยลดภาระในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เนื่องจากมีคำชี้แจงคอยแนะนำการใช้ชุดการสอนเป็นขั้นตอนมีอุปกรณ์กิจกรรมตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันทีโดยไม่ต้องสร้างขึ้นมาใหม่ทั้งยังช่วยปรับพื้นฐานความรู้ในการใช้ชุดการสอนของครูผู้สอนไปในทิศทางเดียวกันและช่วยในการลดอัตราความแตกต่างของการใช้ชุดการสอนอันเกิดจากมี ผู้สอนหลายคนในชุดการสอนเดียวกัน นอกจากนั้นยังช่วยสร้างความมั่นใจให้และเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ครู

โดยครูจะเป็นผู้ที่คอยให้ความช่วยเหลือรวมทั้งให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาในการเรียนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถซักถามได้ตอบและแสดงออกซึ่งความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

4.4.2 ชุดการสอนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากผลิตขึ้นโดยมีผู้ที่มีความรู้เฉพาะด้านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นซึ่งต้องผ่านขั้นตอนทดลองซ้ำจนสามารถแน่ใจในประสิทธิภาพของชุดการสอนก่อนนำมาแพร่เพื่อใช้จริง

4.4.3 ชุดการสอนมีวัตถุประสงค์ในการใช้ที่ชัดเจน มีองค์ประกอบของสื่อการสอนอย่างครบถ้วนทั้งคู่มือ ชี้แจงในการใช้งานวัตถุประสงค์การเรียนรู้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งผู้เรียนสามารถทดสอบความรู้ความเข้าใจของตนเองหลังจากการเรียนรู้ได้จากการทำแบบทดสอบที่กำหนดมาให้ในรูปแบบต่างๆซึ่งเป็นการทดสอบผลสำเร็จในการเรียนและทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้นทั้งนี้การทำแบบทดสอบหลังเรียนแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทได้แก่

4.4.3.1 แบบทดสอบที่มีผู้เรียนสามารถตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง

4.4.3.2 แบบทดสอบที่ครูเป็นผู้ตรวจคำตอบจากการศึกษาคุณค่าและประโยชน์ของชุดการ

สอนสรุปได้ว่าชุดการสอนเป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและสร้างหรือพัฒนาขึ้นมาโดยมีผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นนั้นมีการออกแบบมาเป็นอย่างดีและมีความสะดวกในการนำมาใช้งานได้ทันทีจึงทำชุดการสอนเป็นที่น่าสนใจบทบาทของผู้สอนจะถูกเปลี่ยนหน้าที่มาเป็นผู้ให้คำปรึกษาแทนที่จะทำการสอนแต่เพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย และสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้นนับได้ว่ามีคุณค่าและประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง

4.5 ขั้นตอนการจัดทำชุดการสอน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2525: 123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำชุดการสอนสำหรับกลุ่มกิจกรรม 10 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการเป็น

แบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2) กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณเนื้อหาวิชาที่ครู

สามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ใน 1 สัปดาห์หรือ 1 ครั้ง

3) กำหนดหัวข้อ โดยกำหนดประสบการณ์ในหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยเป็น เรื่องๆ

4) กำหนดความคิดรวบยอดและหลักการ ต้องให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ และหัวข้อ

โดยสรุปแนวคิดสาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาที่ใช้สอนให้สอดคล้องกัน

5) กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้ว เปลี่ยนเป็น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเงื่อนไขและเกณฑ์พฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6) กำหนด กิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแนวทางใน

การเลือกและการผลิตสื่อการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้เรียนปฏิบัติเช่นการอ่านบัตรคำสั่งตามคำตอบเขียนภาพการทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องออกแบบการประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ เชิง

พฤติกรรมโดยใช้การสอนแบบอิงเกรเพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมการมาเรียนบ่อย แล้วผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8) เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือว่าเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น

เมื่อผลิตสื่อการสอนแต่ละหัวข้อแล้วก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อน นำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

9) การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมี

ประสิทธิภาพในการสอนผู้สร้างต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นล่วงหน้าโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นการช่วยการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10) การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้ว

สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ตามประเภทของชุดการสอนและระดับการศึกษาโดยกำหนดขั้นตอนการใช้งานดังนี้

-ขั้นที่หนึ่ง ให้ผู้เรียนนำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อพิจารณาพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน

-ขั้นที่สอง ชี้นำเข้าสู่บทเรียน

-ขั้นที่สาม ชี้นำประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นสอนผู้สอนบรรยายหรือแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

-ขั้นที่สี่ ชี้นำสรุปผลและสอนเพื่อสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญ

-ขั้นที่ห้า ทำแบบทดสอบหลังนักเรียนเพื่อประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ จากการศึกษาขั้นตอนการจัดชุดการสอนสรุปได้ว่าผู้สอนควรใส่ใจการสร้างชุดการสอนก่อนเป็นประการแรกควรมีการวางแผนการและการออกแบบชุดการสอนอย่างไรเอียดและรอบคอบชุดการสอนนั้นจึงเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. ประวัติโรงเรียนสตรีอ่างทอง

โรงเรียนสตรีอ่างทอง เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาประเภทสหศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านตำบลศาลาแดง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง รหัสไปรษณีย์ 14000 เบอร์โทรศัพท์คือ 035-611511 จัดการศึกษาให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2482 เดิมรวมอยู่กับโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์ราษฎร์บำรุง หรือโรงเรียนประจำจังหวัดอ่างทอง (ปัจจุบันคือโรงเรียนอ่างทองปัทมโรจน์วิทยาคม) อยู่ในบริเวณวัดอ่างทอง ต่อมาปี พ.ศ. 2482 ได้รับงบประมาณการก่อสร้างอาคารเรียนแบบอาคารไม้สองชั้น ขนาด 8 X 22 เมตร 6 ห้องเรียนสร้าง ณ บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด (ปัจจุบันเป็นสถานที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง) และได้แยกเฉพาะนักเรียนหญิงมาเรียนในอาคารใหม่ โดยใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดอ่างทอง” เปิดสอนเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีนางพงศ์ทอง ดีแท้ เป็นผู้บริหารคนแรกของโรงเรียน ในปี พ.ศ. 2503 ได้รับงบประมาณการก่อสร้างอาคารเรียน 1 หลัง พร้อมที่ดินแห่งใหม่ จำนวน 10 ไร่ ตั้งอยู่ริมถนนอ่างทอง – อยุธยา (ปัจจุบันคือวิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง) ขณะนั้นมี นางสาวเวียน พัฒนมงคล ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ และต่อมาในปีการศึกษา 2506 ได้เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. 2520 ได้รับงบประมาณการก่อสร้างอาคารเรียนแบบถาวร แบบ 424 ค. 1 หลังในที่ดินปัจจุบัน และได้ย้ายนักเรียนมาเรียน ณ ที่แห่งใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2521 ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และในปี พ.ศ. 2528 โรงเรียนได้รับรางวัลพระราชทานขนาดกลาง ประเภทจัดการศึกษาดีเด่น ซึ่งขณะนั้นนางสาวอรุณย์ ประพันธ์ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน

หลังจากนั้นโรงเรียนสตรีอ่างทอง ได้รับการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับทั้งงบประมาณและการจัดการเรียนการสอน โดยปัจจุบัน พ.ศ. 2562 ผู้อำนวยการของโรงเรียนคือ นายมงคล บกสกุล ซึ่งในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ-ดนตรี นักเรียนที่เรียนดนตรีได้รางวัลหรือเข้าประกวดที่โดดเด่นมีดังนี้

ภาพประกอบ 1 กลุ่มนักเรียนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ 2 ระดับประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2561 ในการประกวดมาร์ชชิงความดี

ภาพประกอบ 2 รางวัลชนะเลิศรองอันดับ 1 ระดับประเทศ ปี พ.ศ. 2561 ในการประกวดตก
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ภาพประกอบ 3 รางวัล TOP 5 ระดับประเทศ ปี พ.ศ. 2561 .ในการประกวดวงดนตรีสดจริงใน
รายการ thailandbandnckout

ภาพประกอบ 4 กลุ่มนักเรียนเข้าประกวดในรอบรองชนะเลิศรายการ HOTWAEV 2018

ภาพประกอบ 5 รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 กลองยาวที่วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทองปีพ.ศ.2559

ดังนั้นโรงเรียนสตรีอ่างทอง จึงเป็นโรงเรียนที่มีกิจกรรมทางดนตรีที่โดดเด่นโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนนอกจากจะสอดคล้องกับหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการแล้ว ยังคำนึงถึงการเรื่องราวประวัติศาสตร์ ทักษะทางดนตรี เพลงพื้นบ้านอ่างทอง รวมถึงลิเก รำตัด เพลง

น้อย รำตัด อีแซว และรำไท่น ซึ่งการพัฒนานักเรียนโรงเรียนสตรีอ่างทอง นอกจากนักเรียนจะเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ชำรงต้น การเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลก็เป็นสิ่งสำคัญ ในการทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเหลื่อมล้ำกับนักเรียนในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นการที่ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสร้างเพลงรำไท่น ที่มีการบูรณาการนโยบายไทยแลนด์ 4.0 เช่นในเรื่องของ Startup, SME และนวัตกรรม จึงเป็นสิ่งที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน เข้าใจบริบทของเพลงพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอ่างทอง และเท่าทันไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาล โดยมีผู้วิจัยดำเนินกิจกรรมดังกล่าว

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชาลิสา สุขสุวรรณ (2559) การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาการสอนดนตรี เรื่อง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศึกษารังสิต ผลวิจัยพบว่า 1) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาการสอนดนตรี เรื่อง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากล มีค่า 80/82 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด; 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01 ($t=14.99$); และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมาก ($x=4.03$)

ธนกรณ โปธิเวช (2559) การศึกษาการสอนโสตสัมผัสในครุดนตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า ครูดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนน้อยที่มีพื้นฐานความรู้ความเข้าใจในเรื่องโสตสัมผัส และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างประเภทกลุ่มโรงเรียน พบความแตกต่างมีนัยสำคัญ ครูดนตรีในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีมาก ต่อแนวการสอนโสตสัมผัส แต่การจัดการเรียนการสอน โสตทักษะทางดนตรีโดยใช้แนวการสอนโสตสัมผัสยังอยู่ในระดับปานกลาง

นิลวรรณ อึ้งอัมพร (2559) สรีระสัมพันธ์ : กระบวนการพัฒนาทักษะความเป็นนักดนตรี โดยใช้บทฝึกดนตรีเพื่อการเคลื่อนไหว ผลวิจัยพบว่า เยาวชนไทยมีข้อจำกัดในการแสดงออกในทางดนตรีแม้จะมีเทคนิคการเล่นที่อยู่ในระดับสูงก็ตาม เนื่องจากการเรียนการสอนดนตรีปฏิบัติในปัจจุบันมุ่งพัฒนาเทคนิคเป็นหลักโดยมองข้ามความสำคัญของทักษะความเป็นนักดนตรีการเล่นเพียงโน้ตและจังหวะที่ถูกต่องั้นยังมีไม่เพียงพอว่านักดนตรีต้องมีความซาบซึ้งในดนตรีและถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกเพื่อแสดงถึงบุคลิกทางดนตรีออกมาได้อย่างหลากหลายการเป็นนัก

ดนตรีที่สมบูรณ์จึงต้องมีความพร้อมทั้งทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีและศักยภาพในการถ่ายทอดดนตรีอย่างลุ่มลึกและเป็นธรรมชาติที่สุด

อมรา กล้าเจริญ(2545)วิเคราะห์การเล่นพื้นบ้านรำไท่น:ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสามโก้ จังหวัด อ่างทอง สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา,2545 ผลวิจัยพบว่าได้มีผู้รวบรวมเพลงเฉพาะเพลงรำไท่นไว้บ้างแล้ว แต่การเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการใช้กระบวนการทำรำและลำดับขั้นตอนของการแสดงในเชิงนาฏศิลป์ซึ่งนอกจากจะมีเอกลักษณ์ในการรำใช้บทเฉพาะตัวแล้ว ขั้นตอนการเล่นคล้ายผู้กเป็นเรื่องเริ่มตั้งแต่เพลงเชิญชวนและเกี่ยวพาราสี ตามด้วยบทเพลงรำไท่นชุด รักจากลา ซึ่งเป็นกระบวนการจัดวางเพลงการเล่นตามลำดับขั้นตอนการแสดง การใช้ภาษาท่าประกอบลีลาทำรำแต่ละเพลงซึ่งเป็นเรื่องที่ควรศึกษาและเก็บข้อมูลไว้ยังไม่มีจึงสมควรที่จะรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนการแสดง กระบวนท่ารำ วิธีการคิด การใช้ท่าในการรำในการรำใช้บทเพื่อการศึกษาและอนุรักษ์ไว้ เพื่อการสืบทอดท่ารำและเผยแพร่เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น งานวิจัยเรื่องนี้ของผู้วิจัยจะเป็นสิ่งที่คุณวิจัยสามารถ นำมาสร้างหนังสือแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำไท่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่งโรงเรียนสตรีอ่างทอง ซึ่งเป็นช่วงชั้นที่เหมาะสมมีความสนใจในแบบฝึกหัดฝึกร้องเพลงรำไท่นไปพัฒนาสู่การร้องเพลงรำไท่นและการร้องเพลงอื่นๆต่อไปได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

- 1.ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 2.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 400 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยคือ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ห้อง 1/1 จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยใช้การจับฉลาก

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นในการทำวิจัยครั้งนี้คือ

- 2.1.1 ประวัติเพลงรำไท่น
- 2.1.2 วิธีการเปล่งเสียง
- 2.1.3 การฝึกไล่เสียง
- 2.1.4 การใช้ลมหายใจ
- 2.1.5 การใช้คำในการขับร้อง
- 2.1.6 บทเพลงในการขับร้องเพลงรำไท่น

2.2 แบบประเมินคุณภาพจาก ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น โดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือทดลองและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีขั้นตอนสร้างดังนี้

2.3.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรีช่วงชั้นที่ 3 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระทางการเรียนและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่สูงขึ้น

2.3.2 ศึกษาและกำหนดวัตถุประสงค์ของเนื้อหาวิธีการสอนการวัดและการประเมินผลของวิชาดนตรี ในชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีเนื้อหาดังนี้

- 1) ประวัติเพลงรำไทโน
- 2) วิธีการเปล่งเสียง
- 3) การฝึกไล่เสียง
- 4) การใช้ลมหายใจ
- 5) การใช้คำในการขับร้อง
- 6) บทเพลงในการขับร้องเพลงรำไทโน

2.3.3 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน

2.3.4 สร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน เพื่อให้เหมาะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

2.3.6 นำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3.7 ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนเพลงรำไทโน ด้วยแบบประเมินคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญ

2.3.8 ได้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน ที่มีประสิทธิภาพนำไปใช้ในการวิจัย

2.3.9 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในครั้งนี้จะชื่อว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพลงรำไทโน ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรีขั้นที่ 1 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาสาระทาง การเรียนและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2) ศึกษาค้นคว้า ตำราและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบทดสอบ เพื่อกำหนดขอบเขตและรูปแบบของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพลงรำไทโน

3) ออกแบบและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่น

4) นำแบบทดสอบและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่น ปรัชษาอาจารย์ที่ปรึกษาและเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา คัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่ค่าดัชนีของความสอดคล้อง มีค่ามากกว่า 0.5 นำมาใช้เป็นข้อสอบในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่น

5) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่นไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คนเพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกรายบุคคล

6) ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่นที่มีคุณภาพ นำไปใช้ในการวิจัย

3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ใช้สถิติขั้นพื้นฐาน เช่น ร้อยละ เป็นต้น ในการวิเคราะห์ข้อมูล และอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนา โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่น

3.2 เก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน

3.3 ดำเนินกิจกรรมการสอนเรื่อง เพลงรำไท่น จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ

3.4 ทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เพลงรำไท่น
อีกครั้ง

3.5 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มารวบรวม วิเคราะห์ผล อภิปรายผล และสรุปผล

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดการสอนร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลาก ได้นักเรียนจำนวน 40 คน ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

4.1 ผลการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น

ในการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง พบว่า ประกอบด้วย 5 บท คือ บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอู่ข้าวสวัสดี) บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา) บทเพลงที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันรำวง) บทเพลงที่ 4 เพลงยุค 3.0 ยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมองดูดาว) บทเพลงที่ 5 เพลงยุค 4.0 ยุคการขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา) โดยมีเนื้อหาในบทที่ 1 ถึงบทที่ 5 มีคำร้อง และโน้ตเพลง ดังนี้

บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ

(ใช้ทำนองเพลงอู่ข้าวสวัสดี)

ขอสวัสดิ์ นโยบายเรื่องนี้ขึ้น

ผลิตผลคนไทยเราทำ (ซ้ำ)

เศรษฐกิจก้าวหน้ามั่นคงครบครัน (ซ้ำ)

ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน (ซ้ำ)

4.0 ไทยแลนด์วางแผนผลักดัน

ยุค 1 ยุค 2 จากเดิม (ซ้ำ)

ยุค 3 เพิ่มเติมก้าวไปให้ทัน

พัฒนาการค้าการขาย (ซ้ำ)

สู่โลกกว้างไกล ด้วยนโยบายปัจจุบัน

โจะพรีม โจะพรีม โจะพรีม (ซ้ำ)

พรีมพรีม พรีมพรีม พรีมโจะพรีมพรีม (ซ้ำ)

----	---ขอ	----	สวัสดิ์	----	นโยบาย	-เรื่อง-นี้	-ชี้-นำ
----	---ช	----	ดล-ด	----	ลช-ช	-ม-ล	-ล-ช
----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ	----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ
----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช	----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช

-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ-ครัน	-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ-ครัน
-มขม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช	-มขม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช
----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด-แคลน	----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด-แคลน
----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช	----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช
--4.0	-ไทย-แลนด์	-วาง-แผน	-ผลักดัน	----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม
-รร	-ม-ม	-ด-ล	-ล-ด	----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช
----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม	-ยุค-3	-เพิ่ม-เติม	-ก้าว-ไป	-ให้-ทัน
----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช	-ร-ร	-ช-ม	-ล-ด	-ด-ด
----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย	----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย
----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช	----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช
-สู่-โลก	-กว้างไกล-	ด้วย	-ปัจจุบัน	----	-โจะ-พรีม	-โจะ-พรีม	-โจะ-พรีม
-ร-ช	-ชม-	ดรดด	-ลุด	----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช
----	-โจะ-พรีม	-โจะ-พรีม	-โจะ-พรีม	---พรีม	-พรีมพรีม-	-พรีม-โจะ	-พรีม-พรีม
----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช	---ร	-ชม-	-ด-ร	-ล-ด
---พรีม	-พรีมพรีม-	-พรีม-โจะ	-พรีม-พรีม				
---ร	-ชม-	-ด-ร	-ล-ด				

บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม

(ใช้ทำนองเพลงอยุธยา)

เกษตรกรรม (ข้า) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวา
ปลูกข้าวพืชสวน ครบกระบวนอีกทั้งนาไร่
ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ข้า)
ผู้ขายผู้หญิงก็ยังคงยอม

1.0 นันทนา ภูมิปัญญาของชาวนาไทย
จริงหรือจริงซี (ข้า) เลี้ยงหมู เป็ดไก่ส่งขายดีจริง
นี่แหละคือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่อดยิ่ง
ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

--เกษตร	--ตรกรรม	--เกษตร	--ตรกรรม	----	-เรา-ทำ	-เพื่อ-เลี้ยง	-ชี-วา
--มร	--มม	--มร	--มม	----	-ร-ร	-ท-ม	-ร-ร
----	----	-1.0	-ของ-ชาว	----	-ภูมิปัญญา	-ของ-ชาว	-นา-ไทย

----	----	-ซซล	-ท-ท		-มมม	-ล-ม	-ม-ม
----	----	-ปลูก-ข้าว	-พืช-สวน	---ครบ	--กระบวน	-อีก-ทั้ง	-นา-ไร่
----	----	-ร-ม	-ม-ซ	---ซ	--มม	-ท-ร	-ร-ท
-จริง-หรือ	-จริง-ซ	-จริง-หรือ	-จริง-ซ	-เลี้ยง-หมู	-เปิด-ไก่	-ส่ง-ขาย	-ดี-จริง
-ล-ซ	-ล-ล	-ล-ซ	-ล-ล	-ฟ-ฟ	-ร-ร	-ร-ฟ	-ม-ม
-ส่ง-ออก	--ไปขาย	-ต่างประเทศ	--ยังมี	-ส่ง-ออก	--ไปขาย	-ต่างประเทศ	--ยังมี
-ซ-ซ	--ลซ	-ซซซ	--ลล	-ซ-ซ	--ลซ	-ซซซ	-ล-ล
---นี่	--แหละ คือ	--ฝีมือ	-คน-ไทย	---คุณ	--ณภาพ	----	-เป็น- ใหญ่
---ม	--รวม	--ลม	-ม-ม	---ร	--รร	----	-ร-ด
----	-ยอด-ยัง	--ผู้ขาย	--ผู้หญิง	--ก็ยัง	--ต้องยอม	----	-ยก-ให้
----	-ร-ด	--ดว	--รวม	--ดว	--รด	----	-ร-ด
	-เป็น- ยอด	-เกษตร	ตรกร	--ไทย	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่	-ต้อง- พัฒ
----	-ร-ด	--รด	--รร	---ร	-ร-ด	-ร-ด	-ร-ซ
-พัฒนา							
--รร							

บทเพลงที่ 3 เพลงยุค2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา

(ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันว่าง)

ยุคนี้เป็นยุคเริ่มนำ	อุตสาหกรรมเข้ามานำใช้
เครื่องมือเครื่องจักร รวดเร็วทันใจ	การค้าการขาย มีกำไรมั่นคง
เครื่องมือ เครื่องเขียนของเรา (ซ้ำ)	เสื้อผ้ากระเป๋ เครื่องประดับ หูหรา
เศรษฐกิจของไทย ก้าวหน้า	ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (ซ้ำ)

----	-ยุค-นี้	--เป็นยุค	-เริ่ม-นำ	--อุตสาหกรรม	กรรม	--เข้ามา	-นำ-ใช้
----	-ร-ซ	--รซ	-ท-ร	--ทม	--รร	--รร	-ร-ม
-เครื่อง-มือ	-เครื่อง- จักร	-รวดเร็ว	-ทัน-ใจ	-การค้า	-การขาย	-มีกำไร	-มั่นคง
-ร-ท	-ท-ร	-ร-ท	-ท-ท	-ร-ซ	-ร-ซ	-รร	-ท-ร
----	-เครื่อง- ดื่ม	-เครื่อง-เขียน	-ของ-เรา	----	-เครื่อง- ดื่ม	-เครื่อง- เขียน	-ของ-เรา
----	-ล-ซ	-ล-ท	-ร-ท	----	-ล-ซ	--ลท	-ร-ท

-เลื้อ-ผ้า	--กระเป่า	-เครื่องประดับ	-หฐ-หระ	---เศรษ	ฐกิจ-ไทย	----	-ก้าว-หน้า
-ร-ท	--ชช	-รทท	-ช-ช	---ร	รร-ม	----	-ด-ด
--ต้องพัฒ	-ฒนา	-ด้วยนวัต	--ตกรรม	--ต้องพัฒ	-ฒนา	-ด้วยนวัต	--ตกรรม
--รช	--รร	-ดวช	--รร	--รช	--รร	-ดวช	--รร

บทเพลงที่ 4 ยุค3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก

(ใช้ทำนองเพลงจะมอญดูดาว)

ยุคปัจจุบันแนวทางขับเคลื่อน	สานต่อรอยเล่นสร้างทุนกำไร
เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ซ้ำ)	รถยนต์เครื่องจักร เหล็กกล้ามีใช้
ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น (ซ้ำ)	เรื่องปูนซีเมนต์ส่งออกไปขาย
เอ๋ย โอ้เมืองไทย	เข้าสู่ยุคใหม่เรื่องการลงทุน
ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง	ค้าขายแคล่วคล่อง เงินทองมากมาย
เอ๋ยอุตสาหกรรม เกษตรกรรมนำใช้	ถือว่ายิ่งใหญ่ เศรษฐกิจไทยต้องพัฒนา

-ยุค-ปัจ	จบัน	-แนว-ทาง	-ขับ-เคลื่อน	-สาน-ต่อ	-รอย-เล่น	-สร้าง-ทุน	-กำไร
-ม-ร	--มม	-ม-ม	-ร-ด	-ด-ท	-ด-ร	-ด-ร	-ร-ร
----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก	----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก
----	-ล-ทำ	--ชล	ลล-ช	----	-ล-ทำ	--ชล	ลล-ช
-รถ-ยนต์	-เครื่อง-จักร	-เหล็ก-กล้า	-มี-ใช้	----	ผลิต-ก๊าซ	พลัง-งาน	-มุ่ง-เน้น
-ล-ฟ	-ม-ร	-ร-ม	-ม-ฟ	----	รร-ช	มม-ม	-ร-ด
----	ผลิต-ก๊าซ	พลัง-งาน	-มุ่ง-เน้น	-เรื่อง-ปูน	--ซีเมนต์	-ส่ง-ออก	--ไปขาย
----	รร-ช	-ม-ม	-ร-ด	-ม-ม	--มม	-ร-ร	--มร
---เอ๋ย	---โอ้	----	-เมือง-ไทย	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่	-เรื่อง-การ	-ลง-ทุน
---ช	---ม	----	-ร-ด	-ด-ล	-ด-ล	-ด-ร	-ร-ร
-ต่าง-ชาติ	-ร่วม-ทุน	-เข้า-มา	-จับ-จอง	-ค้า-ขาย	-แคล่ว-คล่อง	-เงิน-ทอง	-มาก-มาย
-ช-ช	-ล-ช	-ช-ล	-ช-ล	-ล-ร	-ม-ร	-ร-ม	-ร-ม
---เอ๋ย	--อุตสาหกรรม	----	--กรรม	--เกษตร	--กรรม	----	-นำ-ใช้
---ช	--ม	----	--ร-ด	--ด-ล	--ด-ด	----	-ร-ม

----	----	-ถือ-ว่า	-ยิ่ง-ใหญ่	---เศรษฐ	ธุรกิจ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--ฒนา
----	----	-ช-ม	-ร-ด	---ร	มร-ฟ	-ร-ด	--มม

บทเพลงที่ 5 ยุค4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

(ใช้ทำนองเพลงลา)

ถึงเวลาแล้วหนา เราเดินหน้าก้าวไปพร้อมกัน ประชารัฐสืบสาน รวมพลังเพื่อสร้างชาติไทย
เศรษฐกิจยุคเก่า ขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคใหม่ Startup นวัตกรรมสู่ระบบ SME
มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนแบบมีแนวทาง ICT โครงสร้างความสำเร็จนั้นคือปัจจัย
ผลผลิตก้าวล้ำ ด้วยนวัตกรรมขับเคลื่อนต่อไป ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา (ซ้ำ)
รักก็ลา ไม่รักก็ลา เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (ซ้ำ)
ด้านผลผลิตเราต้องพัฒนา 4.0 ยุคใหม่ไทยแลนด์พัฒนา

----	---ถึง	--เวลา	-แล้ว-หนา	---เรา	-เดิน-หน้า	-ก้าว-ไป	-พร้อม-กัน
----	---ทุ	--รม	-ฟ-ล	---ล	-ล-ฟ	-ม-ม	-ฟ-ม
----	----	ประชา-รัฐ	-สืบ-สาน	----	-รวมพลัง	-เพื่อ-สร้าง	-ชาติ-ไทย
----	----	ลล-ท	-ช-ช	----	-มมม	-ร-ม	-ม-ม
----	----	-เศรษฐกิจ	-ยุค-เก่า	----	-ขับ-เคลื่อน	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่
----	----	-รวมร	-ช-ร	----	-ทุ-ร	-ร-ทุ	-ร-ทุ
----	----	Star-tup	-นั้น-ใจ	----	-ก้าว-สู่	ระบบ-S	-M-E
----	----	ลล-ท	-ล-ช	----	-ม-ร	มร-ช	-ม-ม
----	----	-มั่ง-คั่ง	-มัน-คั่ง	----	-ย้ง-ยืน	-แบบ-มี	-แนว-ทาง
----	----	-ช-ม	-ร-ทุ	----	-ร-ม	-ทุ-ร	-ร-ร
----	----	-ICT	-โครง-สร้าง	----	-	-นั้น-คือ	-ปัจจัย
----	----	-ลลล	-ล-ช	----	-มมร	-ช-ม	-ม-ม
----	----	-ผลผลิต	-ก้าว-ล้ำ	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรรม	-ขับ-เคลื่อน	-ต่อไป
----	----	-มมร	-ช-ช	-รวมช	--มม	-ทุ-ร	-ทุ-ร
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--ฒนา
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--ฒนา
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
---รัก	--ก็ลา	-ไม่รัก	--ก็ลา	----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ

---ช	--วม	--มช	--วม	----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด
----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ	-ด้าน-ผล	-ผลิต	-เรา ต้องพัฒ	--ดมนา
----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด	-ร-ม	--มร	-มมช	--มม
-4.0	-ยุค-ใหม่	-ไทย- แลนด์	-พัฒนา				
-รรร	-ม-ร	-ม-ม	-ชมม				

4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดการสอนเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง มีดังนี้

บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องเพลงรำไท่นได้	6	8	ร้อยละ 2
2	สามารถเรียนรู้ภาษาถิ่นได้	5	9	ร้อยละ 4
3	สามารถอ่านโน้ตให้สัมพันธ์กับโน้ต ได้	4	7	ร้อยละ 3
4	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงรำไท่นได้	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถเรียนจังหวะเพลงรำไท่นได้	6	8	ร้อยละ 2
6	สามารถใช้ทำนองเพลงคู่ซัวสวัสดิ์ ได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเรียงเรียงลำดับของแต่ละ ยุคผ่านบทเพลงได้อย่างถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถเรียนรู้การร่วมมือระหว่าง เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้	6	8	ร้อยละ 2
9	สามารถเรียนรู้อารมณ์ทางบทเพลง รำไท่นได้	5	7	ร้อยละ 2

10	สามารถใช้ชักชวนได้ถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
	รวม	54	78	ร้อยละ 24

จากบทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ใน 10 หัวข้อ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ช่อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถออกเสียงในบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
2	สามารถไล่เสียงตามลำดับบทเพลงได้ ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างจุดเด่นของคำร้องได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถควบคุมการใช้ลมในบทเพลงได้ ถูกต้อง	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถใช้เสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงอยุธยาได้	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเข้าใจเนื้อหาเพลงยุค 1.0 ได้	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถร้องโน้ตเข้ากับดนตรีประกอบได้	5	8	ร้อยละ 3
9	สามารถสร้างความสมดุลให้กับบทเพลง และดนตรีประกอบได้	5	7	ร้อยละ 2
10	สามารถนำไปประยุกต์กับวิชาอื่นได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	49	74	ร้อยละ 25

บทเพลงที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ช่อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลัง เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
--------------	---	---	---	----------------------------------

1	สามารถร้องทำนองเพลงวันนี้เป็นวันว่างได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติเพลงยุค 2.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง	4	8	ร้อยละ 4
4	สามารถสื่อความหมายของบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
5	สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละทำนองได้	5	7	ร้อยละ 2
6	สามารถเข้าใจทฤษฎีเพลงร่าไทนได้	4	8	ร้อยละ 4
7	สามารถสร้างความไพเราะจากบทเพลงยุค 2.0 ได้	5	7	ร้อยละ 2
8	เข้าใจการใช้จังหวะของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	สามารถเข้าใจการใช้จังหวะสั้นยาวได้	6	9	ร้อยละ 3
10	สามารถเข้าใจความแตกต่างภาษาพูดกับภาษาเพลงได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	48	77	ร้อยละ 29

บทเพลงที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงร่าไทน ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงจะมองดูดาวได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้เพลงยุค 3.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างบุคลิกภาพทางภาษาได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงร่าไทนกับเพลงสมัยใหม่ได้	4	8	ร้อยละ 4

5	สามารถควบคุมน้ำหนัก (Dynamic) ของบทเพลงได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถตบจังหวะให้สอดคล้องกับบทเพลงได้	6	8	ร้อยละ 2
7	สามารถจดจำจุดเด่นของบทเพลงได้	5	8	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจการเน้นคำร้องได้อย่างเหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่	5	9	ร้อยละ 4
10	สามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ถูกต้อง	5	9	ร้อยละ 4
	รวม	49	80	ร้อยละ 31

บทเพลงที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลัง เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงลาได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติไทยแลนด์ยุค 4.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถใช้ร่างกายและท่าทางในการสร้าง ความสนุกสนานได้	4	9	ร้อยละ 5
4	สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับ นักเรียน	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ไปกับ บทเพลงอื่นได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้หน้าทาบเพลงรำไทโนได้	5	8	ร้อยละ 3
7	สามารถประยุกต์ทำนองเพลงรำไทโนไปใช้กับ เนื้อหาอื่นได้	4	7	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจจุดเด่นของเพลงในแต่ละยุคได้	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความกล้าแสดงออกผ่านบทเพลงรำไทโนได้	5	8	ร้อยละ 3

10	สามารถเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมใน ทำนองเพลงรำไท่นได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	47	79	ร้อยละ 32

จากทั้ง 5 ตารางข้างต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28 ดังนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นจึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะในการวิจัย โดยขอแนะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของงานวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. ขอบเขตของการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
5. การดำเนินการทดลอง
6. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล
7. สรุปผลการวิจัย
8. การอภิปราย
9. ข้อเสนอแนะ

1. ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1.1 เพื่อสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง

2. สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง หลังจากเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2661 จำนวน 400 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2661 ชั้น ม.1/1 จำนวน 40 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วย วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยการจับฉลาก

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ตัวแปรต้น

- ชุดการสอนเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3.2.2 ตัวแปรตาม

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง

5. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง โดยใช้เวลาในการทำการทดลองจำนวน 7 สัปดาห์สัปดาห์ละ 1 คาบ 50 นาที รวมทั้งหมด 7 สัปดาห์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการทดลองเป็นการจัดการเรียนการสอนจำนวน 7 สัปดาห์ พร้อมมีการประเมินก่อนเรียนในสัปดาห์แรก หรือสัปดาห์ที่ 1 และประเมินหลังเรียนในสัปดาห์สุดท้าย หรือสัปดาห์ที่ 7 จากนั้นจึงนำผลคะแนนที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูล

6. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้ดำเนินการทดลองจนเสร็จครบทุกกระบวนการแล้ว ผู้วิจัยจึงได้นำผลคะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ทั้งหมดมาหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ร้อยละ เพื่อทำการสรุปผลการวิจัยต่อไป

7. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ข้อ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้

ข้อที่ 1 ผลการสร้างชุดการสอนเพลงรำไท่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง พบว่า ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ประกอบด้วยบทเพลงรำไท่น ดังนี้

บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ (ใช้ทำนองเพลงอยู่หัวสวัสดิ์)

ขอสวัสดิ์ นโยบายเรื่องนี้ชี้ นำ ผลิตผลคนไทยเราทำ (ซ้ำ: ผลิตผลคนไทยเราทำ)
เศรษฐกิจก้าวล้ำมั่นคงครบครัน ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน (ซ้ำ: ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน) 4.0 ไทย
แลนด์วางแผนผลักดัน ยุค 1 ยุค 2 จากเดิม (ซ้ำ: 1 ยุค 2 จากเดิม) ยุค 3 เพิ่มเติมก้าวไปให้ทัน
พัฒนาการค้าการขาย (ซ้ำ: พัฒนาการค้าการขาย) สู่อีกไกล ด้วยนโยบายปัจจุบัน
โจะพรีม โจะพรีม โจะพรีม (ซ้ำ: โจะพรีม โจะพรีม โจะพรีม) พรีมพรีม พรีมพรีม พรีมโจะพรีมพรีม
(ซ้ำ: พรีมพรีม พรีมพรีม พรีมโจะพรีมพรีม)

บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม (ใช้ทำนองเพลงอยุธยา)

เกษตรกรรม (ซ้ำ: เกษตรกรรม) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวา 1.0 นั้นหนา ภูมิปัญญาของ
ชาวนาไทย ปลูกข้าวพืชสวน ครบกระบวนการอีกทั้งนาไร่ จริงหรือจริงซี (ซ้ำ: จริงหรือจริงซี) เลี้ยงหมู
เปิดไถ่สงขายดีจริง ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ซ้ำ: ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี) นี่แหละ
คือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่อดยิ่ง ผู้ขายผู้หญิงก็ย้งต้องยอม ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย
เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

บทเพลงที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันว่าง)

ยุคนี้เป็นยุคเริ่มนำ อุตสาหกรรมเข้ามาทำให้ เครื่องมือเครื่องจักร รวดเร็วทันใด
การค้าการขาย มีกำไรมั่นคง เครื่องดื่ม เครื่องเขียนของเรา (ซ้ำ: เครื่องดื่ม เครื่องเขียนของเรา) เสือ
ผ้ากระเป๋ เครื่องประดับ หูหว่า เศรษฐกิจของไทย ก้าวหน้า ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (ซ้ำ: ต้อง
พัฒนา ด้วยนวัตกรรม)

บทเพลงที่ 4 ยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ใช้ทำนองเพลงจะมองดูดาว)

ยุคปัจจุบันแนวทางขับเคลื่อน สานต่อรอยเลื้อนสร้างทุนกำไร เป็นยุคอุตสาหกรรม
หนัก (ซ้ำ: เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก) รถยนต์เครื่องจักร เหล็กกล้ามีใช้ ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น
(ซ้ำ: ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น) เรือปูนซีเมนต์ส่งออกขาย เอย ไ้เมืองไทย เข้าสู่ยุคใหม่เรื่องการ
ลงทุน ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง (ซ้ำ: ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง) ค่าขายแคล่วคล่อง เงินทอง
มากมาย เอยอุตสาหกรรม เกษตรกรรมนำใช้ ถิ่นกว้างใหญ่ เศรษฐกิจไทยต้องพัฒนา

บทเพลงที่ 5 ยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (ใช้ทำนองเพลงลา)

ถึงเวลาแล้วหนา เราเดินหน้าก้าวไปพร้อมกัน ประชารัฐสืบสาน รวมพลังเพื่อสร้างชาติไทย เศรษฐกิจยุคเก่า ขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคใหม่ Startup นวัตกรรมก้าวสู่ระบบ SME มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนแบบมีแนวทาง ICT โครงสร้างความสำเร็จนั้นคือปัจจัย ผลผลิตก้าวล้ำ ด้วยนวัตกรรม ขับเคลื่อนต่อไป ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา (ซ้ำ: ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา) รักก็ลา ไม่รักก็ลา เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (ซ้ำ: เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ) ด้านผลผลิตเราต้องพัฒนา 4.0 ยุคใหม่ไทยแลนด์พัฒนา

ข้อที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ชุดการสอนเพลงรำไทโน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง พบว่า

บทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ

คะแนนก่อนเรียนได้ 54 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังเรียนได้ 78 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 24%

บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม

คะแนนก่อนเรียนได้ 49 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังเรียนได้ 74 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 25 %

บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา

คะแนนก่อนเรียนได้ 48 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังเรียนได้ 77 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 29 %

บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก

คะแนนก่อนเรียนได้ 49 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังเรียนได้ 80 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 31 %

บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

คะแนนก่อนเรียนได้ 47 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังเรียนได้ 79 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งมีการเพิ่มขึ้นของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 32 %

8. อภิปรายผลการวิจัย

ในการสร้างชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง พบว่าแบ่งได้ 5 บท โดยประกอบด้วยบทเพลงที่ 1 บทนำ บทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม บทเพลงที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา บทเพลงที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก และบทเพลงที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ซึ่งผู้วิจัยได้แต่งคำร้องขึ้นใหม่ โดยใช้ทำนองเพลงรำไท่น ซึ่งเป็นทำนองเพลงเก่า ได้แก่ ใช้ทำนองเพลงอู่ข้าวสวัสดีในบทที่ 1 ใช้ทำนองเพลงอยุธยาในบทเพลงที่ 2 ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันรำวงในบทเพลงที่ 3 ใช้ทำนองเพลงจะมอดดูดาวในบทเพลงที่ 4 ใช้ทำนองเพลงลาในบทเพลงที่ 5 โดยสอดคล้องกับแนวคิดการสร้างชุดการสอนของ ญัฐกร ชาคโรทัย (2560: 35) ที่กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นการนำสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายรูปแบบมาใช้รวมกัน (ใช้หลายทำนองเพลงรำไท่น) และสร้างสรรค์เรียบเรียงขึ้นใหม่ให้มีความยากง่ายที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน (ซึ่งแต่งคำร้องขึ้นใหม่ และใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1) และยังสอดคล้องกับที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2523: 117-118) กล่าวถึงประเภทของชุดการสอนในประเด็นที่ว่า เป็นชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เนื่องจากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นนี้ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนขับร้องเพลงรำไท่น แบบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น ในบทเพลงที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม ที่มีการร้องลูกคู่ ในคำร้องของบทที่ 2 ที่ว่า เกษตรกรรม (ข้า: เกษตรกรรม) เราทำเพื่อเลี้ยงชีวา 1.0 นั้นหนา ภูมิปัญญาของชาวนาไทย ปลุกข้าวพืชสวน ครบกระบวนการอีกทั้งนาไร่ จริงหรือจริงซี (ข้า: จริงหรือจริงซี) เลี้ยงหมู เปิดไถ่ส่งขายดี จริง ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี (ข้า: ส่งออกไปขาย ต่างประเทศยังมี) นี่แหละคือ ฝีมือคนไทย คุณภาพเป็นใหญ่อดยิ่ง ผู้ชายผู้หญิงก็จะต้องยอม ยกให้เป็นยอดเกษตรกรไทย เข้าสู่ยุคใหม่ต้องพัฒนา

โดยจากคำร้องข้างต้น ประโยคที่มีการร้องลูกคู่คือ “จริงหรือจริงซี (ข้า: จริงหรือจริงซี)” ซึ่งนักเรียนจะร้องโต้ตอบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน นอกจากนี้ ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น ยังเกิดคุณค่าที่สอดคล้องกับแนวคิดของ กุศยา แสงเดช (2545: 10-11) ที่กล่าวว่า ชุดการสอนช่วยลดภาระในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน เนื่องจากมีคำชี้แจงการใช้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น มีอุปกรณ์ประกอบการขับร้อง ได้แก่ กลองยาว เพื่อสร้างความสนุกสนานและกำกับจังหวะหน้าทับในการร้องเพลงรำไท่น และชุดการสอนช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นพัฒนาขึ้นโดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จึงทำให้ชุดการสอนฝึกร้องเพลงนี้มีความเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้มัธยมศึกษาปีที่ 1

มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของ ดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

ดังนั้นชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่นที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จึงมีความเหมาะสมกับบริบทของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง และสอดคล้องกับเอกลักษณ์ทาง ศิลปะวัฒนธรรมของจังหวัดอ่างทองที่มีการละเล่นพื้นบ้านภาคกลางอย่างรำไท่นที่เป็นลักษณะ เด่นเฉพาะตัว

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น พบว่า ในบทเพลงที่ 1 เพลงบทนำ หัวข้อ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนเพลงรำไท่น เรื่องสามารถเรียนรู้ภาษาถิ่น มี คะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ อาจเกิดจาก ชุดการสอนเพลงรำไท่น มีคำร้องที่สอดคล้องทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาถิ่น เช่น โจ๊ะพรีม โจ๊ะพรีม โจ๊ะพรีม (ซ้ำ) เป็นต้น ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ฝึกการเรียนรู้ที่เป็นรูปแบบเน้น ความจำ (Memory Model) ของ จอยส์และวิล (Joyce & Weil, 1996: 209-231) ที่กล่าวว่า การใช้ คำสำคัญ (Key word) ได้แก่ การใช้คำ หรือตัวอักษร หรือพยางค์เพียงตัวเดียว ซ้ำไปมา เพื่อ กระตุ้นให้จำสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กันได้

สำหรับในบทเพลงที่ 3 เพลงยุค 2.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการ สอนฝึกร้องเพลงรำไท่น เรื่องสามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง และเรื่องสามารถเข้าใจทฤษฎี เพลงรำไท่นได้ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเป็น 2 หัวข้อที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ และในบทเพลงที่ 4 เพลงยุค 3.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย ชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท่น เรื่องสามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงรำไท่นกับเพลง สมัยใหม่ได้ มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่ และสามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ ถูกต้อง ซึ่งเป็นเพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจากการทำกิจกรรมจึงเกิดความเข้าใจ รู้ความ แตกต่าง เกิดการเลียนแบบ และจดจำบทเพลงรำไท่น มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 4 ซึ่งเป็น 3 หัวข้อที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ โดยสอดคล้องกับที่ วิจารย์ พานิช (2555: 16-21) กล่าวว่า การเรียนรู้สาระวิชา (Content หรือ Subject matter) ควรเป็นการเรียน จากการค้นคว้าของนักเรียน โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนสามารถ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

นอกจากนี้ ในบทเพลงที่ 5 เพลงยุค 4.0 หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน เรื่องสามารถใช้ร่างกายและท่าทางในการสร้างความสนุกสนานได้ มีคะแนนหลังเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 5 ซึ่งเป็นหัวข้อที่เพิ่มขึ้นมากที่สุดจาก 10 หัวข้อที่ทดสอบ เนื่องจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ในการฝึกร้องเพลงรำไทโน ได้ออกใช้ร่างกายและท่าทางในการแสดงออก ซึ่งคล้ายคลึงกับ ศุภักษร พองจางวาง และกอบสุข คงมนัส (2559: 937-953) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ว่า เป็นการเรียนแบบหนึ่งที่นักเรียนกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถต่างกัน แต่มีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน ในการทำกิจกรรมให้สำเร็จ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

9.1.1 การใช้ชุดการสอน ควรใช้อย่างถูกวิธี และเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ของชุดการสอนก่อนเริ่มสอน ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมโดยการศึกษาคู่มือครู คู่มือนักเรียน แผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย กิจกรรม ใบความรู้ แบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ และแบบทดสอบหลังเรียน ก่อนใช้งานจริง เพื่อลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในขณะจัดการเรียนการสอน

9.1.2 ในขณะจัดการเรียนการสอนอยู่นั้น เพื่อให้เกิดความผ่อนคลายทั้งสองฝ่าย ระหว่างครูและนักเรียน ครูผู้สอนควรมีการพูดคุยถึงเรื่องราวที่จะสอน เพื่อปรับทัศนคติและความเข้าใจ ให้ตรงกันทั้งครูผู้สอนและนักเรียนซึ่งจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างราบรื่น

9.1.3 ชุดการสอนนั้นเป็นเพียงองค์ประกอบส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนเท่านั้น

ไม่ใช่เครื่องมือที่สามารถทำทุกอย่างได้เอง ครูผู้สอนจึงต้องมีความเข้าใจในเนื้อหา คอยเป็นที่ปรึกษา และอธิบายสิ่งต่างๆ ให้ผู้เรียนเมื่อการจัดการเรียนการสอนเกิดปัญหาขึ้น เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่มุ่งหมาย

9.1.4 หลังจากทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหน่วยการเรียนรู้ และการทดสอบหลังเรียนแล้ว ครูผู้สอนควรเฉลยหรือสาธิตการปฏิบัติที่ถูกต้อง ให้ผู้เรียนรู้ได้รู้ เพื่อที่ผู้เรียนจะได้รับรู้ถึงข้อบกพร่องหรือจุดผิดพลาดของตนเอง เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

9.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 การสร้างชุดการสอนครั้งต่อไปควรพัฒนาให้ครอบคลุมเนื้อหา ทักษะมากกว่านี้ เช่น ประวัติเพลงพื้นบ้านและรำไทโนมีความเป็นมาอย่างไร การร้องเพลงพื้นบ้านมีอะไรบ้าง แตกต่างกันอย่างไร เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการร้องที่หลากหลาย

9.2.2 การสร้างชุดการสอนครั้งต่อไปควรพัฒนาชุดการสอนเพื่อกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างจากเดิม อาจเป็นระดับประถมหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีวุฒิภาวะของผู้เรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป

9.2.3 การสร้างชุดการสอนครั้งต่อไปควรมีการนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์เข้าร่วมประกอบในชุดการสอน เพื่อให้มีความทันสมัยและเป็นที่สนใจของผู้เรียน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). อ่างทองอยู่ข้างอุ้งน้ำแห่งที่ราบภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร: ครูสภา.
- คมสัน วรรณวัฒน์สุนต์. (2541). รายงานวิจัยเรื่องรำโทนบ้านหน้าวัดโบสถ์ อำเภอสามโก้ จังหวัด
อ่างทอง. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ.
- ชาลิสสา สุขสุวรรณ. (2559). การสร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาการสอนดนตรี เรื่อง
เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรีสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศึกษา.
วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2542). เอกสารการสอนชุดวิชาวิทยาการสอน. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- นิลวรรณ อึ้งอัมพร. (2559). สรีระสัมพันธ์: กระบวนการพัฒนาทักษะความเป็นนักดนตรีโดยใช้บท
ฝึกดนตรีเพื่อการเคลื่อนไหว. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธนกรณ์ โพธิ์เวส. (2559). การศึกษาการสอนสอดแทรกในครูดนตรีระดับมัธยมศึกษาตอนต้นใน
กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยมาภรณ์ สบายแท้. (2545). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องทฤษฎี ดนตรีสากล
พื้นฐาน
ผ่านทักษะข้อร้องประสานเสียง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปิ่นเกศ วัชรปาณ. (2541). จำรง: กรณีรำวงอาชีพ ตำบลห้วยใหญ่ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรวดี ภูษาภิรมย์. (2552). วัฒนธรรมดนตรีและเพลงพื้นเมืองภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร ชันติราษฎร์. (2551). การจัดการชั้นเรียนของครูมืออาชีพ. วารสารครูศาสตร์ ฉบับที่ 1 มีนาคม
2551. หน้า 1-19.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2485). ราชกิจจานุเบกษา, รำโทน. เล่ม 59 ตอนที่ 76. หน้า
2424-2431 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- อมรา กล้าเจริญ. (2545). วิเคราะห์การเล่นพื้นบ้านรำโทน: ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอสามโก้
จังหวัด

อ่างทอง. พระนครศรีอยุธยา: สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
อเนก นาวิกมูล. (2550). เพลงนอกศตวรรษเรื่องเกร็ดจากวงเพลง. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มติ
ชน.

ภาคผนวก

ชุดการสอนฝึกร้องเพลงเพลงรำไท่น สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรี
อ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง เพลงรำไท่น (บทนำ)

สาระสำคัญ

บทเพลงรำไท่นทำนองเพลงอุ้งข้าวสวัสดีที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0 ประกอบด้วยยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบายุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก และยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

จุดประสงค์

1. สามารถบอกลำดับของประเภทไทยแลนด์ 4.0 ได้
2. สามารถร้องทำนองเพลงรำไท่นบทนำทำนองเพลงอุ้งข้าวสวัสดีได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อร้องเพลงรำไท่นบทนำ
2. โน้ตเพลงรำไท่นบทนำ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงรำไท่นบทนำพร้อมประกอบจังหวะด้วยตัวครูเองให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องคำซ้ำตามครู เช่น ขอสวัสดี นโยบายเรื่องนี้ขึ้นนำ ผลผลิตคนไทยเราทำ (นักเรียนรับ: ผลผลิตคนไทยเราทำ) เพื่อนักเรียนมีส่วนร่วมก่อนเรียน

ขั้นสอน

2. ครูเล่าถึงที่มาของเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังและศึกษาตามใบความรู้
3. ครูแจกบทร้องและโน้ตเพลงรำไท่นบทนำให้นักเรียน
4. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนลองออกเสียงตามครูในแต่ละวรรคเพลงจนจบ
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจัดให้เป็นลูกคู่ (ร้องรับ 2 คน-ร้องส่ง 2 คน) กลุ่มละ 4 คนแล้วร่วมกันฝึกร้องเพลงรำไท่นบทนำตามที่ครูบอก
6. ให้นักเรียนสลับกลุ่มการร้องร้องส่งร้องในบทเพลงรำไท่นของกลุ่มตัวเองเพื่อฝึกการรับร้อง-ส่งร้องในบทนำอย่างแม่นยำ

7. ให้นักเรียนร้องโน้ตเพื่อฝึกความแม่นยำของทำนองเพลงและจังหวะ

ขั้นสรุป

8. ครูให้นักเรียนร้องเพลงรำไท่นบทนำที่ละกลุ่ม
9. ครูชี้แนวทางการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนได้ไปฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เกี่ยวกับบทเพลงไทยแลนด์ 4.0
2. โน้ตเพลงรำไท่น (บทนำ)

การประเมินผล

ให้นักเรียนร้องเขียนบทเพลงรำไท่นใส่กระดาษเพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อเพลงบทนำแล้วครูสังเกตการร้องเพลงรำไท่นของนักเรียนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมิน ครูเปรียบเทียบการร้องของนักเรียนเพลงรำไท่นบทนำกับโน้ตเพลงใช้ถูกต้องตามทำนอง

ใบความรู้ 1

เพลงบทนำ

(ใช้ทำนองเพลงอยู่หัวสวัสดิ์)

ขอสวัสดิ์ นโยบายเรื่องนี้ขึ้น

ผลิตผลคนไทยเราทำ (ซ้ำ)

เศรษฐกิจก้าวล้ำมั่นคงครบครัน (ซ้ำ)

ปรับปรุงสิ่งที่ขาดแคลน (ซ้ำ)

4.0 ไทยแลนด์วางแผนผลักดัน

ยุค 1 ยุค 2 จากเดิม (ซ้ำ)

ยุค 3 เพิ่มเติมก้าวไปให้ทัน

พัฒนาการค้าการขาย (ซ้ำ)

สู่โลกกว้างไกล ด้วยนโยบายปัจจุบัน

โละพรีม โละพรีม โละพรีม (ซ้ำ)

พรีมพรีม พรีมพรีม พรีมโละพรีมพรีม (ซ้ำ)

----	---ขอ	----	สวัสดิ์	----	นโยบาย	-เรื่อง-นี้	-ชี้-นำ
----	---ช	----	ดล-ด	----	ลช-ช	-ม-ล	-ล-ช
----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ	----	ผลิตผล	-คน-ไทย	-เรา-ทำ
----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช	----	ชมมช	-ช-ช	-ช-ช
-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ-ครัน	-เศรษฐกิจ	-ก้าว-ล้ำ	-มัน-คง	-ครบ-ครัน
-มชม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช	-มชม	-ช-ล	-ล-ช	-ช-ช
----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด-แคลน	----	-ปรับ-ปรุง	-สิ่ง-ที่	-ขาด-แคลน
----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช	----	-ม-ช	-ม-ช	-ม-ช
--4.0	-ไทย-แลนด์	-วาง-แผน	-ผลั-กดัน	----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม
-รรร	-ม-ม	-ด-ล	-ล-ด	----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช
----	-ยุค-1	-ยุค-2	-จาก-เดิม	-ยุค-3	-เพิ่ม-เติม	-ก้าว-ไป	-ให้-ทัน
----	-ช-ม	-ช-ม	-ม-ช	-ร-ร	-ช-ม	-ล-ด	-ด-ด
----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย	----	-พัฒนา	-การ-ค้า	-การ-ขาย
----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช	----	-ลชช	-ช-ล	-ช-ช
-สู่-โลก	-กว้างไกล-	ด้วยนโยบาย	-ปัจจุบัน	----	-โละ-พรีม	-โละ-พรีม	-โละ-พรีม
-ร-ช	-ชม-	ดรดด	-ลุด	----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช
----	-โละ-พรีม	-โละ-พรีม	-โละ-พรีม	---พรีม	-พรีมพรีม-	-พรีม-โละ	-พรีม-พรีม

----	-ม-ช	-ช-ล	-ม-ช	---ว	-ชม-	-ด-ว	-ล-ด
---พริม	-พริมพริม-	-พริม-ใจะ	-พริม-พริม				
---ว	-ชม-	-ด-ว	-ล-ด				

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง เพลงรำไท่น (ยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม)

สาระสำคัญ

บทเพลงรำไท่นทำนองเพลงอยุธยาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 1.0 การพัฒนาประเทศ บนฐานรายได้ภาคเกษตรกรรมและหัตถกรรมเป็นหลัก ใช้จุดแข็งของ ประเทศคือ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นหลัก แต่ประชากรมีรายได้ค่อนข้างต่ำ

จุดประสงค์

1. สามารถบอกความหมายไทยแลนด์ 1.0 ได้
2. สามารถร้องทำนองเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมทำนองเพลงอยุธยาได้อย่าง

ถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อร้องเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม
2. โน้ตเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม (ทำนองเพลงอยุธยา)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมพร้อมประกอบจังหวะด้วยตัวครูเองให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องคำซ้ำตามครู เช่น จริงหรือจริงซี (นักเรียนรับ: จริงหรือจริงซี) เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมก่อนเรียน

ขั้นสอน

2. ครูเล่าถึงที่มาของยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมให้นักเรียนฟังและศึกษาตามใบความรู้
3. ครูแจกบทร้องและโน้ตเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมให้นักเรียน
4. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนลองออกเสียงตามครูในแต่

ละวรรคเพลงจนจบ

5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจัดให้เป็นลูกคู่ (ร้องรับ 2 คน-ร้องส่ง 2 คน) กลุ่มละ 4 คนแล้วร่วมกันฝึกร้องเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมตามที่ครูบอก
6. ให้นักเรียนสลับกลุ่มการร้องร้องส่งร้องในบทเพลงรำไท่นของกลุ่มตัวเองเพื่อฝึกการรับร้อง-ส่งร้องในยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมอย่างแม่นยำ

7. ให้นักเรียนร้องโน้ตเพื่อฝึกความแม่นยำของทำนองเพลงและจังหวะ

ขั้นสรุป

8. ครูให้นักเรียนร้องเพลงรำไท่นยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมทีละกลุ่ม

9. ครูชี้แนวทางการร้องเพลงรำไทโยยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมให้นักเรียนได้ไปฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เกี่ยวกับบทเพลงรำไทโยยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม
2. โน้ตเพลงรำไทโย (ยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม)

การประเมินผล

ให้นักเรียนร้องเขียนบทเพลงรำไทโยใส่กระดาษเพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อเพลงรำไทโยยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมแล้วครูสังเกตการร้องเพลงรำไทโยของนักเรียนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมิน ครูเปรียบเทียบการร้องของนักเรียนเพลงรำไทโยยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรมกับโน้ตเพลงให้ถูกต้องตามทำนอง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง เพลงรำไท่น (ยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา)

สาระสำคัญ

บทเพลงรำไท่นทำนองเพลงวันนี้เป็นวันรำวงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 2.0 การพัฒนาประเทศโดยเน้นอุตสาหกรรมเบา เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและแรงงานราคาถูก มีการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมากขึ้น เรียกได้ว่าเป็นยุคอุตสาหกรรม (Industrialization) ทำให้ยกระดับรายได้ประชากรมาเป็นรายได้ปานกลาง

จุดประสงค์

1. สามารถบอกความหมายของประเภทไทยแลนด์ 2.0 ได้
2. สามารถร้องทำนองเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาทำนองเพลงทำนองเพลงวันนี้เป็นวันรำวงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อร้องเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา
2. โน้ตเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา (ทำนองเพลงทำนองเพลงวันนี้เป็นวันรำวง)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาพร้อมประกอบจังหวะด้วยตัวครูเองให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องคำซ้ำตามครู เช่น ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (นักเรียนรับ: ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม) เพื่อนักเรียนมีส่วนร่วมก่อนเรียน

ขั้นสอน

2. ครูเล่าถึงที่มาของยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาให้นักเรียนฟังและศึกษาตามใบความรู้
3. ครูแจกบทร้องและโน้ตเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาให้นักเรียน
4. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนลองออกเสียงตามครูในแต่ละวรรคเพลงจนจบ
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจัดให้เป็นลูกคู่ (ร้องรับ 2 คน-ร้องส่ง 2 คน) กลุ่มละ 4 คนแล้วร่วมกันฝึกร้องเพลงรำไท่นยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาตามที่ครูบอก
6. ให้นักเรียนสลับกลุ่มการร้องร้องส่งร้องในบทเพลงรำไท่นของกลุ่มตัวเองเพื่อฝึกการรับร้อง-ส่งร้องในยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาอย่างแม่นยำ
7. ให้นักเรียนร้องโน้ตเพื่อฝึกความแม่นยำของทำนองเพลงและจังหวะ

ขั้นสรุป

8. ครูให้นักเรียนร้องเพลงรำไทญยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาที่ละกลุ่ม

9. ครูชี้แนวทางการร้องเพลงรำไทญยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาให้นักเรียนได้ไปฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เกี่ยวกับบทเพลงรำไทญยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา
2. โน้ตเพลงรำไทญ (ยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา)

การประเมินผล

ให้นักเรียนร้องเขียนบทเพลงรำไทญใส่กระดาษเพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อเพลงรำไทญยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบาแล้วครูสังเกตการร้องเพลงรำไทญของนักเรียนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมิน ครูเปรียบเทียบการร้องของนักเรียนเพลงรำไทญยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา กับโน้ตเพลงใช้ถูกต้องตามทำนอง

ใบความรู้ 3

เพลงยุค2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา

(ใช้ทำนองเพลงวันนี้เป็นวันว่าง)

ยุคนี้เป็นยุคเริ่มนำ

อุตสาหกรรมเข้ามานำใช้

เครื่องมือเครื่องจักร รวดเร็วทันใจ

การค้าการขาย มีกำไรมั่นคง

เครื่องดีมี เครื่องเขียนของเรา (ซ้ำ)

เสื้อผ้ากระเป๋ เครื่องประดับ หูหระ

เศรษฐกิจของไทย ก้าวหน้า

ต้องพัฒนา ด้วยนวัตกรรม (ซ้ำ)

----	-ยุค-นี้	--เป็นยุค	-เริ่ม-นำ	--อุตสาหกรรม	กรรม	--เข้ามา	-นำ-ใช้
----	-ร-ช	--รช	-ท-ร	--ทม	--รร	--รร	-ร-ม
-เครื่อง-มือ	-เครื่อง-จักร	-รวด-เร็ว	-ทัน-ใจ	-การ-ค้า	-การ-ขาย	-มีกำไร	-มัน-คง
-ร-ท	-ท-ร	-ร-ท	-ท-ท	-ร-ช	-ร-ช	-รรร	-ท-ร
----	-เครื่อง-ดีมี	-เครื่อง-เขียน	-ของ-เรา	----	-เครื่อง-ดีมี	-เครื่อง-เขียน	-ของ-เรา
----	-ล-ช	-ล-ท	-ร-ท	----	-ล-ช	--ลท	-ร-ท
-เสื้อ-ผ้า	--กระเป๋า	-เครื่องประดับ	-หู-หระ	---เศรษฐกิจ	ไทย	----	-ก้าว-หน้า
-ร-ท	--ชช	-รทท	-ช-ช	---ร	รร-ม	----	-ด-ด
--ต้องพัฒ	-ฒนา	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรรม	--ต้องพัฒ	-ฒนา	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรรม
--รช	--รร	-ดรร	--รร	--รช	--รร	-ดรร	--รร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง เพลงรำไท่น (ยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก)

สาระสำคัญ

บทเพลงรำไท่นทำนองเพลงจะมอญดูดาวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 3.0 การพัฒนาประเทศโดยใช้อุตสาหกรรมหนักเป็นตัวขับเคลื่อน เร่งรัดการผลิตเพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออก เน้นการลงทุนและการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เศรษฐกิจขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ยุคนี้เป็นยุคของโลกาภิวัตน์(Globalization)ประเทศไทยได้เผชิญกับดักและยังไม่สามารถก้าวข้ามทั้ง 3 กับดัก คือ 1. กับดักประเทศรายได้ปานกลาง 2. กับดักความเหลื่อมล้ำ 3. กับดักความไม่สมดุล

จุดประสงค์

1. สามารถบอกความหมายของประเภทไทยแลนด์ 3.0 ได้
2. สามารถร้องทำนองเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักทำนองเพลงจะมอญดูดาวได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อร้องเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก
2. โฉมเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก(ทำนองเพลงจะมอญดูดาว)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักพร้อมประกอบจังหวะด้วยตัวครูเองให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องคำซ้ำตามครู เช่น เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (นักเรียนรับ: เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก) เพื่อนักเรียนมีส่วนร่วมก่อนเรียน

ขั้นสอน

2. ครูเล่าถึงที่มาของยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักให้นักเรียนฟังและศึกษาตามใบความรู้
3. ครูแจกบัตรร้องและโน้ตเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักให้นักเรียน
4. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนลองออกเสียงตามครูในแต่ละวรรคเพลงจนจบ

5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจัดให้เป็นลูกคู่ (ร้องรับ 2 คน-ร้องส่ง 2 คน) กลุ่มละ 4 คนแล้วร่วมกันฝึกร้องเพลงรำไท่นยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักตามที่ครูบอก

6. ให้นักเรียนสลับกลุ่มการร้องร้องส่งร้องในบทเพลงรำโทนของกลุ่มตัวเองเพื่อฝึกการรับร้อง-ส่งร้องในยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมอย่างแม่นยำ

7. ให้นักเรียนร้องโน้ตเพื่อฝึกความแม่นยำของทำนองเพลงและจังหวะ

ขั้นสรุป

8. ครูให้นักเรียนร้องเพลงรำโทนยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักทีละกลุ่ม

9. ครูชี้แนวทางการร้องเพลงรำโทนยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักให้นักเรียนได้ไปฝึกปฏิบัติด้วยตนเองได้

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เกี่ยวกับบทเพลงรำโทนยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก

2. โน้ตเพลงรำโทน (ยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก)

การประเมินผล

ให้นักเรียนร้องเขียนบทเพลงรำโทนใส่กระดาษเพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อเพลงรำโทนยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมแล้วครูสังเกตการร้องเพลงรำโทนของนักเรียนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมิน ครูเปรียบเทียบการร้องของนักเรียนเพลงรำโทนยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนักกับโน้ตเพลงใช้ถูกต้องตามทำนอง

ใบความรู้ 4

เพลงยุค3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก

(ใช้ทำนองเพลงจะมอญดูดาว)

ยุคปัจจุบันแนวทางขับเคลื่อน

เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก (ซ้ำ)

ผลิตก๊าซพลังงานมุ่งเน้น (ซ้ำ)

เอ๋ย โอ้เมืองไทย

ต่างชาติลงทุนเข้ามาจับจอง

เอ๋ยอุตสาหกรรม เกษตรกรรมนำใช้

สถานต่อรอยเล่นสร้างทุนกำไร

รถยนต์เครื่องจักร เหล็กกล้ามีใช้

เรื่องปูนซีเมนต์ส่งออกไปขาย

เข้าสู่ยุคใหม่เรื่องการลงทุน

ค้าขายแคล่วคล่อง เงินทองมากมาย

ถือว่ายิ่งใหญ่ เศรษฐกิจไทยต้องพัฒนา

-ยุค-ปัจ	จุบัน	-แนว-ทาง	-ขับเคลื่อน	-สาน-ต่อ	-รอย-เลื่อน	-สร้าง-ทุน	-กำไร
-ม-ร	--มม	-ม-ม	-ร-ด	-ด-ท	-ด-ร	-ด-ร	-ร-ร
----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก	----	-เป็น-ยุค	--อุตสาหกรรม	กรรม-หนัก
----	-ล-ทำ	--ชล	ลล-ช	----	-ล-ทำ	--ชล	ลล-ช
-รถ-ยนต์	-เครื่อง-จักร	-เหล็ก-กล้า	-มี-ใช้	----	ผลิต-ก๊าซ	พลังงาน	-มุ่ง-เน้น
-ล-ฟ	-ม-ร	-ร-ม	-ม-ฟ	----	รร-ช	มม-ม	-ร-ด
----	ผลิต-ก๊าซ	พลังงาน	-มุ่ง-เน้น	-เรื่อง-ปูน	--ซีเมนต์	-ส่ง-ออก	--ไปขาย
----	รร-ช	-ม-ม	-ร-ด	-ม-ม	--มม	-ร-ร	--มร
---เอ๋ย	---โอ้	----	-เมือง-ไทย	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่	-เรื่อง-การ	-ลง-ทุน
---ช	---ม	----	-ร-ด	-ด-ล	-ด-ล	-ด-ร	-ร-ร
-ต่าง-ชาติ	-ร่วม-หุ้น	-เข้า-มา	-จับ-จอง	-ค้า-ขาย	-แคล่ว-คล่อง	-เงิน-ทอง	-มาก-มาย
-ช-ช	-ล-ช	-ช-ล	-ช-ล	-ล-ร	-ม-ร	-ร-ม	-ร-ม
---เอ๋ย	--อุตสาหกรรม	----	--กรรม	--เกษตร	--กรรม	----	-นำ-ใช้
---ช	--ม	----	--ร-ด	--ด-ล	--ด-ด	----	-ร-ม
----	----	-ถือว่า	-ยิ่ง-ใหญ่	---เศรษฐ	กิจ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--มนา
----	----	-ช-ม	-ร-ด	---ร	มร-ฟ	-ร-ล	--มม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง เพลงรำไท่น (ยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม)

สาระสำคัญ

บทเพลงรำไท่นทำนองเพลงลาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับไทยแลนด์ 4.0 เนื่องจากการที่ประเทศไทยเผชิญกับกับดักในช่วงการพัฒนาประเทศ Thailand 3.0 รัฐบาลจึงได้ประกาศยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 ซึ่งจะเป็นการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy)” เพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ ซึ่งจะเป็นโมเดลเศรษฐกิจแบบ “ทำน้อย ได้มาก”

จุดประสงค์

1. สามารถบอกความหมายของประเภทไทยแลนด์ 4.0 ได้
2. สามารถร้องทำนองเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมทำนองเพลงลาได้

อย่างถูกต้อง

เนื้อหา

1. เนื้อร้องเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม
2. โน้ตเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม(ทำนองเพลงลา)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูร้องเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมพร้อมประกอบจังหวะด้วยตัวครูเองให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนร้องคำซ้ำตามครู เช่น เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (นักเรียนรับ: เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ) เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมก่อนเรียน

ขั้นสอน

2. ครูเล่าถึงที่มาของยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมให้นักเรียนฟังและศึกษาตามใบความรู้
3. ครูแจกบัตรร้องและโน้ตเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมให้นักเรียน
4. ครูอธิบายวิธีการร้องเพลงรำไท่นให้นักเรียนฟังแล้วนักเรียนลองออกเสียงตามครูในแต่ละวรรคเพลงจนจบ
5. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มโดยจัดให้เป็นลูกคู่ (ร้องรับ 2 คนร้องส่ง 2 คน) กลุ่มละ 4 คนแล้วร่วมกันฝึกร้องเพลงรำไท่นยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมตามที่ครูบอก
6. ให้นักเรียนสลับกลุ่มการร้องร้องส่งร้องในบทเพลงรำไท่นของกลุ่มตัวเองเพื่อฝึกการรับร้อง-ส่งร้องในยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างแม่นยำ

7. ให้นักเรียนร้องโน้ตเพื่อฝึกความแม่นยำของทำนองเพลงและจังหวะ

ขั้นสรุป

8. ครูให้นักเรียนร้องเพลงรำไทโยยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่ละกลุ่ม

9. ครูชี้แนวทางการร้องเพลงรำไทโยยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมให้นักเรียนได้ไปฝึก

ปฏิบัติด้วยตนเองได้

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เกี่ยวกับบทเพลงรำไทโยยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

2. โน้ตเพลงรำไทโย (ยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม)

การประเมินผล

ให้นักเรียนร้องเขียนบทเพลงรำไทโยใส่กระดาษเพื่อทดสอบความถูกต้องและแม่นยำของเนื้อเพลงรำไทโยยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมแล้วครูสังเกตการร้องเพลงรำไทโยของนักเรียนให้ถูกต้องตามเกณฑ์ประเมิน ครูเปรียบเทียบการร้องของนักเรียนเพลงรำไทโยยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมกับโน้ตเพลงใช้ถูกต้องตามทำนอง

ใบความรู้ 5

เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

(ใช้ทำนองเพลงลา)

ถึงเวลาแล้วหนา เราเดินหน้าก้าวไปพร้อมกัน ประชารัฐสืบสาน รวมพลังเพื่อสร้างชาติไทย
เศรษฐกิจยุคเก่า ขับเคลื่อนเข้าสู่ยุคใหม่ Startup นวัตกรรมสู่ระบบ SME
มันคง มั่งคั่ง ยั่งยืนแบบมีแนวทาง ICT โครงสร้างความสำเร็จนั้นคือปัจจัย
ผลผลิตก้าวล้ำ ด้วยนวัตกรรมขับเคลื่อนต่อไป ร่วมมือร่วมใจ ชาติไทยต้องพัฒนา (ซ้ำ)
รักก็ลา ไม่รักก็ลา เดินหน้าส่งเสริมเศรษฐกิจ (ซ้ำ)
ด้านผลผลิตเราต้องพัฒนา 4.0 ยุคใหม่ไทยแลนด์พัฒนา

----	---ถึง	--เวลา	-แล้ว-หนา	---เรา	-เดิน-หน้า	-ก้าว-ไป	-พร้อม-กัน
----	---ทุ	--รวม	-ฟ-ล	---ล	-ล-ฟ	-ม-ม	-ฟ-ม
----	----	ประชา-รัฐ	-สืบ-สาน	----	-รวมพลัง	-เพื่อ-สร้าง	-ชาติ-ไทย
----	----	ลล-ท	-ช-ช	----	-มมม	-ร-ม	-ม-ม
----	----	-เศรษฐกิจ	-ยุค-เก่า	----	-ขับเคลื่อน	-เข้า-สู่	-ยุค-ใหม่
----	----	-รวมร	-ช-ร	----	-ทุ-ร	-ร-ทุ	-ร-ทุ
----	----	Star-tup	-นั้น-ไ	----	-ก้าว-สู่	ระบบ-S	-M-E
----	----	ลล-ท	-ล-ช	----	-ม-ร	มร-ช	-ม-ม
----	----	-มั่ง-คั่ง	-มัน-คั่ง	----	-ยั่ง-ยั่ง	-แบบ-มี	-แนว-ทาง
----	----	-ช-ม	-ร-ทุ	----	-ร-ม	-ทุ-ร	-ร-ร
----	----	-ICT	-โครง- สร้าง	----	- ความสำเร็จ	-นั้น-คือ	-ปัจจัย
----	----	-ลลล	-ล-ช	----	-มมร	-ช-ม	-ม-ม
----	----	-ผลผลิต	-ก้าว-ล้ำ	-ด้วยนวัตกรรม	--ตกรวม	-ขับเคลื่อน	-ต่อไป
----	----	-มมร	-ช-ช	-รวมช	--มม	-ทุ-ร	-ทุ-ร
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--ดมนา
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
----	----	-ร่วม-มือ	-ร่วม-ใจ	----	-ชาติ-ไทย	-ต้อง-พัฒ	--ดมนา
----	----	-ช-ล	-ท-ช	----	-ร-ม	-ม-ฟ	--มม
---รัก	--ก็ลา	-ไม่รัก	--ก็ลา	----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ
---ช	--วม	--มช	--วม	----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด

----	-เดิน-หน้า	-ส่ง-เสริม	-เศรษฐกิจ	-ด้าน-ผล	-ผลิต	-เรา ต้องพัฒ	--ตมนา
----	-ร-ด	-ด-ร	-ดรด	-ร-ม	--มร	-มมช	--มม
-4.0	-ยุค-ใหม่	-ไทย- แลนด์	-พัฒนา				
-รรร	-ม-ร	-ม-ม	-ชมม				

ตารางก่อนเรียนและหลังเรียน

บทที่ 1 เพลงบทนำ ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ซอละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องเพลงรำไทได้	6	8	ร้อยละ 2
2	สามารถเรียนรู้ภาษาถิ่นได้	5	9	ร้อยละ 4
3	สามารถอ่านโน้ตให้สัมพันธ์กับโน้ตได้	4	7	ร้อยละ 3
4	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงรำไทได้	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถเรียนจังหวะเพลงรำไทได้	6	8	ร้อยละ 2
6	สามารถใช้ทำนองเพลงซูลาวาล์วได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเรียบเรียงลำดับของแต่ละยุคผ่านบทเพลงได้อย่างถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถเรียนรู้การร่วมมือระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้	6	8	ร้อยละ 2
9	สามารถเรียนรู้อารมณ์ทางบทเพลงรำไทได้	5	7	ร้อยละ 2
10	สามารถใช้อักขระได้ถูกต้อง	6	8	ร้อยละ 2
	รวม	54	78	ร้อยละ 24

จากบทที่ 2 เพลงยุค 1.0 ยุคของเกษตรกรรม ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน ใน 10 หัวข้อ ดังนี้

ลำดับที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ซอละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
----------	--	---	---	----------------------------------

1	สามารถออกเสียงในบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
2	สามารถไล่เสียงตามลำดับบทเพลงได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างจุดเด่นของคำร้องได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถควบคุมการใช้ลมในบทเพลงได้ถูกต้อง	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถใช้เสียงสูงต่ำได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้ทำนองเพลงอยุธยาได้	5	7	ร้อยละ 2
7	สามารถเข้าใจเนื้อหาเพลงยุค 1.0 ได้	6	8	ร้อยละ 2
8	สามารถร้องโน้ตเข้ากับดนตรีประกอบได้	5	8	ร้อยละ 3
9	สามารถสร้างความสมดุลให้กับบทเพลงและดนตรีประกอบได้	5	7	ร้อยละ 2
10	สามารถนำไปประยุกต์กับวิชาอื่นได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	49	74	ร้อยละ 25

บทที่ 3 เพลงยุค 2.0 ยุคอุตสาหกรรมเบา ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไทโน ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลัง เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงวันนี้เป็นวันร่างได้ถูกต้อง	4	7	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติเพลงยุค 2.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถจดจำบทเพลงได้อย่างถูกต้อง	4	8	ร้อยละ 4
4	สามารถสื่อความหมายของบทเพลงได้ถูกต้อง	5	7	ร้อยละ 2
5	สามารถเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละทำนองได้	5	7	ร้อยละ 2
6	สามารถเข้าใจทฤษฎีเพลงรำไทโนได้	4	8	ร้อยละ 4

7	สามารถสร้างความไพเราะจากบทเพลงยุค 2.0 ได้	5	7	ร้อยละ 2
8	เข้าใจการใช้จังหวะของบทเพลงได้อย่างเหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	สามารถเข้าใจการใช้จังหวะสั้นยาวได้	6	9	ร้อยละ 3
10	สามารถเข้าใจความแตกต่างภาษาพูดกับภาษาเพลงได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	48	77	ร้อยละ 29

บทที่ 4 เพลงยุค 3.0 เป็นยุคอุตสาหกรรมหนัก ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ช่อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อน เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลัง เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงจะมอดดูดาวได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้เพลงยุค 3.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถสร้างบุคลิกภาพทางภาษาได้	5	7	ร้อยละ 2
4	สามารถเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างเพลงรำ ไทกับเพลงสมัยใหม่ได้	4	8	ร้อยละ 4
5	สามารถควบคุมน้ำหนัก (Dynamic) ของบท เพลงได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถตบจังหวะให้สอดคล้องกับบทเพลงได้	6	8	ร้อยละ 2
7	สามารถจดจำจุดเด่นของบทเพลงได้	5	8	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจการเน้นคำร้องได้อย่าง เหมาะสม	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความเข้าใจในการร้องรับส่ง-ลูกคู่	5	9	ร้อยละ 4
10	สามารถเลียนแบบจากการฟังแล้วร้องได้ ถูกต้อง	5	9	ร้อยละ 4
	รวม	49	80	ร้อยละ 31

บทที่ 5 เพลงยุค 4.0 ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ได้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ใน 10 หัวข้อที่ทดสอบ ดังนี้

ลำดับ ที่	หัวข้อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดการสอนฝึกร้องเพลงรำไท ข้อละ 10 คะแนน	คะแนนก่อนเรียน ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คะแนนหลัง เรียนของกลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 40 คน	คิดเป็น คะแนนที่ เพิ่มขึ้น
1	สามารถร้องทำนองเพลงลาได้	5	8	ร้อยละ 3
2	สามารถเรียนรู้ประวัติไทยแลนด์ยุค 4.0 ได้	5	8	ร้อยละ 3
3	สามารถใช้ร่างกายและท่าทางในการสร้าง ความสนุกสนานได้	4	9	ร้อยละ 5
4	สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับ นักเรียน	5	8	ร้อยละ 3
5	สามารถประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ไปกับ บทเพลงอื่นได้	4	7	ร้อยละ 3
6	สามารถเรียนรู้หน้าทาบเพลงรำไทได้	5	8	ร้อยละ 3
7	สามารถประยุกต์ทำนองเพลงรำไทไปใช้กับ เนื้อหาอื่นได้	4	7	ร้อยละ 3
8	สามารถเข้าใจจุดเด่นของเพลงในแต่ละยุคได้	5	8	ร้อยละ 3
9	มีความกล้าแสดงออกผ่านบทเพลงรำไทได้	5	8	ร้อยละ 3
10	สามารถเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมดั้งเดิมใน ทำนองเพลงรำไทได้	5	8	ร้อยละ 3
	รวม	47	79	ร้อยละ 32

จากทั้ง 5 ตารางข้างต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ด้วยชุดการสอนเพลงรำไท เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 28 ดังนั้นชุดการสอน
เพลงรำไทจึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ได้

ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น

ภาพประกอบ 6 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ลานหน้าเวทีโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ภาพประกอบ 7 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำไท่น ณ ลานหน้าเวทีโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ภาพประกอบ 8 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำโทน ณ ห้องดนตรีโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ภาพประกอบ 9 ภาพกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงรำโทน ณ ห้องดนตรีโรงเรียนสตรีอ่างทอง

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	กัมปนาท โนนศรี
วัน เดือน ปี เกิด	25 มีนาคม 2530
สถานที่เกิด	125 ม.2 ต.สร้างป่า อ.ราชไศล จ.ศรีสะเกษ
วุฒิการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 : วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ปริญญาตรี : สถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ ปริญญาโท : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	6/120 หมู่บ้านวิโรจน์วิลล์ ต.ละหาร อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
ผลงานตีพิมพ์	การประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 9 ณ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วันที่ 21 มิถุนายน 2562

